

संविं तय तनुदिनेस्तिरतां मुपेत्य तस्याशु संसृति दावानल लती वृधोरता पप्रशांति मुपयानि चि
 ति प्रसादात् इति श्रीमद्वंकराचार्यविरचितं साधनपंचकं समाप्तम् ॥ १० ॥ श्रीवाशांता श्रीता
 हरिपदयशोभूतिरतुला स्वयं जेति लक्ष्मीर्निखादी सुख स्वादु मधुरा सधा धारा सारा
 विगुण परिवाराति विमला चिदंदाकारा वसतु मम चिते विपया गा निराकारा सष्टेरभव
 दियमीशात्मनि पुरा जगत्सृष्ट्या देवात्तर नरमुखं भांति निविडं निमग्न दुःखाधौ दुरित
 रचिते वीक्ष्य कृपया समुद्धर्तुनी राक्षसि मिद्विधाया विरभवत् स्वयं शुद्ध संवित्प्रकृति पुरु
 षे शास्त्रे रजे त्वमात्मा भूतानां परिमिततनूनां जनिमतं निजां शक्तिं चित्रं स्थिरचर जगदेतुमुचि
 तां प्रविशेपदं सर्वनियमय सिमाभीरपि सति विविध विष्णुः शंभु स्वमसि पुरषत्वेन सकलारमो मा
 गीर्मुखं त्वमसि ललना जुहुत नये निरावाधा गाथा भगवति सदा त्वं विहरसि दितो नीराकार
 हरसि जनता पान स्वकृपया विधा भूत्वा जगेदिविभुवच पाताल भुवने सुरा नृनां गादीनि

मृतिरेव तत्र सार्क कुजे न्यप नयं दिवशे व्यवेशे ॥ कूर रेव चरद शा समये चेत्पादि जात कोक्त
 दशारिखे वर्ष लगेने धिहायति ॥ मुदि योगोत्पत्तौ मरेणां दशारिखा संभवेदः स्वमित्यर्थः रवौ ज
 नो मुक्तगमू शरीरे केन्द्रे द्य नाय ॥ १३७ ॥ भोमारिद्रष्टा पि नशो भगे व्यः तथा एगेजे सवले कुजे
 दं वदंति ॥ तस्मिन् बुधे केवल मष्ट ॥ भोमारिद्रष्टा पि नशो भगे व्यः तथा एगेजे सवले कुजे
 दिते युक्ते विदेशे न रसां च वेधः ॥ एते यागा ताजिक सिंधा वन्यथैवाक्ताः भुक्ते शराफ स हि
 तो जन्म काले च भास्करः वर्षधिकार केन्द्रस्थो ज्वर राज रुगाति क्रतुः ॥ भोमस्थाने धिकारि दुःपुत्रे
 वर्ष रुजस्तनो बुधो धिकारी भोमेन कूर द्रष्टो नृगाति दः ॥ भोम युक्ते बुधे सार्क विदेशे वं धनम्
 ति इति अत्रोभयो विरोधो एवा योगांतरा ज्ञेया वर्धते तत्र भोमस्थाने धिकारि दौ गुप्ते व्य
 भयं रुजः ॥ मंदो धिकारी विलोह हने पाडाक स्मृतः अस्मिन् योगे एमस्थो चंद्रो ज्ञेय इति १३७
 भोमे एम नयं बहः प्रहरीवान् नृपा द्रयः ॥ प्रारिखे स्थ चतुष्पद भ्यः पातोदः स्वरुजो सृजः अ
 वप्रयम योगे हीना धिकार कुजे रवि युते अष्टमस्थे द्वादि भयं दितो म्ये योगे धिकारिणि वर
 भोमे दशमस्थे बाहनात्यान इत्याह मादव हिना धिकारि पि कुजे एमस्थे सार्क ग्नि नीति न्य

प्रवासपीडनं चंगोस्त्री कषंपवनोत्थरुक् करीवस्तो भवेत्पीडा सिंह केये च सप्तमे ८ इति सप्त
 मभावविचारः अथाष्टमभावविचारः तत्रैष्टमभावे किंचित् नोयमित्युक्तं चंडे चरेण आ
 युर्विशोधो निधनं च राज्यं मे दोत्यवस्तौ च निष्पराच वेषम्यद्वर्गो दिकु शत्रु रो धो नद्या
 दिसंतारणन ए रोगाः धिंद्ररसा भ्रातरि पुत्रद्वय विचारणीयं निधने समस्त अत्रापि पूर्वव
 दिचारः अथ योगाद्यादेवेन वर्षे शो वनिजे वले रपलहते रास्त्रान्मृतिर्मृत्युगेतस्मिन्वहि
 ५५। ९। भगेऽग्निभीषिपद ३। ६। १। ९ भेचौ रोगलोकाद्वयं रवस्थेस्मिन्वपतेर्भयं हि वुक्ते मा
 त्रिपित्रुर्भीतुला दधा ८ अत्र गते कुजे मृतिसमं मृत्युर्न च ज्येक्षणात् वर्धतंत्रे अथ पञ्चमस्य
 पत्रकुत्रावस्थितस्य फलमुक्तं भौमे व्यपेक्षते यस्य साद्यातो वलो मृते अग्निभिरग्निमेतूर
 नरा हि पदमेमृतिः ॥ जन्माष्टनये जगतो जलोदत्पन्ना धिनाथे कृतमुत्थ शीले स्यादह्यम
 त् अदिवाद्यवेशो सार्क व्यपेक्षते महानि वर्धतंत्रे कजार्कयोगे दिवसे नृपभयमुक्तं ॥
 लग्ने धिहापतिसमापतयो मात शोच दिव्य शालिन इमे निधनप्रदास्युः चक्षुः करिष्य सप्तमे

सु

तदधिपतो कुरैयुक्ते तथा दृष्टे । राज्यसह न कूसरिः फेरज्यभ्रंशश्च कोशनाशश्चपि
 तसह न मुभयुक्ते मुभयग्रेहं मुथ शीलं स्वपतिना भवति च पितृजः । सौख्यं वाह न वस्त्रा
 र्थं धनं निचयं । अस्तने वलहोने पितृसहने शौचं भेल उनात् ॥ कूरु कृत मूसरिफे मरा
 तानस्य परदेशे । चरलग्नस्थितमिनिस्थिरभेहेगे न्यते जार्गे ॥ मातापित्रोः सप्तनाथे नष्टे
 नाशस्तयो भवेत् ॥ उदिते वीर्ययुक्ते वातयोः सौख्यं प्रजायते ॥ सहमे वातदधीशो मु
 नेस्थशालायुतः कुरैः । वर्षस्य पूर्वभाभागे रोगो तानस्य चोत्तशर्द्धिषं ॥ सवत्सरे सह
 माधीशो नृपान्मातयशोऽमः ॥ १२ ॥ एवं च मातृसहमे फलं जेयं यथादितं । सुतसहमे मुभ
 युक्ते मुभगेहे मुथ शीलं स्वपतिना च भवति हि ॥ सुतस्य लाभो मुभद्वयो गादनी
 व मुभः । सुतसहमे चतदीशो पापयुतः सौम्यमुथ शीलः । सुतस्य दुःखे पश्चात्सौख्यं
 भवेद्दृष्टे । सुतसहमे पापयुतं मुथ शीलं वा सुतस्य नाशो दृष्टे ॥ मित्रग्रेहं अयुक्ते सुत
 सहमे । पापमूसरिः फं प्रकरोति तत्र । कष्टं सुतस्य वषेन या कलहं । पुत्रसद्व्यवहारे नष्टे पुत्र
 नाशं विनिर्दिशेत् ॥ न स्मिन्नभ्युदिते पुत्रस्थिते पुत्रा पिमादिशेत् ॥ सूतो सुते श्वरो व

२) वर्षपुत्रसद्व्याधिपो भवेत् ॥ दृष्टस्वमित्रसौम्यैः पुत्रलाभकरो मतः ॥ १४ ॥ कुरद्वेजा
 तार्व्ये सहने निर्वलाधिपो वर्षे भूषी भवेत्पुंसां विपरीतेष्वं वरु ॥ १५ ॥ जलसद्व्याधु
 मेर्युक्तं दृष्टं वा स्वाभिना यदि ॥ घृतेराधिक्यताये हविर्द्विगुणं ॥ १६ ॥ यतामता भुभयुनद्वे
 कर्मोत्तमं यशिलमेगवस्वपतियुनद्वे ॥ नूतनदेशपुराणस्वामित्वं भवति नियमेन ॥
 वलवन्ति सहमाधिपतो कुरा युक्ते भुभे द्वे ॥ भवति हि धनचयताभावा रुनवस्त्रा
 र्थभूतिता भज्ज ॥ पापाक्रान्तेन स्मिन् धननाशे नृपतिदंडश्च ॥ पापे द्वे तस्मिन्
 पूर्वोर्जितधनचयविना शंक्यो धनपतो भूसरीफे परपः रेवैस्तेथैव फलं कर्म शिंस
 हताधिपतो शानियुनद्वे च कर्मवैकल्यं ॥ पत्यौ वक्त्रे दग्धे केवलं भवति ॥ बुद्धिनाश २२
 ॥ १७ ॥ मांघाधिपश्च पापः पापेयुत इक्षितो मांघा नि ॥ निधनाधिपश्च यशिल
 गमाघात्रि धनतदो दृश्यं ॥ मांघाधिपश्च सौम्यः भुभयुनद्वे न मांघं स्यात् ॥
 मिश्रग्रहयुतद्वे स्वल्पतरं मांघभावाश्च ॥ भुभयुनद्वे यशिले च सहने वा रुनशा

शि। स्वनामफलं वेति हि ॥ जन्मकालनिर्देशे गेह। वर्षे कूरयुतं तथा ॥ पुराप सहस्र
 सुरवार्य द्युतदधी शोचनि विलो ॥ गुरुसमश्रु भैर्युक्तं दृष्टं वा स्वाभिना यदि ॥ ३
 पदं सुरवं वर्षे विपरीते विपर्ययः ॥ २ ॥ ज्ञानसमयुतं दृष्टं स्वाभिना च भुभग्रेह ॥
 कर्तुं विद्यावबोधस्यादिद्या भावो न्यथा भवेत् ॥ ३ ॥ यशसः सहस्राधिपत्तौ विना
 शगेऽपाययुतदृष्टे ॥ प्रकरोति यशोनाशं पापार्जितधनयशालध्विः यज्ञा सह
 नाधिपत्तौ भुभरेव रुपेन मृगशिलीकृते पुंसं ॥ धर्मचयधुनलध्विं करोति नियतं
 महाहं चे विजयं ॥ यशसः सहस्राधिपत्तौ नष्टग्रहयुजा वा पापमूसरीषे ॥ अपरा
 स्तजो भ्रंशो बाहुन वस्त्रार्थपदनाशः ॥ यशसः सहस्रं प्येवं फलं प्रकल्यं चेत्तमकः प्रा
 हः ॥ अन्येषां सहस्राणां फलमेतादृशमेव भुभग्रेह ॥ मित्रसमश्रु भैर्युक्तं दृष्टं
 वा स्वाभिना यदि ॥ नानाविधं मित्रसुरवं लोके विपर्यये ॥ महात्म्यं भुभदृष्टयु
 तं ॥ तथा च स्वाभिना वर्षे ॥ एकांतकृत्यं करणे विपर्यये ॥ रोवा पि गोपनं न विपरीते ॥ ६ ॥

२५

वि

विष्णुपुत्रेण सप्ततरीरुद्राक्षमं यशंतिजेच्योनवराविलग्नहीनांशमार्गेण पृथक् पृथक् वा स्यात्प्राप्तमात्रां पिडात् शीतारव्यं दशाग्रहा
 रणं ५५ वा विष्णुपुत्रेण दिकसर्वभाजात्राकातशीररविदशाग्रहाणं प्राज्ञैः फलान्यत्र विचार्य सम्यक्वाच्या निखेटस्य इगुं दुवानि ५५ इति तशी
 दशाग्रहाणं ५५ वा विष्णुपुत्रेण दिकसर्वभाजात्राकातशीररविदशाग्रहाणं प्राज्ञैः फलान्यत्र विचार्य सम्यक्वाच्या निखेटस्य इगुं दुवानि ५५ इति तशी
 परिचित्यमत्र ५५ इति भावतशीर मध्यसकलभावतशीर भावस्य चोदुकिमिति शरंस्त्रा ५५ हीना स्वरांस्वेदु ५५ लवैदिनाद्यास्पष्टा दशाल
 ज्ञनमुखादिकानां ज्ञेया फलान्यत्र बुधैस्वभावा ५५ इति भावतशीर दशा स्पृष्टे भास्करे भादि को जन्म तस्यो भवेत् जन्म काले समादिस्तदा
 स्यात् सचंद्रानितो मासि ज्ञेय प्रवीणे ध्रुव प्रस्पृष्टे मासस्य भावः ५५ स्वपृष्टा कस्य कलाहता खरवगते ५५ लवगतर्हि तन शेषयत् पृथग् ग्राह
 निजगुणैर्भक्तं रवस्तस्याष्टमि ५५ तज्यावेन फलेन निधुक्वातो पुक्तो नितंतदुधैः कार्यभास्करा भादवदिनियतमासस्य वेशः त्रमात् ५५
 ज्ञप्यनर्वर्त्तो परिमासवे शानपनं पतंगस्य लिप्ता खखा विष्णु भक्ता गतज्ञाणि लब्धं तसर्वर्त्तिगात् वशेषात् खखा भाष्टवेदः ५५ ५५ ५५
 पृष्टिर्दिने मासवे शो रवे नक्षत्रे स्यात् ५५ अखंडितानां खलु भासवेशस्वैव भवे खंडितानां रकाणं एकादिपादे ध्रुव सर्वनाडाहा रेख बुधार्क
 शानादिक ५५ सर्वर्त्तनाडाः खखि संपर्के भोधि कोन के धीश्लगुणः कलाद्यः नोदुपः स्याद्यि के रण रेखा न्युना द्विनिघोद्विजातादि
 केभ्यः ५५ गुणकः अभतरो पृथग्चापुग्राम ५५ हचि स्वाग्विज्रा ज्ञातपूउग्रधसपूउग्रो ज्ञपास प्रवेश कलानि प्राकलज्जस्यपतेर्न
 वां शपतिनालज्जाना शनाचस्य च मैत्री स्नेहदशाश्र संतन श्रं द्रस्य दृग्गो गतः मासेस्मिन् त्रुलस्वनिगदितपतोस्तदा सरभिः कषोपद्रव
 संतयेच सततं विताविनाशः ध्रुव ५५ कषं रोगमयकरोति नियतं मासे नृणां व्यसं नीच हृग्गनोस्त गोपदित योरे कश्च कषा सरव
 मृत्यु स्याद्विती यो र्यप्रकुरतो ननु भतां नीचा सर्वजो आस्त्योर्लज्ज स्या शपति र्यदाशु ५५ तर्जकोति शंकारकः ५५ वितस्यो शपति २५

स्त्रीपुत्रमित्रैर्विवधं विलासं प्रपूजने देवगुरु हि जानां शत्रोर्विनाशं प्रकरोति भानोर्दशां प्रकरोति गुरोर्दशां ५२ मार्णिकामुक्ताफलहे
 मलाभं सौर्यानिदं ते विवधानि नृणां च चेद्दीदशा जीवदशा विपाके सर्वा र्थलाभं विपुलं करोति ५३ मानं नृपाद्राजजनात्सहचरिपोर्विनाशं प्र
 करोति मिष्ठाकलाभं वितस्मभोमस्य दशा दशायां गुरोर्नराणां बहुलं सखं च ५४ जसः प्रणशं स्वजने शोधं करोति मिष्ठाकलाभं सौदरेः शशंकस्त
 नोस्वदशा प्रपाता गुरोर्दशायां त्वसुरवचकवे ५५ इति गुरोर्मध्येऽतर्दशा द्रोहस्ववर्गेषु परैर्विवा सखार्चनां प्रकरोति पुंसां प्रमादनिद्राक
 लहदशायां मुक्तस्य मां दीमहवीशतीव ५६ दुष्टाद्रयं भूमपतेर्भयं च पितोदये देहवला र्थनाशं गन्योर्दशा दित्यगुरोर्दशायां नृणां विधते पर
 मवकष्टं ५७ स्वल्पा र्थलाभं कफशीतपीडां स्वमित्रपुत्रैः स्वजनैश्च दारैः कलेशचरति भगुजयपाके प्रपाति नाराधिते पतेः प्रमोहं ५८
 वेशानुरागं च विपतिभीतिं कालास्त्रं कृधर्मधनं च दशा च भोमस्य भगोर्दशायां प्राप्ते पुंसां नृसखं कदाचित् ५९ स दुष्टि बद्धिदि
 जदेव भक्तिं विद्याविनोदं प्रभुतां च कीर्तिलाभं हि मुक्तस्य दशा प्रपाता वौधीदशा स्त्रीजनितं च दैरवं ५० हीराण्यरत्नोवरकेताजनां ललाभं नृपात्
 सतपुत्रकैः सह त्वाशौत्रा यदा देवगुरोर्हितस्य दशा प्रपन्ना प्रकरोति सौरवं ५१ इति मुक्तमध्येऽतर्दशा कलेशप्रवासं भयमिच्छा नानि करोति वैरं सतामि
 त्रद्वयैः भानोर्दशाभानमुवोर्दशायां प्रपाति पीडा परमां शरीरे ५२ कष्टेन लाभं च सखं च मादीद्दोगदुःखं विवधं करोति ग्वालस्पनिद्रां भयमुग्र
 वैरं चाद्दीदशाभाकिरजस्य ५३ दशमशौर्यधनार्थनाशं कुधर्मसिद्धिपुत्रतानिकौ जोदशा स्तर्धमुतस्पपाके शशिनं दनस्पदशानरा
 मित्रं ५४ नृपसंगं करोति विवधं निजवंधुमित्रैः ५५ सखार्थलाभं निजपुत्रैः प्रीतिविधते विवधं विलासं मदस्पपाके शशिनं दनस्पदशानराणां नृ
 पसंगं च विपतिं चानुरागं विजयनिपुणं नृपप्रसादं बहुलं च लाभं सौरेर्दशायां धिषणस्पपाता सुखं र्थलाभं प्रकरोत्यवशं ५६ सुगर्व
 ने नृपदेवभक्तिं सखार्थलाभं नृपते सहचं सौत्रीदशायां धिषणस्पपाता सुखं र्थलाभं प्रकरोति पुत्रानविविधां भोगान् ५७ इति श

गतं विहाय दैत्याधिपः शेषग्रहे ३६ देः स्यात् ॥ इति भगवद् दशाफलम् ॥ श्री गौतमसंस्कृतं ॥ कुर्क पुत्रे निवाधे पत्यं ॥ भ्रमणं कृत्वा न्य ॥ दुर्गादिकं
 स्वाधिमयो मरुवो प्रिवासासिजीर्ण निजरोगनाप्रिखरोष्ठ कोशादिक दुर्गरतां शनेः ॥ श्री मध्यवलो विचितं करोत्यनर्थागमनं खलु च सुखा
 र्चनाशस्वजनैर्विरोधं ॥ ११ ॥ धनस्य चोदिनपादिभीतिक रोति वैरं स्वजनैस्वमित्रैः ॥ पतंगं जो नष्ट वलो नराणां सुखं न किंचित् स्वदशा प्रवेशे ॥
 विमोग ३० रवेः पतितपदे हे मित्रार्चनाशमरणं प्रकुपीत स्वरां सजो दग्धवलो हि दग्धसुखं स्पृष्टेः ॥ स्वसुतेर्विवा दलग्ना त्रिषष्टा यगतोः ॥ कर्क पुत्रे
 निजौ पिसौ कफलोदा दशाया ॥ १२ ॥ या० इति शनि दशाफलम् ॥ चरे विलम्बे प्रचमन्निभागे ज्ञेया दशांति स्यत नोर्निरुक्ता मध्यादितीये च धमा
 तृतीये व्यस्ता दशा स्यादित नस्य कल्पः ॥ १३ ॥ प्रतते स नो ॥ १३ ॥ पूर्वत्रिभागे रिजयेत्वनष्टा दशादितीये खलु राजित स्यात् मध्यादृतीये क
 कथिता त्रिभागे ज्ञेयं फलं स्वशामवत्रिभेदेः ॥ १४ ॥ इति लग्न दशाफलम् ॥ नृपांतर दशाफलानि ॥ राज्य प्रसादं धन धान्य लाभं सुखागमं मित्र सु
 खोदयं च इति हि नाचस्य दशाविपाके विधो दशास्त्री स्वः ॥ नृपांतर मोद ॥ १५ ॥ सैनापतेर्वान पतेर्धनापि मित्रार्चलाभं वृद्धे सुखं च भानो दशायां
 यदि भूमि स नो करोति रक्तो वरभूमि लाभं ॥ १६ ॥ सुखार्चनः ॥ गारिपुरोगभीति निरुधमत्वं व्यसनागमश्च कुपुत्र दारं स कलार्चनाशो वृद्ध
 सतिगमांशु दशाविपाके ॥ १७ ॥ हे मां च लाभं स्वजनातमहिता स्त्री पुत्रतो वा विविधं च सोखं दिवाधिनाचस्य दशा प्रवेशे जीवस्य दते स न पेरा
 संज ॥ १८ ॥ स्रक् स्य चेत घस्ते पते दशायां दशा प्रकुपी कुमतिं शता वैरो यंसत पुरुषा त्रिता ॥ धर्म्मार्चनासं विविधं च कष्टं ॥ २० ॥ श्री दशातीव्र
 करस्य पाके नृणां प्रदाता ॥ जिह्वा ॥ २१ ॥ रुद्रस्वभूपाल भयं विवा दं देहं तु सत्वं स्वजनेषु ॥ २१ ॥ इति रवि मध्ये तं दशा पिता हि रोग स्वतनो क
 शतं भूयादृतीये ॥ २२ ॥ वंशं कुपी दशा कस्य दशाविपाके भानो प्रपीडा त्वरितो र्चनाश ॥ २२ ॥ सुखार्चनार्चनं पते विरोधं कु स्त्री प्रसंगं कुजनै
 विवा दं भोमस्य तां र्धिपते दशायां दशानृणा देह भयं कसत्वं ॥ २३ ॥ या नाश्वर भार्यसवर्णं दलाभं निजेष्ट वृद्धिप्रियतां च द्वाके वौधीश दशा
 कस्य र्धार्चि प्रवेशे दशा प्रविष्टा प्रकरोति सौख्यं ॥ २४ ॥ पुण्यादयं ब्राह्मण देवभक्तिं न पाधना प्रिसुत मित्र सौख्यं ॥

सो षष्ठः फलदशायां यातव्यसौ मध्यवलः शुभत्वं संहरणं वीर्योति शुभो निरुक्तः ५५ इति भौमदशाफलम् स्वबुधतोऽर्च्यगमने च राज्ञं सो
 षष्ठः सहस्तानि जातमसंहरणं वीर्यो न्वित सो पुत्रो मर्दने विलासं स्वजनैश्च भृत्यैः ५५ सद्युक्तिरुक्तिस्तवितलाभं विद्याविलासं स्वजनैश्च
 सो षष्ठः सो गता ज्ञेयः प्रवलो दशायां दत्ते हि सौख्यं विविधे प्रपंचे ५६ कष्टो दपं सो षष्ठः वलार्थनाशं कतिदा यं भीमिरुगतिमुग्रां प्राप्नोति
 वेरं स्वजनैश्च भृत्यैर्निधेय विपायं च शां कस्तनौ ५७ स्वजातिनो बंधुः स गुरवैरं कुर्यात्सुलोके सहपात्यसौ ख्यवितार्थनाशं कुमतिह
 सत्वं पुसाविशेषेण बुधा हि दग्धः ५८ त्यक्तां वरं धात्यमृतो न्यगोऽति द्योपि सो षष्ठः फलदशायां यातव्यसौ मध्यवलः शुभत्वं संहर
 णं वीर्यो शुभो निरुक्तः ५९ इति बुधदशाफलम् ऐश्वर्यलाभं नपतेश्च मानं कांतो दपं राजसमागमं च प्राप्नोत्पाणं सवले सरे ज्येहे मा वरा
 द्यं विविधं विलासं १०० व्यापारतोर्च्यगमने गुरुत्वं भूषणं १०१ सहचरस्तदारसौख्यं प्राप्नोति मित्रां वरधर्मलाभं वाचस्पतेर्मध्यवलस्पपाके
 दारिद्र्यदुःखैः परीषोऽतांगं धमार्थनाशं पुजं भयं च सो मित्रपुत्रैः कलहं सरे ज्यो नष्टो विनष्टे प्रकरोति सर्वं २ उग्रामयार्तिधनधर्मना
 शं धिपोर्मयं वा नपते स्तथैव सखत्वं मित्रसुतैर्विशोधं करोति दग्धः स राज्ञं पुज्यः ३ लग्नाय उग्रोत्पगतो विवर्जो वाचस्पतिः शोष
 गतोऽर्द्धः स्या नयाः ४ इति गुरुदशाफलम् राज्ञं कलत्रः सचखं विलासं दत्ते धनं कांचनं भूषणं शुक्रस्पसंहरणं वलस्पपाकेः पुत्रो दपं मि
 त्रसमागमं च ५ स्त्रीपदातोर्च्यगमने च सौख्यं मिथ्या नपानां वरं सुंदरी च दैत्यधियो मध्यवलो हि दत्ते जो बाजिमित्राणि धनानि प्रीष्टं ६ इ
 तस्ततः संभ्रमं च पुंसां करोति विज्ञानपशोऽर्च्यनाशं सहोचमित्रात्मजकामिनी रिक्ते शां हितो नष्टचलो तिकषं ७ पुत्रो हतिरो गभयं च सो
 कं सुखार्थनाशं सहोचमित्रात्मजकामिनी निस्वजनैर्विशोधं प्राप्नोति दग्धो भगुजने जातं स्थमित्रदारादिभवं च पुसा ८ व्यापकं मीरि

भवलाकांतिवृद्धिं करोति भपत्वमचो सवितं सुवर्णरत्नोवरभूषिताभं दिपापति पदं वलो नराणां मानो दयं ग्रामपुरेषु देशेषु व्यापार
 तोचावहु लार्चलाभं तदेहि दारा सतमित्र पुत्रैः प्रीतिर्नृणां मध्यवलो दिनेशः ८२ स्वर्णधर्मिर्वास्वजनैर्विरोधं भूमौ धूपं दीपि वलार्चनां क
 रोति कनकं स्वदशा प्रवेशे ता पाति कनकवलो दिनेशः ८३ शत्रोर्मयं वा नयते र्भयं च धनोपघातं वधं धनाय करोति रोगागमनं वशो
 शाकं वलद्वयं दग्धवलो दिनेशः ८४ लग्नात्रिलोभा गारि न भस्मितोर्को निंदोपि साईः फलदो दशायां पातित्वसौ मध्यवलो शुभत्वं
 संपूर्णवीर्योति शुभो निरुक्तः ८५ इति रवि दशा फलम् नृपात्पदत्वं न पते धनं शत्रोर्विनाशं सुखमश्नुमे च स्त्रीरौप्यशुक्लां वरमो
 हि का प्राप्तिं करोति संपूर्णवलो मृगांक ८६ वाणिज्यतैर्जीगमनं च लोके भपत्वमंत्रो वरमित्रलाभं दत्ते स्वगेहे दत्तं च सौख्यं धर्मो
 दयं मध्यवलो मृगांकः ८७ वैरं स्वमित्रैर्निजबंधुदुःसौख्यार्चनां प्रकरोति शीघ्रं श्लेष्मोदयं वातकफोदयं वाकांतिद्वयं नष्टव
 लो मृगांकः ८८ भित्ताटनं ह्येव विषादवैरं धनप्रणशं प्रकरोति पुत्रैः वैरं कफार्तिमनसि प्रमोहं रात्री श्वरो दग्धवलो नराणां ८९ ल
 ग्नात्रिविनायगतोपि चंद्रो निंदोपि सोईः फलदो दशायां योति त्वसौ मध्यः वलः शुभत्वं संपूर्णवीर्योति शुभो निरुक्तः ९० इति चंद्र दशा फलम्
 होति सतः सवलः पतनाधिपंतनुभतां प्रकरोति रणे जयं कनकं मधुना निदरात्प्राप्ति विविधसौख्यपदधनपदसंगमं ९१ नृपजानै
 फलहो वपिनं ने भवति मध्यवलो दयं परिकरोति तनौरुधिरो मयं रिउभयं सत्तारभयं नृणां ९२ विवादखलोः विग्रहं पुत्रद्वयं स्त
 न्नावेदि तो भोति नृणां नराणां करोत्येव भो मोविनयो विनयं फलं कस्मकंचाल्य सौख्यं नितातं ९३ विद्यालो र्चनां स्वभस्यैर्विरोधं म
 हासं प्रेमं नृणां वलं देहे कुजे दग्धवीर्यस्ववीर्यस्य नाशं भयं शत्रुतो रक्तपीडनं नराणां ९४ लग्नात्रिविषयाय गतो महीजो निंदोपि

सुखं करोति यत्तां करोति विधुव धेज्यसितैश्चतितः ८१ विषोग्रहं सः शुभखेटपुत्रः करोति रोगादिभयं नृपाणां शुभं शुभजायं सगंतैर्वि
लीसं स्वभावापः ८२ वधो ससौम्यखगंतरस्यः सौम्यस्तपादारसुखं च पुंसां शुक्रजजीवैः सवल्लेषु सौरयं सप्रस्थिते
वीवदुसंदरीः ८३ वधो ससौम्यखगंतरस्यः सौम्यं रंध्राशकोरंध्रगते समेतः सौम्यैर्विधते मरणांतरादे मिश्रैर्विधते खलौ शुभं त्वं धर्मा
शकैर्धर्ममतिरपाके ८४ भूपोत्पदभौमयुतैश्च सौम्यैः कर्माशुखैर्नृपते धनं पिलाभांशकस्यैः सितसौम्यजीवैः लाभे महान्मि
षगे शुभमिष्टः ८५ व्ययः शुभः स्याद्ययभांशपातैर्वुधेज्य शुक्रैश्च शुभैश्च हानिः दिनेदिनिभूमिगते शुभमिष्टः ८६ भूतांशदेवफलं विलोक्य
सुधियाग्रहोत्त इति दिनचर्याभावाध्यायः षष्ठाष्टमो भौमयुतशशांकोदते यसौशसुभयं नराणां भौमेष्टमस्यादिभयं च विधुं स
यस्यैवं प्रवदेति नृन ८७ रात्रिस्तुरे रंध्रगतसपां करोति विधुं सवल्लस्तपुसां क्रूरैः सुखस्यैर्गजवाजियानां ध्रुवप्रपातो वहुलां
च योऽ ८८ सप्रस्थितैः सौम्यखगैर्वलादुपेक्षु रोदरात्संविजयं करोति धनार्थलाभं नवमोपापातैर्विलो रततो वाक्यस्यैः शुक्रैः ८९ न
जपराक्रमशशुभवस्थितैः शशिस्तुरेज्यदिने शसितैर्धरा नवमकेंद्रगते शतदजनो भुवितले रमते वहुभार्यया ९० वेषामवतरति कुरो
ति रविजः सप्रस्थितो निर्वलः भौमेवा सवुधः सितो मद्गतः सौरयं स्वदारो द्वेकने देहभूतां स एज्यभगुजौ सप्रस्थितो भोगदौ नानास्त्रीज
नितं सुखं प्रतिदिनं पुंसां गुरुः सपूगः ९१ लब्धे सवत्ससमुद्रवेहि मरुचि यस्मिन्नवस्था भवेत् तांता प्राप्य नरो दिनेदिन फले भुंक्ते ह्यव
स्थो द्वे नाश्रमं द्रमसो गता युगधिगुणवाणा विभिर्भाजिता पातस्ताक्रमसो वुधैर्निगदिता मेधास्रवाशादिका ९२ प्रवासो गौरा
त्रिपतिः प्रवासं करोति नष्टोपगतो र्चनां मृगस्थितो मृत्युभयं जयस्यो जुहोति र्गर्हि जयं स्वकार्यं चंद्रस्य हास्योपगते विलासं २६

यदा प्रकुस्तो मैत्रादियोगे ध्रुवं लग्नसंशविभाः समवदुधनस्यापि सदा व्यसतः ॥ १० ॥ स्यात्संयुतो बहुसुखं स्वशपतिलग्नौ शैशनाय
 श्वचेत् मैत्राद्ययदिसं करोति च सुखं तद्वत्सुतो न तत्तु यदा शैशनाय यो यं बहुसुखं स्यात्सुतो मदाशेन वा एव सर्वगृहं शकेत् भूतं रं क
 ष्ट नृणां मन्त्र ७१ वध्याशनायेन चेत् तत्वाशस्वपतेः समं यदि भवे मैत्रादियोगस्तदा ७० सौख्यं स्याद्बहुलं सुखं स्वशपतिलग्नौ
 शैशनायेन चेत् मैत्राद्ययदिसं करोति च सुखं तद्वत्सुतो न तत्तु यदा शैशनाय यो यं बहुसुखं स्यात्सुतो मदाशेन वा एव सर्वगृहं शकेत्
 भूतं रं क ष्ट नृणां मन्त्र ७२ यदा वध्याशनाय शोच्यते तदुग्रहैः पुत्रा विलोकि तश्च सौख्यं विलासं नृणां कषं भयं विवाहं सम्यक् करोत्ये
 व न संसयोत्र ७३ नवाशनायोप्यविलग्ननः वै द्रविणोणतग्नौ विलास्य सौख्यं विलासं नृणां कषं भयं विवाहं सम्यक् करोत्येव सम्यक्
 रोवा ७३ इति मासफलानि अथादिन प्रवेशानयनं अथ प्रवेशसमयोद्भवभास्वरं श्रेयुक्तं सौ प्रतिदिनं रविरसौ कलाभिः स्पष्ट
 स्वयदिनमणिर्दिनवेशजोस्वात्मा सप्रवेशविधिः स्वतन्त्रतया साध्यः ७४ तनुपतिस्तनुते मदनानुगो बहुसुखं त्वयवां हि म
 जो नृणां गगनतः गतो भगुने दनः खलु तपाविजयं ७५ सौम्यः ७५ अथ विविनाशगतस्तनुनायकः खलु खगोः सहितः सुरपूजितः
 तनुभूतां प्रकरे नेव्ययागदप्रवदुलं विवलोपदा ७६ मृत्युस्थिता दुष्पणाश्च नित्यं कुर्वन्ति सौम्यैः सहिता च तस्मिन् घ
 मे विवाहं कला स्वशत्रोर्भयं नृणां वैन सुखं कदाचित् ७७ सौम्यः सुकेंद्रात्मजो भगवत्प्राचास्त्रिषणागताः यदि सः कुर्वन्ति वसे
 विविधं विलासं वितागते रजः नृणां ७८ इति दिनचर्यायां शुभाशुभं ज्ञेयं यदि विलग्नलवः शुभरवे च वैवलपुतैः सहितो च विलोकि तः
 बहुसुखं प्रकरोते तस्मात् शुभं धनुचयं वतया विजयं नृणां ७९ शुभरवेः सहितो च विलोकि तं धनलवः प्रकरोति धनं तदा
 सहजं नृणां सौख्यं नाशं को यदि मुनेः सहितो विधुना तचा ८० सुखलवो यदि सौम्य पुते हितः शुभतरं स्वजनैः सह भोजनं सुत

CC-0 Sri Krishna Museum. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

सामान्यविशेषश्च विशेषः कर्मत्वादि रूपस्य त्रिभिर्नोपादयोपवांस्येव हि ता अपर्योक्त्येति दुर्लभं संवंधः कर्म
 कोऽप्यो न्यः क्रियाकारकः सुतायामसुतायां वन्निपायां सोधिधीयते न दस्य प्रणोति न दस्ये वंधी प्रथ
 रानुत्कूलरकाप्रयो व्यापारः नमायाणामप्रीयात् नमायसं वंधिभोजनानुत्कूलरकाप्रयो व्यापार
 भावः फलानां तृप्तः फलसं वंधितृप्ताप्रयाः सतांगतंसं वंधिजमनं भजे शोभो प्रभुचरण
 सं वंधिभजनानुत्कूलरकाप्रयो ध्यानाप्रयो वर्त्तमानो व्यापारः विशेषविषयो यो नटे न गते प्र
 णोति नटे भिन्नाप्रय व्यापारसंसाध्यगीताभिन्नाप्रय यत्र ज्ञाततादितदनुत्कूलरकाप्रयो वर्त्तमा
 नो व्यापारः नमाधानमूर्तिमायाभिन्नाप्रयो यो गलादधो देहसंयोगसदनुत्कूलरकाभिन्नाप्रयो
 व्यापारसदभावः फलैस्तृप्तः फलाभिन्नाप्रयो यो व्यापारस्तसाध्यायतृप्तिस्तदाप्रयसदभिर्गतसदभिन्ना
 प्रयकंगमने शोभो प्ररणे भजे शोभु सं वंधचरणभिन्नाप्रयसंवाजन्यज्ञाततायानुत्कूलरकाप्र
 दधीभिन्नाप्रयो वर्त्तमानो व्यापारः प्रत्यो यथा राज्ञः पुरुषः राजसं वंधा वा न्युरुषः स वसे व्यसे व
 क रूपः राज्ञः पुत्रः राजसं वंधवान्युत्रः स वपिर्तपुत्रः सः संत नोपः प्रवयवावयविरूपः पट
 स्वरूपं गुण गुणभावः सं वंधः साक्षात् शोभाः समहि समरूपः कुरु शोभा राजाण ल्यपालकरूपः
 चैत्रस्य बाहने वा ह्यवाहकरूपः प्रादस्यार्थः लयाचैत्रकरूपः चंद्रो विषयो रूपं बोध्य बोधक

प्रजाभिन्नाश्रयकोवर्तमानो व्यापारः सत्कार्यवादेकोणात्कार्योऽयतिः सरणान्मुख्यविभा
 गः अश्रयसत्कार्यवादेऽमानसः हिमवतो गंगाप्रभवति हिमवदभूतनावधकनिः सरणएवैकः
 प्राडभावात्सु लगेनभिन्नाश्रयकोवर्तमानो व्यापारः इत्यादि धर्मा रीरमानसं वा विभागमा
 प्रित्यविश्लेषावधौपंचमीविधेया इत्येकैकवमयाये पादानमिदं दोनिसत्राणेन कर्तव्यान्म
 पादानेपंचमीत्यत्रविश्लेषावधौपंचमीति सुत्राणि यमेनेन यतोयेति भयमादत्ते वाईष्ट्या तंच
 रत्नायोनामित्यपि कालापसुत्रत्रये परासं विभक्तिविधायकसुत्रेऽपादानस्थाने विश्लेषावधौ
 हरेकैकैव्येनचैवंमानसविभागस्य गौरात्वान्मुख्ये संभवति गौराग्रहस्यान्यापत्वात्कथं गौराग्र
 हरेकैकैव्येनचैवंमानसविभागस्य गौरात्वान्मुख्ये संभवति गौराग्रहस्यान्यापत्वात्कथं गौराग्र
 तृणाकं मुख्यामुख्ययोर्मुत्प्रेकार्यसंप्रत्ययइति लौकिक्या परिभाषाया अनेत्येवाहुः पुत्रस्य ज्ये
 ष्मधमकनिष्ठव्यवहारास्तस्मिंस्तस्मिन्नरूपं ते यथैकपुत्रस्यापि ते व्यवहारास्तस्मिन्नरूपं ते इति ३३ त ४
 नायस्यानित्यत्वे लभ्यते एवं पूर्वत्र नृदेवेषणके मुख्ये संभवति गौराग्रहस्यान्यापत्वात्कथं गौराग्र
 येषां कः संवधो नामरतौ संवधो इति प्रत्ययव्यपदिष्टा जनकः सचननामार्थो निरुतमान्म
 वाना विप्रकारकवरः सचदिविधः त्रिधाकारकसंज्ञे इत्यग्रहसंज्ञेऽपि तद्विधः

कथंते १

राहोपि इत्यत्र सतोष्येदस्याविवक्षितं यथाऽत्रोभवे उक्ताऽनुदराकमेतिभेदवतो वस्तुनोभ्य
 सतोपिभेदस्यविवक्षायका समुद्रः कुडिकाविध्यो वर्धतकमिति कुडिकायां जलाधिष्ठाता समुद्र
 त्वं समुद्रवगयादिदस्याऽकुडिकात्वं विद्येत वर्धकपणिविद्येऽन्नादौ विध्यं त्वं बाहुल्यादिवक्ष्य
 त्वं विध्यं बाहुन्यमसदिदस्याऽनुदरात्वा वर्धतकत्वं रासः पुरुषस्येति यथोक्तं बाहुन्यवस्तुनोहादिसं
 बन्धनमप्यस्यास्य पुरुषेणेत्यादि चेवाह्यत्रिया संबन्धमप्येत्यप्रयज्यते राजानं प्रति न पुन्य
 नामार्थमात्रनिष्ठ एव प्रतिपाद्यते आधारे सप्तमी आधिपत्येनेत्रिया आस्मिन्नित्याधार इति
 संज्ञायामकर्तृरिवेति चकारादयन् अनुज्ञे व्यापाराश्चेत्ततो याविहि फलोभूये च द्वितीयाप ताद
 लस्यापि उचितक्रियाणवेन व्यवहारः क्रियाविशेषं रूमित्यत्र उक्तयोस्तुतयोः प्रथमाऽतः
 परिशेषात्कर्तृकर्मव्यवहितक्रियाधारः सप्तम्यर्थः तदुक्तं कर्तृकर्मव्यवहितमसादा द्वे
 यक्रियां उपकर्तृक्रियासिद्धौणास्त्राधिकरणे स्मृतमिति आधारेण्यधिकरणे आधारस्ति
 विद्योऽत्र कारकाशानि लेख्यनिमित्तानि प्रमेयवस्तुनिधः केन्द्रिदित्येते इति उपपत्तिरिति
 कः सति विहितक्रियापको वै यदिकाने मितिकर्तृप्रादिकमेति अत्र विहितक्रियाः सप्त

कोऽभिराज्यं ग्रहे सम्पत्कृविचार्य फलमादिशेत् यादवः जन्मांगाव्यपातिः सप्तातनुप
 तिर्वीर्ये भवेद्यद्गसद्वे शोनक्रोतथशालयुति कनत्प्राप्तिदृष्टेत् मुभं यद्वा भावनेपा
 यवातह वाक्यधीनाथेनवा तदनेशोनकरोतिचेत् प्रतिग्रहस्याप्तिप्रदाहायने लगे
 श्वरेवासहृदी श्वरेवावीर्यान्विनेसौम्ययुने क्षित्तेच शरीरसौरव्यं बहूदः खमष्टपष्टस्थि
 तेतन्यतिनाचयुक्ते जन्मत्वानमतिरुतमवीर्याय मुहेजनुषितत्रचैष्ये तेनवासहि
 स्पचतन्धिस्तघांगसुरवमव्यतनोस्वा भावाज्जन्मनिहायते स्वफलदासौम्यश्च
 दृष्टयुताः व्यस्ताव्यस्ताफलाश्च तत्परिदृढाः सादाः समेसापिच एवंचापिविलग्नव
 ह्ननमुरवंचकं विधायात्रतुदुष्टादुष्टखगाश्च यास्तदिनतो प्रयाच्छुभं वा शुभं ॥ सूतोय
 द्रवने शुभोव्यसमेयनद्रो गतोद्योगतो मुंयातो पितदाप्तिकर क्षितिकरः कुराथवर्ष
 श्वरः सुद्रावेसहेनतिवीर्यसहितो लगेन श्वरेणापिवातन्यमाथ क्रोतथशालयुतिकर

दोमकारकः॥ जीवाव्ययेकूरयुते लगेत हानिर्भयं नृपात्र पष्टोत्तनाधिपो नूनं स्व
 यमेवरियु भवेत् ॥ प्रष्टमो मृत्युक्रतुश्चैव व्ययगो व्ययकारकः लग्ननाथे विनष्टे स्यात् विन
 शवयवः पुमान् ॥ तेजोवर्णादिकं नष्टमुदिते निरित्यं शुभं ॥ लग्ननाथो राशिनाथे कें
 द्रनाथो यथाभावयः उदिते यत्र मासं च तन्मासे तत्सुरं वदुः ॥ उदिता बुते न भोगराशित
 ग्नपतिस्त्रितो केंद्रवास्पुः शुभाप्यवन्तदाश्च फलं स्मृतं ॥ यस्मिन् ग्रहे लग्नपतिस्त
 ॥ सत्त्वा ॥ भग्नहेः शुभकार्यस्य सिद्धिः स्यात् विपरीते न संभवः ॥ नीचस्थिते चास्तमिते
 ॥ प्रसुभुदतिस्थिते तथा लग्ने शो भवतः कार्यं न शुभं न तत्र सिद्धिति ॥ लग्नकार्यपपर्योगः
 शुभयोः सिद्धिर्भवेत् पापघातयोर्योगोऽत्र त्वर्थाकारो मतः ॥ हिल्लाजः विलग्ना
 त्यं च भन्ते स्मात् पुन्यं च ततः स्तनुः स्थानत्रये तदा सौम्याः सुरयसंपत्तदा भवेत् स्या
 द्ये तत्र यदा सौम्यास्तत्र राज्यं महासुरं स्वच्छे लग्ने भियं नूर्य सौरय्यं यो धितर्यु न भवेत्

२. न. १ ॥ श्रीगणेशाय नमः लम्बोदरं विघ्नदिनाशनं च नत्वा भवानी तनयं गजास्यम् ॥ यस्य प्रसादेन सुराः समन्ताः
 स्वेचपदे सदैव १ नत्वा श्रीरमलाचार्यान् परमाद्यसुखाभिधैः उद्धृतं रमलाम्बोधेन वरत्नं सुशोभनम् २ श्रीवल्लभा
 जद्विजगौतमवंशमुख्यो बलवण्डमिह नृपतेरवसानसिंहः मन्त्री तदन्वयभवोऽतिपराक्रमाढ्यस्तस्माच्चोदये
 स्यत नया त्वलुलब्धवृत्तिः ३ सताढ्या पाध्यायद्विजवरकुले मे जनिरभूत् पिता सीतारामो वरमतिरनूपाचङ्गारि
 नीवसुन्काश्या तोर्यादतस्तदधियां देवविहिता देवत्यां संप्राप्ता रुचिरनवरत्नान्यऽकरवम् ४ उष्णीषे कर्णयोः कु
 ण्ठे वाङ्मोः पाण्योर्न्यसेत क्रमात् द्वे रद्वे रचैकं च १ द्वे रद्वे रचशिष्वाणां भूषणाय च ५ अथ रत्नसंख्यां संहारत्नं च प्रथमं
 द्वितीयं च वलावलम् प्रश्नोपकरणं रत्नं तृतीयं परिकीर्तितम् ६ चतुर्थं प्रश्नकथनं पंचमं चाऽवधेस्तथा षष्ठं च मु
 ष्टिकथनं सूक्तप्रश्नं च सप्तमम् ७ चौरस्य नामकथनं मष्टमं समुदाहृतम् नवमं वर्षपत्रस्य साधनं परिकीर्तितम्
 ८ नवरत्नात्मकं ग्रंथं रत्नशास्त्रेति शोभनम् दुर्जनाय नदातव्यं रक्षणीयं सुरत्नवत् ९ रत्नशास्त्रेषु प्राधान्यं पाश
 कंतद्विधिं बुवे अथ पाशकानि मोणम् वेदशून्याङ्कितं तद्वैतदधः खड्गयाङ्कितम् १० पार्श्वे ह्येकाङ्कितं त्वेवं पाशाष्टकद
 ढं कुरु द्विधा कीलकयोः प्रोतं शिथिलं वेदसंख्यया ११ एवं पाशयुगं कुर्यात्सायने मेघगेरवौ घटनं पाशकानां ॥

श्रीकाशीविश्वनाथपुरीमेढंढिराजगणेशकेपाशदाऊअग्निहोत्रीकेयहाँसिद्धविनाय
कयंत्रमेरमलनवरत्नछापाभयालि'वावूरामसुकुलछापनेवालाधनूजिसैलेनाहो
यउमेढंढिराजगणेशकेपासदाऊअग्निहोत्रीकेदुकानपरमिलेगासम्बत१९३५प्रारम्भः

रमलनवरत्नप्रारम्भः

श्री.
किना
चा
नभैवत्

२

चततः शून्यं चकारयेत् १२ मेष संक्रान्ति दिवं सेताभ्यां प्रश्नं चकारयेत् पट्टिकायां शुभदिने प्रश्नार्थं पातयेत् सुधीः।
 शुक्रभौमशनिवासरे तथा तारिखे चतृतीये च योदशे पंचमेपि चतथे का विंशतौ वेदने च शरने च के तथा १४ दु
 हिने च र्हिते दिने तथा मेघछन्न दिवसे च वर्जयेत् साद्वयाम परतस्तु वासरे पाशकं रमल विन्न पातयेत् १५।
 लह्याने पाशके योज्यं स्वेषु देवं गुरुन्मरन् पाशकं मंत्रयेत् सौ सप्तवारं ततः सिपेत् १६ अथ मंत्रः "ओन्नमो भगा
 वति देवि कुष्मांडिनि सर्वकार्यं प्रसाधिनि सर्वनिमित्तप्रदाशिनि एतद्ये हित्वरत्नवरदे हिलिहिलि मातंगिनि सत्यं
 ब्रूहि ब्रूहि स्वाहा १ पाशकौ चततो योज्यौ प्रस्तारं कारयेत् सुधीः वक्ष्यमाणप्रकारेण तस्मात्प्रश्नं वदेद्बुधः १७ शून्य
 स्य तु लिखेच्छून्यतिर्यगरेखां तु शून्ययोः रेखयोः शून्ययो र्यौ गेरेखां कुर्यात् खरेखयोः १८ शून्यमेवं भवेद्योगः स
 र्वत्रैवं युतिं कुरु ऊर्ध्वोऽधः क्रमयोगेन पाशकद्वययोगतः १९ वामक्रमेण खंडानि भवन्ति श्रुतिः संख्यया तीर्थकक्र
 मेण च पुनः पंचमाद्वेद संख्यकम् २० एवमष्टदले कुर्यात्तेभ्यो दलचतुष्टयम् आद्यद्वितीययोगेन नवमं शकलं भवे
 त् २१ तृतीययोगेन दशमं शकलं कुरु सुता ५० योर्दली भखंडं स्यात्सप्तमाष्टमयोर्व्ययम् २२ नंद ९ दिक् १०
 खंडं पाविश्वं १३ रुद्रा ११ ५ को १२ भ्यां सुरेन्द्रकम् विश्वे १३ न्नाभ्यां १४ पंचदशं शकलं परिकीर्तितम् २३ आद्यज

६४

तसवनजविकासे ॥ समदमसंजनियमउपासा ॥ नषतभरतहियविमलअकासा ॥ ध्रुवविस्वासअवधिरांकासी ॥ स्वामिसुरतिसुरवीथिविकासी ॥ राम
 प्रेमविधअचलअदोषा ॥ सहितसमाजसोहनितचोषा ॥ भरतरहनिसमुजनिकरतूती ॥ भगतिविरतिगुणविमलविभूती ॥ वरणतसकलसुकवि
 सकुचाही ॥ सेसगणेशगिरागमनाही ॥ दो ॥ नितिप्रजतप्रभुपावरीप्रीतिनहुदयसमाति ॥ मोगिमोगिआयरकरतराजकाजवदुभाति ॥ ३२६ ॥
 चौ ॥ पुलकगातहियसियरघुवीरू ॥ जीहनामजपुलोचननीरू ॥ लषनरामसियकाननवसही ॥ भरतभवनसितपतनकसही ॥ दोउदिशिसमुक्ति
 कहतसबुलोगू ॥ सबविधिभरतसराहनजोगू ॥ सुनिव्रतनेमसाधसकुचाही ॥ देखिदशामुनिलाजलजाहे ॥ परमपुनीतभरतआचरन ॥ मध
 रमंजुमुदमंगलकरन ॥ हरणकठिनकलिकलुषकलेसू ॥ महामोहनिसिदलनदिनेसू ॥ पापपुंजकुंजरमृगसू ॥ समनसकलसेतापसमाज ॥
 जनरंजनभंजनभवभारू ॥ रामसनेहसुधाकरसातू ॥ छंद ॥ सियरामप्रेमपियषपरणहोतजनमनभरंको ॥ निमनअगमजमनियमसमद
 मविषमव्रतआचरतको ॥ दुखदाहदारिददंभदूषनसुजसमिसअपहरतको ॥ कलिकालतुलसीसेसठहिहविमसनमुखकरतको ॥ सोरठा ॥
 भरतचरितकरिनेमनुलसीजोसादरमुनहिं ॥ सीयरामपदप्रेमअवसिहोइभवरसविरति ॥ ३२७ ॥ इति श्रीरामचरमानसेसकलकलिकलुष
 विधंसनेविमलविज्ञानसंपादिनेनामद्वितीयसोपानअयोध्याकाएउरामायनकृततुलसीदाससमाप्त ॥ २॥ श्रीरामजीसहाय ॥ ॥ राम ॥
 सेवत १०३५ भाद्रपदकृष्ण ३ तृतीयाश्वीमलि ० रामरत्नदिजेनहंसदासवैष्णवपरमहंसपठनार्थ ॥ ॥ लेखकपादकयंगुभंभयात ॥ ॥ श्रीरस्त ॥

त
राम
६४

राम.

षट्शोनाविवर्त्तते जुगुप्सादयोहिजुगुप्सापूर्विकायांनिहर्त्तौवर्त्ततेरत्पुपात्रविषयंचोराहि
मेतिउहिजतेमैत्रःशायतेरत्तिवापुत्रं अथर्माभिन्नावहिकोनिंदाविरामप्रदानुक्कलपक
मैत्राभिन्नाश्रयकोवर्त्तमानोआपारः चोराभिन्नावधिकाभयपूर्विकायानिहर्त्तुनितदनुक्क
लपकमैत्राश्रयकोवर्त्तमानोआपारः चोरावधिकनिहर्त्तुसर्वकंपुत्रनिहंयइत्तंगंतदनुक्क
लपकमैत्राभिन्नाश्रयकोवर्त्तमानोआपारः अध्ययनात्पराजयतेअध्ययनाभिन्नावधिकनि
हर्त्तुसर्वकश्चित्रलामनुक्कलपकाश्रयोवर्त्तमानोआपारः पवेथ्योगांवारयतिगोपालःय
वप्राप्तवधिनिमित्तसर्वकोगोनिष्टप्रहर्त्तिप्रतियातानुक्कलपकगोपालाभिन्नाश्रयकोवर्त्तमा
नोआपारः मातर्निर्लीयतेकृष्णःमातृप्राप्ताभिन्नावधिकनिहर्त्तुसर्वकोःदर्शनानुक्कलपककृ
ष्णाभिन्नाश्रयकोवर्त्तमानोआपारः उपध्याय्यदधीतेकृष्णःउपाध्यायप्राप्ताभिन्नावधिकनिहर्त्तुसर्व
कोःअध्ययनानुक्कलभिन्नाश्रयकोवर्त्तमानोआपारः ब्रह्मणःप्रज्ञाप्रजायतेब्रह्मप्राप्ताभिन्नावधिक

नापायः कष्यतेऽवधिरिवेक्ष्यचलनस्यविश्लेषत्वाभावादितिभावः पंचमीत्यवधोशक्ता
तत्रानेदेनसंबंधेन१

धिनांप्रकृत्यर्थोविशेषणं अवधिरुक्रियायांविशेषणंकरकारणंक्रिययैवसंबंधात्. अस्या
असाधुत्वात् क्रियां करोतीतिकारकमित्यन्वयत्वात्. निर्दिष्टविषयं किंचित्तदुपात्तविषयंतथा
अपेक्षितक्रियंवेतिविधापादानमुच्यते यत्रसाक्षात्तात्वागतिनिर्दिष्टतेननिर्दिष्टविषयं अस्या
त्यततीति यथायत्रथात्वार्थांतरार्थांगस्वार्थथात्वात् तदुपात्तविषयं यथा बलाहकादिद्योत
ते इति निःसरणंगोविद्योतने युतिर्वर्जते यथा वा ऊहसूत्रात्पचतीति आदानंगोपाकेऽत्रपचिर्व
र्जते अपेक्षितक्रियंतत यत्रप्रत्यक्षसिद्धमागमजंमनामिनिधाय एवमुक्तिकृतोभवानिति याद
लिपुत्रादिति बोद्धव्यमिति अर्थाध्याहारस्य नाप्यताया उक्तत्वात् रहसार्थाद्दीयते इत्यपि निर्दि
ष्टविषयस्योदाहरणं गम्यमाना क्रियाकारं विभक्तेः प्रयोजिका भवति प्रविशपिंडी प्रविशान
यं गं प्रविशगेहं भक्षयपिंडी प्रविशजलं जरुतर्पणं अथर्मज्जिगुप्तते विरमति प्रमाद्यति वेत्य
त्रसंश्लेषपूर्वकोविद्भेदोनास्तीति मनसः संग्रह्यते तेन पंचमी सर्वहिबुद्ध्याथर्मसंश्लेष ततो दो

क३

लोपपाठः देरननुदत्तेः प्रयोजनाभावाच्च युष्मत्सोर्बुधामसामत्रदोषप्रसक्तेष्वभावित्येकदेशेनभित्तव
 लक्ष्यतइत्याह॥ सखिपत्योरीक॥ राश्वोः परयोः सख्या ईद्विधानान्नना सख्या वित्यत्र डे रौत्वे कृते ईक
 ईकोष्ठवकाशः सख्या श्रोत्वस्यत्तरौ इहोभयप्रसंगे प्रायश इति वचनात्पूर्वतोत्वेटिलोपो यद्यपि निनिः
 तभेदेनागनादिरपि भिद्यते तथाप्यभेदोपचारेणावकाशप्रदानं अत्र इज्जेवास्तु किं दीर्घेण मैवं सख्या
 सख्येन सिध्येत् सवर्णदीर्घावकाशः इधीह नैतयोरवकाशो हरिणा हरये सखि इत्या इत्युभयप्रसंगे
 परत्वान्नैत्वे सखीनासख्यये इति स्यात् डेनेह श्रोत्वटिलोपयादेशेषु सख्यावितिसिध्यति ककारः प्रा
 स्त ईदिद्विविधीयतां मैवं सख्यासख्ये इति सिद्धावपि सख्यावित्यस्यासिद्धेः सप्रसिद्धिर्देगासंकीर्णस्थापत्ते
 श्रेद्धिद्वौ सर्वासिद्धेः नचेतइद्विधानं व्यर्थं परत्वटिलोपानां निवृत्तकलत्वात् सखिना सखिण सखिणो
 इति स्यात् अथ गडेडीनामौ द्वौ विधीयतां सखि ईत्या इति स्थिते विधानसा सख्यादीदृ सहितस्य ना
 नात्वं ईद्व्यवधानादा इत्यस्य नात्वं सवर्णदीर्घयादेशे च सख्यासख्ये निधिति उक्तरीत्या डे रौत्वा
 भावे हिः सवर्णदीर्घे सखी इति स्यात् इदित्नात्वाभावे सख्येति सिध्यति इवासौ इच्चेति यच्चेन

३३

भवतीति प्राकारो हि पुष्पलो एमि युष्माकमसाकमित्यत्र अत्राण्यर्थे क्रियते यत्तु ज्ञौणत्वेन ह ५५॥
 वासाकमः प्रवर्तते ततर्ह्यर्थे एकारः स्यात् तदा घत्वा तादृकस्य पिकृते सह ह्येण वि युष्माकमिति सि
 द्धेरिति तत्र प्रति युष्माकमिति सिद्धेः तदा घत्वाभावात् न च पूर्वस्य त्रिद्विगुणत्वेन ह्येण वि युष्माकमिति सि
 रविधानेनोपपत्तेः ॥ प्राप्सो ॥ प्राप्समिति छेदः पुष्पदस्मिदो एत्वममिसकारेभिसिचत्वा मां युष्मा
 स्यस्यस्य पुष्पाभिः भीत्येकदेशद्वारा समुदायानुकरणं ननु प्रति युष्माभ्यां अन्वि पुष्पदस्मिदो एत्वममिसकारेभिसिचत्वा मां युष्मा
 त्वेकेन ज्ञौणत्वात् तदा घत्वाभावात् उच्यते केचिन् प्रासाकित्यत्र योगविभागे नैत्याहुः अन्ये तौ ह्युः प्राप्सो
 वित्यविभक्तिर्कोतिदेशः सकारात् पूर्ववायरेवाल्लुपनिर्दिष्टो तकारः ततश्च प्रमित्तकारे सकारेभिसिचत्वा मां युष्मा
 कारे च पुष्पदस्मिदो एत्वमित्यर्थः ननु ग्रौग्रहणं किमर्थं प्राप्सवित्यनेन तस्यापि कृते अन्विग्रहणे नैव त
 ग्रहणस्य सिद्धत्वादिति चेन्न स्याद्वादेशस्यामोऽग्रहणे नात्राग्रहणमिति ज्ञायनार्थत्वात् तस्येति माधव
 स्य प्रतिपत्त्यनेन द्वितीयालक्ष्यते यथातोमनत इत्यत्रात इति पंचमी तेन पुष्पदस्मिदो द्वितीयायां युष्मा
 असां युष्मानसानिति सर्वत्रेव स्यात्वं सिध्यति अन्तादेशश्चायं षष्ठीनिर्दिष्टत्वात् टात्वमिति काचि

१६४ करोति ५ समुच्चयं ब्राह्मणदेवभक्तिं सुखार्थं लाभं नृपतेः सुहृत्वं गौका दशासूर्यसुतस्य फले करोति
 पुत्रान्विविधांश्च भोगान् ६ इति शनिदशायां मर्तदशाफलं प्रवलग्नशस्यानर्दशाफलमेवलगत्य
 शांतेर्दशाफलं ज्ञेयमिति अथ शुभाशुभसूचकां नर्दशावाप्तेनोक्ता चंद्रास्त्रीवाः १ बुधजीव
 शुक्राः २ दिवाकरेन्दुः ३ रविजज्ञशुक्राः ४ रविंदुशुक्राः ५ बुधजीवमंदा ६ जीवज्ञशुक्रा ७ रविनः क्रमा
 स्मः ८ बुधश्चतुर्दशायां प्रपाचकाः शुभदाग्रीवाः अन्ये त्वशुभदाज्ञेया एवं विदशाफलमिति
 अथ गौरीमर्तदशानयने महोदयभने नवदशानयनमुक्तं मुक्तावल्यां जन्मनक्षत्रनः प्रोक्ता द
 शागौरीमर्तदशयासूर्यदुकुतरादौ ज्यशनिशिशिवभार्गवाः १ दशशावहिर्भोगेयाः क्रमा
 त्रिः परिवर्तिनात्तस्युर्दशादिवसास्तेषां धनि १८ स्त्रिंशति ३० मूर्धना २१ वेदैश्वर्यो ५० नागकृता ४८
 मुन्यक्षाः ५७ दितिसायकाः ५१ मूर्धना २१ यद्विरेतेभ्यो द्वादशांशेन मासजा ६० षडंशानुत्पा ॥
 स्वेतासांनाडिकाद्युःफलेः दशाः अथ वासुदेवदत्तत्रिभिर्भेदशेस्वराः अतएव भवन्तीति महादे १६४
 वेनभाषितं गौरीमर्तदशस्य दशाक्रमस्य दशादिमायावशदुपेताः सुभुक्तभोग्यर्क्षघटी विनिघ्नास
 र्वर्दनाडी विहतादिनाद्यं विधाय दासं त्विह भोग्यजं न स्य ग्रहस्यैव लिखेत्त्वधस्तात् दशाप्रमा

त्रिंश

फलं दूषाद्रयं भूमिपते भयं च वि तो दयं देह व लार्थ नाशं भा नो र्दशा दै त्प गुरो र्दशा यां नृ
 रां वि धत्ते पर मं च क षं १ स्व ल्या र्थ नाशं क क वा त पी डा स्व मि त्र दो रैः स्व जने प्र पु त्रैः क्लेश वि
 धत्ते भृगु ज स्य पा के प्र या मि ता रा धि ये ते प्र मो दं २ वेश्यां नु रा गं च वि य क्षा नी ति वा त स्र रु कु धर्म
 धन क्षयं च दशा च भौ म स्य भृगो र्दशा यां प्राप्ता च पुं सां न सु खं क दा चित् ३ स दु क्षि वृ क्षिं द्वि ज दै व भ
 किं वि द्या वि नो दं प्र भु तां च। का र्ति ला भं च मृ क्त स्य द शा प्रे शे वि। धी द शा स्त्री ज नि ते च सौ र व्य ४ हि रं
 रा प व स्त्रा व र भो ज ना तां ला भं नृ पा न्म न्यु त्त पैः सु रू त्वं शौ क्यं य दो दे व पु रो हित स्य द शा प्र प न्ना प्र के रो ति
 सौ र व्य ५ द्रो हं स्व र्ग हे ष्ण रैः वि नो दं सु र्वा र्थ ला भं प्र के रो ति पुं सां प्र मा द नि द्रां क ल हं द शा यां मृ क्त स्य मां दी
 म ह न्ती स तां च ६ इ ति भृगो र्दशा मं न र्द शा फ लं क्लेश प्र वा सं भय मि ह रा ति के रो ति वै रं सु त मि त्र दो रैः शानि
 द शा यां प्र के रो ति पी डा पर मा श शि रे व र वे द शा यां १ क षे न ला भं त्व सु र वं च मा घं हृ द्यो ग दुःखं वि वि धं क
 रो ति ॥ आ ल स्य नि द्रा भय मु ग्र वे रं चां दी द शा भा स्के र पु त्र पा के २ क्लेशा ग मं सौ र व्य ध ना र्थ ना शं कु ध
 र्मे सि क्षिः प म् पु त्र हा रिं कौ जी द शा सूर्य सु त स्य पा के क रो ति वै रं नि ज वं धु मि त्रै ३ सु र्वा र्थ ला भं नि ज पु
 त्र मि त्रैः प्री ति वि च त्त वि वि धं विला सं मं द स्य पा के शानि नं द न स्य द शा न रा रां नृ प सं ग मं च ४ ध र्मा नु
 रा गं वि ज य रि। मृ गं नृ प प्र शा पं व हु लं च ना भं सौ रै र्द शा यां धि य रा रा स्य जा ता द शा सु र्वा र्थो ग म नं

कष्टशरीरे निजवंषु वैरं सौख्यार्थं नाशं च भयं दत्तं शीघ्रं वातव्यथा चंद्रदशाप्रपन्ना चांदेर्दशायां प्रकरोति त्वं
 २ व्रणोदयं दुर्गं विचचिः कृति सुखार्थं नाशं बहुलं च कष्टं करोति सोम्यदशा विपाके दशाहिमोमस्य परे विवादं
 ३ आशो ग्यतासा धुजेनेषु सौख्यं रोगान् विचि नृदि जेदेव सेवां दशायदोदवगुरोः प्रयाता चांदेर्दशायां प्रक
 रोति मानं ४ सौख्यावरश्चतुष्पदानां लाभं च सौख्यं विविधं क्लेशं सौकी दशा सोम्यदशा विपाके प्राप्ता प्रतिष्ठा
 प्रकरोति सुखा ५ वानार्ति क्लेशमनल्यो रोगं कान्ते विनाशं नृपते भयं च सोम्यस्य पाके यदि सूर्यसूना दशा प्रया
 तादुर्धितनाशं ६ इति बुधदशमंतर्दशाफलं स्त्रीपुत्रमित्रै विविधं विलाशं प्रपूजने देवगुरुद्विजानां शत्रो
 विनाशं प्रकरोति भोनेर्दशा प्रयाता च गुरोर्दशायां १ मारिकमुक्ताफलहेमलाभसौख्यान्विधत्ते विविधा निरंसा
 चांद्री दशा जीवदशा विपाके सर्वार्थलाभं विपुलं सुखं च नितांतं २ मानं तृपाद्वाजजना सुखं रियो विना
 शं प्रकरोति लाभं वित्तस्य भोमस्य दशा दशायां गुरोर्नराणां बहुलं सुखं च ३ दशः प्रणासं स्वजनै विरोधं क
 रति मिथ्या कलहस्वदरैः शशांकपुत्रस्य दशा प्रयाता गुरोर्दशायां मसुरं च कष्टं ४ वानोदयं वानकफोदयं च ध
 मी र्थनाशं पिपेरागभीति भृगोर्दशा जीवदशा विपाके नृणां विघ्ने नृपते भयं च ५ पुरै विरोधं बहुलं च कष्टं
 कफोदयं धर्मधनक्षयं च सोरी दशा जीवदशा विपाके नृणां विधत्ते नृपते भयं च ६ इति गुरोर्दशमंतर्दशा

लाभनिजेष्टवृद्धिप्रियतांचलोकेवोधीशशांकस्पदशाप्रवेशेदशाप्रविष्टाप्रकरोति सौख्यं ३ पुरोपा
 दयंब्राह्मणेदेवभक्तिं नृपाधनाप्रिसुतमित्रसौख्यं दत्तेशशांकस्पदशाप्रवेशेप्रामादशादेवप्रेरितितस्य ४
 लाभनृपादाजजनासुहृत्वं सत्पुत्रमित्रादुल्लार्यलाभं शोकीदशाचंद्रदशाप्रवेशेकुर्यात् शरीरेपरमां
 चपुष्टि ५ स्ववांधवैर्मित्रसुतैश्चैवैरंशत्रुदयंकांतिवलाभिवृद्धिं करोतिचंद्रस्पदशाविपाकेदशाहिमं
 दस्यकलत्रकष्टं ६ इतिदशायामंतर्दशाफलं धनागमंकांचनभूमिलाभं प्रद्योषरात्रिमित्रसुदिकानादशा
 स्वरांशोधरणासुतस्यदशाप्रवेशेप्रकरोति सौख्यं १ हिरंरापनारीरजतार्थलाभं करोति सौख्यं विजयंरिपूरां
 ताराधिनाथस्यदशाप्रयाताभौमस्यपाकेतुशुभानुराग २ असद्ययंमित्रसुतैर्विशोधंभयंरिपूरां असुखंनरा
 रां करोतिभौमस्यदशाविपाकेशशांकसूनाविविधंचकष्टं ३ सुखार्थनाशंनिजमित्रकष्टं करोतिनूनस्वजनैर्वि
 रोधं कुभोजनंभूमिसुतस्यपाकेदशाप्रयत्नासुरयुजितस्य ४ खलैर्विवादंस्वजनैर्विशोधंशोगोदयंराजभयं
 रिपूरां करोतिशुकस्पदशादशायांकुजस्यकष्टंवदुलंनशरां ५ चक्षुःप्रपीडाप्रकरोतिपुंसोपापसूक्तशत्रुभ
 यंदातीत्यात् शोरीदशाभूमिसुतस्यपाकेयदिप्रयातास्वजनैर्विशोधं ६ इतिभौमदशामंतर्दशाफलं प्राणा
 र्थलाभं प्रकरोतिपुंसंलाभंदातीशान्स्वजनैश्चसौख्यं प्रसाहिसूर्यस्यदशादशायांसौम्यस्यनित्यंविविधंविलासं ७

पुययाक्रमे॥ प्राद्यपंचनवेशानांद्रेकाणाभरिताबुधैः॥ एकद्वित्रिचतुर्थपुलगत
 पादेयुचक्रमात्॥ स्वस्वराश्यादिकेद्रेकाः पादोशनायकामताः॥ ४॥ कुजाकीज्यबु
 धाः मुक्तः पंचमाशेषुनायकाः॥ गोजराशिवुयुग्मेयुग्रहाव्यत्ययतः स्मृताः॥ मेघा
 धाविषमेराशौ सनेराशौ तुलादिकाः॥ विज्ञेयाविबुधैरेवराशिवयं शनायकाः॥ ६॥
 गोजराशौ स्वरास्याधाः सनेसप्तमराशितः॥ सप्तोशनायकाः सर्वविज्ञेयाविबुधैस्स
 दं॥ ७॥ मेघाद्यामृचरराशीनां चापाद्यास्थिरराशिवु॥ द्विस्विनावेयुसिंहाद्याः जे॥ ८॥
 शनायकाः॥ ८॥ मेघानुगस्तुलाकर्कप्रमुरास्यर्तवांशकाः॥ मेघकेशमिथुन्यादिनां च
 केव्यवस्थिताः॥ ९॥ प्रजकुंभधनुस्तौलि सिंहयुग्मेक्रमेणानु॥ दशोशनायकालेनग
 हानेवंपिदुर्बुधाः॥ १०॥ मेघमीनघटानक्राचापालितुलकंन्यकाः॥ सिंहकर्कटकायुग्मे
 दादिकारुद्राशनायकाः॥ स्वस्वराश्यादिकोशेषाद्वादशोशकगोयकाः॥ एवंलगेनच
 विज्ञेयाबुधैर्द्वादशवर्गिकाः॥ १२॥ सूर्यादिनांतुखेटानां बीधपादोदशवर्गिकाः॥ १३॥

श्रीगणेशायनमः ननु वात इत्यत्र व को जोरुता वित्यत्र व को धेति फक्कि कार्यलालप
 ता उच्यते सोऽप्यतां वातोपि प्रत्यये इत्याकारकं सूत्रं वर्वर्ति वृत्ति किमाकारकाय कोरादौ प्र
 त्यये परतः ओदौ तोरुवावौस्तः इत्याकारिका वृत्तिः ननु यानि पदानि सूत्रोत्पातानि तान्येव
 खल्वेतौ वेव्रीयते इति सर्वेषां वैयाकरणे नो सिद्धान्तो जागर्तिय कारादौ प्रत्यये परे उदौ तोर
 तिरूत्रे नास्ति वृत्ताह ददिदृश्यते तत्कस्मात् लभ्यते सूत्रादेव लभ्यते कथं मित्यं वा नोपि प्रत्यये
 इति सूत्रं तत्र विविशेषणं प्रत्यय इति विशेष्यं तत्र येन विधिरिति सूत्रेण तदलाभे प्रसक्ता
 वेतदपचादेन यस्मिन् विधितदावलग्नहो यस्मिन् निति सप्तम्यन्ते विशेषणं भूतेऽत्र हणो यो
 विधि विधीयते इत्यर्थो लब्धः वातादेशात् सूत्रे तयोः स्थाने निर्णितं ओदौ तोरिव एवं
 च ओदौ तोरित्यपि लब्धं इति स्वीयवृत्तिर्लभ्या ननु भवत् परंतु व्याकरणशास्त्रे यावन्ति
 लक्षणाति संति नावन्ति किंचिल्लक्ष्ये लक्षितानि संति वातोपि प्रत्यये एतत् सूत्रं स्पष्टं किं
 तत्रोच्यते गव्यति सुदा हरणं कथं गोशब्दो वर्तते तस्मादुर्विकार इत्यर्थो गोपय
 सतदा दोषोऽप्यर्थः केनातेन वार्ति केन तदादिपदस्य लाभो जायते तथा च यादौ प्रत्यये परे

सार्वत इत्यनेन वार्तिक कृतोक्तेन गव्यमित्यादि साधनार्थकेन यत्प्रत्ययः अनंतरं मनेन सूत्रेण य
 त्प्रत्ययवान्तादेशात्तदा अनयेवरीत्या नौशब्दान्तावार्थमित्यर्थकेन नौवयोधर्मित्यादिना सू
 त्रेण यत्प्रत्ययः अनेन वान्तादेशात्तदा नौशब्दान्तावार्थमित्यर्थकेन नौवयोधर्मित्यादिना सू
 तु भवतु परंतु गव्येनाव्यमित्यत्र लोपः शाकल्यस्येत्यनेन शास्त्रेण वकारस्य लोपः कृतो न
 जायते तत्रोच्यते लोपः शाकल्यस्य इति सूत्रे पदान्तपदानुवृत्तिरस्ति एवं च प्रकृते वका
 रस्य पदान्तत्वं नास्तीति कृत्वा कथं वकारलोपप्राकाक्रियते तत्रोच्यते अस्ति वकारस्य पदान्तत्वं कथं गो
 शब्दात्पुंतादिकाररूपेण यत्प्रत्ययो जायते तस्य लुपो धातुप्रातिपदिकयो रित्यनेन लुगजायते एवं च प्रस
 पल्लोपः कुतो न जायते उच्यते के वकारस्य लोपो न भवति कुतः वानौपि प्रत्यये इति सूत्रे वकारात्सर्वत्र
 वकारस्य प्रल्लोपः क्रियते तथा च सूत्रार्थः कोट्यो जायते यादौ प्रत्यये परे वान्तादेशाः स च कोट्यः वकारांत
 एव न लुप्यते वकार इति यावत् ननु तर्हि प्राप्तिर्यो वकारः स कृतः उच्यते तस्य लोपाव्यावृत्तौ त्वने
 लोपः ननु तर्हि के वकारस्य लोपस्तु नैव ते सति कुतः वकार एव कार्ष्णिके तस्यैव च निमित्तत्वेनाप्यायामे

श्री. श्री. श्री. नुस्तराभावः प्रलमिति सचितम् तदुक्तमनोरमायां प्रकृतिभावात्र बाधना र्थत्वे हि ३ को यणीत्यनन्तरं मपउत्तरत्वे वावत्पत्वा नुस्तरा
१६ गन्तान्वयनेपि यदि तिनचत्रिपाद्याम्पः परस्वउजोवत्वविधानेपि मयः परंत्वसुपजीव्यकृतं वत्सं सन्निपातपरिभाषयाः नुस्तरा
रनिमित्तमभविष्मतीति त्रिपाद्यावत्वविधानस्यानुस्तराभावरूपप्रयोजनकथनाय संगतिरिति वाच्यमत्रिपाद्यातथापादेन सन्नि
पातपरिभाषाया अनित्यत्वस्यापि तापनात् नचत्रिपाद्यांतथापादवत्वस्यासिद्धत्वात्पत्यु ३३ कृमि विस्थिते इ मुटिक ते इ मुटि पि
पृथग्जनग्रहणं न ग्रहणे पि निर्दिष्टमानस्य इ मुट्याव्यवधानाद्वत्त्वस्याप्राप्तिः ३ को यणीतीति सन्तान्तरस्योत्तरमुटोऽसिद्धत्वात्
ननु तः सादृश्याभावात् नुः मुटोऽप्राप्तिरिति फलभेदस्य स्पष्टतया कथं सन्निपातपरिभाषाया अनित्यत्वात्तापनादिति वाच्यम्
निमित्तमपि वहिरंगपरिभाषाप्रवृत्तिवद्विप्रविननयेऽन्तरंगमुटिकर्तव्ये वहिः ३ स्वयं गच्छेत्तस्यासिद्धत्वात् ननु सन्निपात
मेव ननु वातनकोभयोरपि पदद्वयस्य पक्षे त्वेनानातरङ्गभाव इति वाच्यमर्ध्वोपस्थितनिमित्तकत्वरूपात्र रंगत्वस्य इ मुटित्वा
त्वात् ननु चान्तरंगपरिभाषाप्रवृत्तिस्त्वाकारिकमुक्तमित्यनन्तरंगेऽनुस्तरावहिरङ्गस्वयं गच्छेत्तस्यासिद्धत्वात् नुस्तरास्यापि वहिः
गच्छेत्तस्यापि वहिः पक्षे त्वेनानातरङ्गत्वस्य इ मुटित्वात् ननु चान्तरंगपरिभाषाप्रवृत्तिस्त्वाकारिकमुक्तमित्यनन्तरंगेऽनुस्तरावहिरङ्गस्वयं गच्छेत्तस्यासिद्धत्वात्
परिभाषापित्रिपाद्यावत्प्रवर्तते इति त्वसकृदादितमेव तत्त्वमस्य देहायेति न च गुरुराभेदकत्वं पक्षोभिप्रायकत्वात् ननु सन्नि
तथात्वेपि भेदकत्वं पक्षे गुरुराभेदकत्वं पक्षोभिप्रायकत्वात् ननु सन्निपातपरिभाषाप्रवृत्तिस्त्वाकारिकमुक्तमित्यनन्तरंगेऽनुस्तरावहिरङ्गस्वयं गच्छेत्तस्यासिद्धत्वात्
स्वानाभ्यामिति ननु परस्वउजोवत्वविधानेपि मयः परंत्वसुपजीव्यकृतं वत्सं सन्निपातपरिभाषयाः नुस्तरा
तदावश्यकमिति अथ ग्रहणमावश्यकमित्यर्थः वैजात्यं तत्तत्प्रकृतसूत्रेऽत्यादिः अमुमे १६

यात्यतिपादिकं न विनत्याः प्रयोजनमिति के रत्न-नाथायां प्रातिपदिकलक्षण
 युक्तं आवरणकारिकायां कृतद्वितसमासाश्चार्थवदप्रत्ययस्तथा अधातुः प्रा
 तिपदिकमित्युच्यते सद्यपि विना ? अथ सिद्धिरिति लानालानदिज्ञानोपाययोग
 र्थद्वितियसूत्रं सिद्धसिद्धिप्रलेखान्मो नक्तेपिंडशेषतः क्रमात्परिकल्पयेत् उ
 दाहरणम् पितृ १ ६६४ दास्यां नक्तशेषम् ० अतोऽसिद्धिरिति लानालानप्रश्ने
 तथात इत् क्रमात्परिकल्पयेत् उदाहरणं दास्यां नक्तशेषं सूत्रं ० अतो नलान इ
 तिक्रमादिति यंदात् एवंक्रमेण गमनं स्थिरता गमागमो वजीवनं मरणं चास्ति दा
 स्यां नक्तेपिंडशेषतो ज्ञेयं अथदिज्ञानप्रश्नपिंडे दृष्टनक्ते शेषतः परिकल्पयेत्
 उदाहरणं पिण्ड- १ ६६४ अष्टनिर्नक्ते शेषं ८ अतः ईशानदिगिति विवादचौरग
 मनादिषु ज्ञेयमिदम् २ मूलम् सिद्धसिद्धिक्रमादास्यां लानालानो तथा

क्रमात् दिज्ञानमष्टनिर्नक्तेशेषतः परिकल्पयेत् २ गर्भे त्रिभिः क्रमाजेयं नर
 नारीनपुंसकं सकम् लोकज्ञानेऽपिवेतद्वत्कालज्ञानेऽपिवेतथा ३
 अथ गर्भे त्रीनपुंसकलोककालज्ञानार्थं तृतीयसूत्रम् गर्भे गर्भे प्रश्ने पितृ त्रिभिः
 एकशेषे १ नरं द्विशेषे २ त्रिशेषे ३ नपुंसकं ज्ञेयं उदाहरणं पिण्ड १६६ ध त्रिभिर्नक्तै
 शेष २ अतो गर्भे स्थानास्ति लोकज्ञानेऽपि प्रश्नेऽपि तद्वत् ज्ञेयं स्वर्गलोक १ भूतलोक २
 पाताललोकः ३ पूर्वोदाहनवदत्तौ मर्त्यलोकः २ अथ कालप्रश्ने कालशेषेऽपिवेति
 श्रयेन तत्प्राप्तद्वेकशेषे नूतं १ द्विशेषे २ वर्तमानं त्रिशेषे ३ नविष्यति दित्यर्थः
 तथा चोक्तं नूतं वर्तमानं ततो नविष्यति काला अनुवर्तते रनिति शिवसंहिता
 या आमयुक्तः प्रवृद्धा जवापिंडं त्रिभिर्नक्तैस्तु कारयेत् समावशेषके कम्पा
 विशं मेघुत्रमादिशेत् षंडो निशेषके वाच्यं गर्गप्रश्नं च पार्वति एकादिके तदा ज्ञे

ग. म.
 ध

भौमेत्यगोष्ठे न सूर्ये वा दक्षे शं विनिर्दिशेत् ॥ अत्र यद्वेनयो मद्यमृत्तं भौमेव धित गोव्य
 सति तथा वा दक्षे या चारवो इव स्थिरि युगोच्चादुदितो दुष्टे क्षरो ॥ त्कटः ॥ युगोत्रक
 लिनीति संस्था कुजहते ॥ यप ॥ दूधोजन्मा गयो वर्षे एमे रोग कलिदिशेत् ॥ सूर्ये च ॥ अधि
 क्रतो भौमस्थान गुरुहंतः पापे वा दः स्फुटोप्यवन्ता दृशे दो शनः पद ॥ सूर्ये च ॥ अधि
 ने गुरुवर्षे धिकारी पापे हंतस्तदा प्रकटो विवादः ॥ अथ चंद्र सूर्ये च ॥ शनिस्थाने स्थितः
 वर्षे धिकारी पापे हंतस्तदा स्फुटो वा दस्यादित्यर्थः ॥ सूर्ये च ॥ अधि
 विदं शाश्वतन वा दः स्याद्वि सनस्कृता मेवे सिंहे धनुष्यारं धे ॥ यत्ति तो भयं मृतौ मृतौ
 शलमे सौमृत्यु दो पाप इग्यु तो ॥ यत्र दर्शजन्म निकजः ॥ सो दल ग्नो पगो यदा ॥ नरवा
 बुधो वर्षपतिर्नष्ट वलस्तत्र न शोभनं ॥ सार्क शनौ भौमयुते स्यात् स्थवाहना द्रयं ॥ सार्क भौ
 मेष्टमस्थानुपदानं वाहना द्वे वत् ॥ सार्वे येष्टमे मृत्यु श्रुं देत्याग्नि मृतौ मृति ॥ वामनः ॥ वर्ष
 श्वरे कुजयुगे रं धस्थे मरणा द्रयं ॥ उदिते मृति स द्ये शस्तं गते जीव स द्ये पुराण स द्ये श्वरं पुन्य स
 घनोष्टमगायदि मृत्यु क्रतु पुराण सहने तथा जन्माष्टमे श्वरः ॥ सार्वे येष्टमे मृत्यु श्रुं देत्या
 रि मृतौ मृतिः ॥ शशिजन्माष्टमो मृत्यु स द्ये नि स्वशयुक् तथा ॥ वर्षे ॥ मर्दा पुन्य स्थ स्वश

पीडना निः। भौमं वेदस्थेऽप्यधिकारिणा स्याद्वाहान्प्रयातः खलु वर्धमानः॥ जीर्णानाजिके
 वर्षेऽश्वरोऽश्वरुः पापद्वेषावर्षेऽमस्थितः इव्यहानिकरो मंदो बलहीनोऽभेदितः॥ वर्षल
 ग्ना सप्तमगोपवादः कलिकारकः॥ लग्नाष्टमेशयोरित्यशालो मृत्युप्रदायकः॥ पापद्वेषादे
 योजीवो धनस्थो धनहानिदः वर्षतन्त्रे पतिनेऽश्वकुरदशारेऽन्यशाले मृतिर्वेदेत्॥ कुंजहृद्वा
 स्थिते नाशः सोम्यदृष्ट्या भुवनं वेदेत्॥ पतिनेऽश्वकुरां तं तथा बुधे भौमहृदायां स्थिते नाशो
 ऽस्वादि इव्यस्य इत्यर्थः यादेवेनाष्टमस्थस्य बुधस्याधिकारहीनस्य भौमस्य शालयुतस्य फ
 लमुक्तं तेत्त्वधिकारहीनेऽष्टमस्थे मृतिः स्यात् कुजमृत्युशिले लग्नाधियेन दग्धेऽथो
 षि दग्धः सुभान्विते॥ दग्धादिलक्षणां वामनेनोक्ता कुरेऽश्वकुरदशारेऽन्यशाले मृतिर्वेदेत्
 सविनशोऽहो ज्ञेयो दग्धपातुन उच्यते अथ यादेवेन जन्मलग्नाधियेन शयोः सप्तमगोप
 र्यसहितयो फलमुक्तं जन्मगाधियेनोऽसमात्तनपनौ वावर्षलग्नाधियेनोऽसमात्तनपनौ वावर्षलग्ना
 सहनदावातार्तिदुःखानि च॥ जन्मम्यष्टमगोजीवो नाधिकारिकसि प्रथः॥ जयभुजैः क्षणा
 इतः प्रत्युत्पन्नं शनच॥ तादृशोऽश्वकुरां तं स्थिवादेऽप्युत स शनजयुः प्रवर्तनीत्यर्थः

स्थाने दूरगम प्रदे॥ जन्माधिकारिवा भौमः शनिस्थाने शुभान्वितः लग्ना न्तवमगो वर्षे दूरया
 त्रा प्रदायकः॥ सर्वमार्गगता वर्षे मार्गसद्यश्चरे गतः॥ जीवस्थाने त्रिधर्मस्थे कुजे तत्र शुभो गमे॥ पु
 धस्थाने कुजो लप्ता धीशङ्कः सुयानदः॥ समे द्वौ मस्वरा शिस्थे वर्षे नवमगो भवेत् स्वगृहे सं
 स्थितो यात्रा मुत्तमं प्रदच्छति॥ वर्षे धिकाररहितो शनिर्धर्मकृत् यानदः॥ वर्षे धिकाररहिते गुरौ न
 वं स्थिते दूरया तत्र नृपा धर्ममाना दिलब्धयः॥ भौमे व्येचपतिते स्वजना दूरतो गमः॥ रावमा धीश
 कंचलया गेयात्रां विनिर्दिशेत् स्वगृहे ज्ञातं श्रद्धा नवमे यदि संस्थितः मुषहा सप्तमे तत्र विदेश
 गमनं भवेत् रायनसिंघौ वर्षे शेषं तले मार्गे वर्षे यात्रा सुखप्रदः॥ तस्मिन् नस्तंगते वक्त्रे निर्वले दः
 स्वदो गमः॥ मुरुने नवमं श्रद्धः सचलो व्ये सुयानदः॥ मंदो व्ये न धिकृते नवमं स्थं कृत् यानदः॥ गुरुं
 रेवं विधो वर्षे दूरया त्रा प्रदायकः॥ एवं त्रिवगो भौमः कूरद्वयं कृत् यानदः॥ जन्मलग्ना धिपात्रा गोधि
 तवमस्थितः॥ त्रिगोवा यानदः सौम्यो जन्मकालिक भौवगः॥ स एव वर्षे मार्गस्थं शुभया त्रा प्रदायकः

पञ्चगतावित्यस्मात्तदोदरप्रत्ययः पञ्चएवपाठः ५

१२ ॥ शोधमयः शीघ्रोवृद्धं शो विलग्नयः मंदगञ्जो भयोरित्यशालेकस्माद्भो भवेत् ॥ १ ॥ स्वत्या
शालेकयः शीघ्रोवृद्धं शोधमभावयः मंदगञ्जो भयोरित्यशालेकस्माद्भो भवेत् ॥ स्वत्याशालेकयः शी
घ्रोवृद्धं शोधमभावयः ॥ अल्पगञ्जो भयोरित्यशालः चिंतितमार्गदः ॥ वर्षशवर्षलगेन शयोगे चिंतितेना
र्गदः ॥ मुख्यलगतयोर्योगो वर्षस्याश्चितेना ध्वदः ॥ अत्र तेजसिहेन वर्षशालगेन शयोगे चिंतितेना
ले ॥ अचिंतितयात्रयोगात् ॥ १ ॥ ययोगे भूम्यशिलेः द्भुजात्तचिंत्यः स्यात् ॥ चिंतितं अविपरीतगतेत्यशा
ले ॥ इति वर्षतंत्रे वर्षशावलवानपाययुतः केंद्रे धिकारवान् ॥ अधिकारंगतिसंख्ये सनायत्यपि
वावेदत् ॥ एवं विधे कुजे जीवयुतको निगते पुनः परस्मै न्योपरि गतिर्जयख्याति सुखावहः ॥ एवं विधे
केंद्रवर्तिनि वलयुतेः धिकारवति क्रूरग्रहरहिते भौमे योगादुक्तः तेजसिहेन केंद्रेऽव्ये विमलिते स
वले च साधिकाधिकारगति संख्यकवेन वाद्यं केंद्रे कुजे गुरुयुते खलु निर्गते रि स्मै न्योपरि १४
मतिरत्र जयादि सौख्यं ॥ यादवः ॥ यानाद्यं विवलयुतानुसारं वेद्यं मंधायामशुभ शुभदीर्घेदमाजि

दंजेषु पीडा सगदद्राविकारं हायेने स्यान् नराणां मृत्युस्थितो मृत्युभूयं मनुष्यं शुकः क
 रं तीरुजनापवादं ज्वरविमर्दि कफार्तिजनापदं नृपभयं धनहानि मरेभयं भवति तर्के प
 निधनं कुरुतेशानिः ज्वरविमर्दि कफार्तिजनापदं नृपभयं धनहानि मरेभयं भवति तर्के प
 रः पञ्चने दयः ॥ छिद्रस्थिते मृत्युसमं प्रनुष्यं राहुस्तथा भूयभयं करोति ज्वराति सारं च
 कफार्तिदायं विमर्दि कफार्तिजनापदं नृपभयं धनहानि मरेभयं भवति तर्के प
 तथा दंतपीडा पशापीडनं क्लृप्तवर्गादिवा दं शिखीरं धुंगाहासदो वाद्यनध्ये ९ मरिात्यः
 चक्षुरुक् धनहानि स्याद्दुःखपीडा कलेवरे यित्तजाविषभूपा लव्याधिपीः १० मरवौ १० प्र
 मेस्थे ल्यसेतो बोद्धव्यनाशरूप इवः स्तेष्वचक्षुविकारं वर्षादौ च निशाधिपे २ रक्तपित्तप्र
 कापंच महापीडा धनहानि पतारिषवर्गस्थश्च मस्थे धरासुते ३ लाभसौख्यप्रमादं च रा
 जयजारि सक्तये विदधार्तिनृणां वर्षे सौम्ये मृत्युगतः स्तदा ॥ ४ ॥ ५ ॥ धनव्ययमनारोग्यं क
 लहं मित्रवर्गितः वियोगं च प्रवासं च प्रमथं गिरासुते ६ धनव्ययमनारोग्यं जन्त्यापुत्रा
 दिपीडनं धननाशं प्रवासं च भृगुपुत्रे एमे स्थिते ६ रोगपीडामहाव्याधिः पुत्रजायादिपी

दुर्लभं धनं व्ययतेन द्वयहानि श्रमहायने रोगेन शनौ ॥ धनं व्ययस्त्वन्तरो गेयं विवाये च धुभिः सहः स्त्राकषं
 च प्रवासं मराहुरधमगोयदि ८ इत्यधमभावः ॥ अथ नवमभावविचारः ॥ तत्र नवमभा विक्लित्तिनी
 यमित्युक्तं ॥ चंडेश्वरेण स्वाध्यायदीपासुरगेहयात्राचक्रस्य चक्षुःमहकर्मकायं गुरोस्तुकां यो धीमिषच
 नेच जलाश्रयशालके दवशादीन् ॥ भ्रातुः भगव्याश्रयसुरस्य चिन्ता पुराणं च पुराणं कथितं महद्भिः ॥ अत्र
 पि पूर्ववद्विचारः ॥ अथ योगाः वर्षतंत्रे ॥ भौमे व्यपे त्रिनवगे क्रूरयुक्ते वलान्विते ॥ गुणा वृहत्तदाभा
 गे श्ररं कार्यं स्थिरतनः त्रिधर्मस्थाः सूर्यः सूर्यः कंबली मार्गसौरख्यदः ॥ अन्यप्रवरायानस्यात्स च न्नाधि
 क्रतो भवेत् ॥ वर्षे सूर्ये स्त्रिनदमः ग्रस्य स्वग्रहोच्चगजः दिशशी ॥ विदेशगमनं कुर्यात् क्लेशोपेक्षणा भवे
 त् ॥ वासनः ॥ भुक्ते व्यपे त्रिनवगे पयि सौरख्य प्रजायते ॥ तस्मिन् न स्पंगेन वक्त्रे क्रूरयुक्ते गमो भुभः ॥ बुधे व्यये
 त्रिधर्मस्थे देवयात्रा समादिशेत् ॥ गुरो त्रिनवगे ये यो नृणां भुभगो भवेत् ॥ हिल्लजः यत्र जन्मनि मंदः स्या
 त्सराशिर्न वेने दतः जन्माधिकारी नः क्रूरयुक्तो च रुकटाध्वदः ॥ जन्माधिकारिणो बुधे कुजास्पदगते सति
 पययेगादिरहिते सपतंगे इति बुधैः ॥ जन्माधिका ॥ मरुहितो जीवे दपापसंदुतो वर्षे नवमगो मंद
 वृत्तिचंद्रस्य शालवान् मार्गसौरख्यदो भवति ॥ तादृशो को न्ये धिकार रहितः ॥ अन्यप्रवरायानप्रदः
 त्राधिकारः स्वग्रहाधिकारे यः ॥ १५ ॥ आहो यस्तु मं स्याः स गुरुचुगतः

तदर्थग्रहशानाह्वानेनः। भौमशुक्ररश्चंद्रकिंघशुक्रारभंत्रिणः॥ सौरिशनिस्तथा
 जीवोर्मिषादिनामधीश्वराश्च॥ अथग्रहाणां उच्चनीचराशीनृतत्परभाच्चोसमाह्वया
 द्यः। मेघोवृषोथनकरोभृगइककुलीशमीनस्तुलादिनपपूर्वखगोलचक्रानि॥ अशा१०
 ग्निउत्तिंडरत्तिथि५५ वायु५५ भ२५ विंश२० तुल्यास्तुंगांशकाः स्वमदगास्तनवंतिनी
 चाश्च॥ अथराशिषुहृद्देशाः संज्ञातंत्रे॥ अथराहु उच्चनीचव्यवस्थोकेऽभिन्नभोगे
 हृत्तलादिकन्यानीचधनुःयुग्मभ३मुच्चसंज्ञा॥ औच्चास्त्रयोशाश्रयवेनोक्तितः स्युः के
 तोरतः सप्तमनानितानि॥ मेघंगतर्काष्टशरेषु भागाजीवास्फुजिज्ञारशनैश्चराणां॥
 वृषेऽष्टांगशरान्तलांशाः शुक्ररश्मीवार्किकुंजीसहृद्दाः॥ युग्मेऽष्टांगेषु नगांभागाः
 सौम्याः शुजिजीवकुंजार्किकहृद्दाः॥ कर्केऽष्टांगानेगाधिभागाकुंजास्फुजिज्ञेज्यशने

दृष्टं शतं रथाधिपतिरपि यः प्रत्यक्षेण जन्मदृक् ॥ १॥ १॥ इति तृतीयमित्रशत्रुरूपं नैत्रीचक्रमु
 क्तं तत्रैवं इष्टानिष्टे कौरेवेष्टे नैकाकोचप्रभाश्रमो ॥ यदा मित्ररिपुजयो सह द्वाजानुमानत
 इति ॥ चतुर्थे नियतमित्रशत्रुरूपं द्विविधं नैत्रीचक्रमुक्तं ताजिकसारे ॥ मित्राण्यारशं शकशा
 कसुचिवाः भोताकदेवार्चिता ॥ जीवार्ककाणादाधिपाः शानि सितौ चंद्रार्कनंदनाः ॥ सोम्यादित्य
 भूयोऽशं शकजसितो मंदजमुक्राशने ॥ सूर्ये तस्युः रिपवस्तुताजिकमते शेषाबुधे श्रोदिताः ॥
 एषां सैव चकाराण्यथा संप्रदायं व्यवस्थां दृष्ट्वेति ॥ नैत्रीचक्रप्रयोजनं वक्ष्यामि पंचवर्गी ॥
 बले ज्ञेयमिति ॥ तदग्रे सर्वप्रकटीभविष्यति ॥ प्रथमं पंचवर्गीवलं ॥ तत्प्रयोजननाह ॥ यादव
 सु रिः ॥ बलविंशोयकाज्ञानं पंचवर्गी ॥ वलं विना ॥ तमेव तेन वक्ष्यामि पंचवर्गीः प्रसाधनमि
 ति ॥ ताजिकालंकारे पि ॥ वीर्यसूत्रे वर्धताथन सिद्धिं कर्तुं शक्या नैव यस्मात्समासु ॥ ज्ञातुं वा
 यं सूर्यतः खेचराणां तस्माद्दोषं पंचवर्गी विधानमिति ॥ पंचवर्गीनाह समरसिंहः ॥ स्वग्रहं स्वे
 च्छुद्धं चैराशिकनयं शुशुलं चेति ॥ पंचग्रहाधिकारविनाधिकारं ग्रहो न वलीति ॥

५४

५४

अथ शुभस्थाने गगने शुभफलं रूपमितं स्थाप्यं ॥ अथ शुभस्थाने गगने ॥ अथ शुभफलं
 रूपमितं स्थाप्यं पुनः शुभाशुभयोरन्ते रक्ते सति पञ्चमशुभं लवणं सितं दशमशुभं
 हस्ते कक्षं फलं दशाफलादियुक्तं एतत्स्य कक्षं मुक्तं मां एतत्सर्वत्र कक्षं प
 यगि कक्षं रूपं फलं शुभाशुभं फलनिर्णाय इहापि रूपं परिकल्प्य मां फलं
 च कक्षमिधमत्र ब्रह्म दशाधिके कक्षे फलं दशमशुभं फलं दशमशुभं फलं दशमशुभं
 ध्यं काष्ठं धिक्परां शशांकं १० शुभे च कक्षे दशतो वरिष्ठे कक्षं तथा
 कक्षं तं रं नियुक्तं फलं दशाया यवने पुराणे रिति ॥ अथ पंचवर्गीय इह
 कक्षं मुक्तं ताजिवं मुक्तावल्या दलं दलार्द्धं च तदार्द्धं कं घस्वकीयानि त्राविग
 हशुभस्थानं तेष्वङ्को गलवस्तदङ्कं तत्सङ्कं नंदलवेर्कं भागाः तदङ्कं
 तदलमेव त्रिंशत्तयं शकोर्द्धं च दलं तथा च नखां शकोर्द्धं च दलं च नख

४३
 मन्थरवेवेदोशनरवांशकोचत् ॥ एतदूनयदास्यप्यारातिषु द्वादशं शाश्वत्याद्यु
 क्तं ॥ वक्ष्ये विभागं शोकफलसाध्यं ॥ इति एकष्वविचारः ॥ अत्र केचन सामान्य
 नैवाध्यावलोक्ययति ॥ उक्तं च हिल्लो जेना समगतिरुदितोयः सोम्यदृष्टोययुक्तः
 स मुननुयशीली शौम्यभावेर्कभोगे विचरति मुनमध्यचात्तिवार्यः प्रदिष्टः कथि
 तवलविशधीनिनवार्यः स्वगोष्ठं भयवलसमासेवाय्यभावेतयोर्बीविचरति यदिरव
 दोनध्यवीर्मा मुनिंदैरिति ॥ समगतिवचात्तिचाररहितेरुपबलं नोचरनदा मून्य
 स्थापयेत् एवं सर्वेषु वलेषु दृष्टव्यं उदितः ॥ १ ॥ सोम्यमध्ययुक्तः अथ सोम्येदृष्टः याव
 द्भिः यावद्भिः सोम्येदृष्टो मध्ययुक्तस्तावदुपवलाति ॥ एवं मुन्यशीलमूखेरीकयारर्कभोगे
 द्वादशभागं तैरेः मुनेन मुयशीलीतथी मुनेन मुसरीको मूखनयेव चरति दृष्टायया
 न्मध्यविचरन्तीत्यर्थः ॥ एतदेकस्मिन्नपिराशावंशे संभवति ॥ अत्रापि यावच्च मुनसंख्या ॥

तं योगसुधानिधौ ॥ शनंकला १०० स्वे भवनादिके च भैत्रे तद्विच ५० तद्विच २५ तदे
 क्यमभ्रांश ६० हृदकवर्गो विशोपकावीर्ययुता भवतीति ॥ निजेकवर्गे हिकला शनं १००
 वलं पादोनकं मित्रगृहादिकेषु १५।५०।२५। मनेग्रहा दोचमिजा हिकस्याद्रिपो ग्रहादो
 स्वचतुर्थभागः ॥ १॥ एवं समानीय वलं तदेकैरवषट् ६० हने द्वादशवर्गिका वलं ॥ मुनो
 द्रुवं मित्रमुनो द्रुवं वलं पापो द्रुवं शत्रु भवं त्वसत्स्यात् ॥ प्रत्रके च न द्वादशवर्गि चक्रं
 न कुर्वन्ति यत्तु च ॥ वामेन न ग्रहाणां या प्रोक्ते द्वादशवर्गिका ॥ पुराचार्यैरनुक्तत्वात् फलमा
 सा प्रतीयते इति ॥ एतन्नरनखीयेत्येताति प्राचीनाचार्यैरामरिण्येन भरिणं ॥ भोमः
 भित्तो जशहादि फलाकदशकेन द्वादशवर्गि चक्रमभिहितं ॥ अतएव संज्ञानंदे श्रीम
 जीलके ठेवजैः द्वादशवर्गि चक्रमुक्तं इति द्वादशवर्गि चक्रम ॥ दशांशचक्रं उच्चस्य
 सरफसंज्ञा नीचस्य हवूनसंज्ञा मंदोच्चस्य आजसंज्ञा तत्सप्तमे हजी जसंज्ञा स्वगृहे सापि
 पुनरेतत्संज्ञा तदुल्लेखेन संज्ञा भेषे भेषादितः दृष्यमीनादितः ॥ मिथुने कुंभादितः ॥ एवं रु
 द्रांशकाशेयाः ॥ अथ ग्रहाणां हर्षबलफलं ॥ ताजकरत्रमालायां ॥ सर्वकार्यार्थसिद्धिः

शुभास्वमित्रसौम्योच्चाः निंघानीचारिपापज्ञाः॥ एवंफलद्वयंवीक्ष्यतदिशे
धपरस्परं॥ यच्छेषंतत्फलं ज्ञेयं ग्रहे द्वादशवर्गजं॥ वर्गशुभाधिके क्रूरः शु
भः सौम्यो मिश्रमनः॥ निंघाधिके शुभः क्रूरः क्रूरति क्रूरतां प्रजेत्॥ स्वग्र
हसं महोदत्तमन्वादिभावजं फलं॥ निजवीर्यानुमानेन स्थितं राशी सभा
वजं॥ एकैकराशि मध्यस्थं विज्ञेयं राशि मंडलं॥ तन्वादिभाव रूपेण स्व
ग्रहादि कर्मणश्च॥ तेन द्वादशवर्गस्य स्थूलसूक्ष्मप्रजं दत्तः॥ स्थूलसू
क्ष्मफलं ज्ञेयं ग्रहाणां सर्वभावजं॥ मिति॥ अत्रैकैकराशि मध्यस्थमित्यनेन
तन्वादिसर्वभावानां द्वादशवर्गिका विधेया तस्माद्भावा नो स्थूलसूक्ष्म
फलविचारः कार्य इत्यर्थः॥ एनत्स्यष्टमुक्तं संज्ञातंत्रे॥ भावेषु सर्वेषु विवर्गच
कं विलोक्य तत्र तत्फलं नूहनीयं मिति॥ द्वादशवर्गी चक्रे विशेषकानयनमु

यागमेव न विष्यत्फलदं सदैव समरसिंहमते वर्तमानमुच्चशिलयोगायं । न विष्यन्मुच-
 शिलतत्तया मुक्तं तेनैव ॥ यदुक्तं भागतासौ हिनां शैर्मददृष्टो नवति तन्मुचशिल न विष्य
 द्रुणा नायं कार्यं संसिध्यै । अत्रत्यशालयोगोपृष्टस्थे शीघ्रे वक्रिणिसनीत्यशाला भावः ॥
 ग्रस्थे नंदे वक्रिणिसनीत्यशालविशेषः । इति संप्रदाययुक्तिः वर्तमानमुचशिलादाहरण-
 ह्यादवः । वृश्चिके भवति मूसुतस्तनो भागषोडश १६ इनाहरो द्यं २ वा समांशकमितो तं द-
 त्यकाराज्यलधिरपेरिवत्तास्वयं ॥ अथ पूर्णमुचशिलादाहरणं जीर्णीताजिके ॥ स्वला
 भस्य प्रज्ञे ॥ कर्त्तुं लग्नं शशाचये द्विभागः साष्टादशकः द्विकाठः कोर्यं मंदो द्विभाग-
 मितः । एकोनविंशतिकला सहितो यं पूर्णफलदः स्यात् ॥ अथ वर्द्धप्रवेशयदिकोपि पृष्ठतिम-
 मास्मिन्वर्द्धस्वला नो न विष्यति नवति प्रज्ञे । यदि लग्ने शकार्यं शयः पूरि पूर्णेत्यशाले स्त्री
 लानो वश्यं चतुर्व्यः ॥ एवमेव सर्वत्र जयः ॥ अथ द्वादशयंतरा रं पादि स्थितं ग्रहं त्यशालयोगो
 दाहरं ॥ वृषलग्नं लाभस्य प्रज्ञे कुंभे त्यभाः शुक्रः विदांश ४ मितो मीने गुरुरेवं मु

वर्तमान राज्य लाभ प्रश्नः प्रकारान्तरवर्तमाने स्थाले दाहः धनशक्तिः पूर्यमुद्येशितयो वविष्यन्मनु
 योगादाहः नोदा राश्यतशस्या यशिलाः

विषयः यशिलायोगः॥ अथ नो धनस्पलाने कथितो न विषयघोगः सरवभा विफलप्रदाता॥ अथ
 यशिलो यशालेफल निर्देश प्रकार उक्तः संज्ञातंत्रे लगेन शकार्या धिपतत्सहाया यत्र स्पृष्टिभन
 दाहरेण तिसोम्यदृष्टे तदा वलाटं कथयंति योगं विशेषतः स्तरुदृशेति संतः॥ सहोद्यानामिति
 हलावि त्रं लगेन शः॥ लगेन शमित्रं कार्य शः॥ तन्मित्रं च एत चत्वारः यत्र भावे स्पृष्टस्मिन्ना
 लगेन वेपति सौम्यदृष्टे सति वली योगः स्वकीदि सत्स्थानगतः शुभे श्वद्युते दिती दूय विर
 गुजश्र यथास्ते॥ तदा शुभं प्रागभवत्सु पूर्णमिग्रे भविष्यत्यथ वर्तते च॥ कृत्यस्तमस्मा हिम
 एणैः क केदि चन्द्रैः दिती जो न्य एणैर्दि

ॐ देवानवेदमध्यायपरि

ॐ श्रीगणेशाय नमः गतिबुद्धिप्रत्नवसानार्थं
शङ्कर्मोऽकर्मकाणामणैकतीसणै गताद्यं
पौनोशङ्कर्मोऽकर्मकाणोचोणायः कतीस
णैकर्मसंज्ञेस्यात् शत्रूनगमयेत् स्वर्गवेदा
यैस्वानवेदयत् आशयञ्चामते आसयत्स
ल्लेख्यवीयः समे श्रीरुग्निगीतिः गत्यादे
ति किं पाचपत्नोदने देवदत्तेन अण्पतानं कि
गमयति देवदत्तो यज्ञदत्तं तमपरः प्रयुंते गम
यति देवदत्तेन यज्ञदत्तं विष्णुमित्रः नीवद्यो
न नाययति वाहयति वाभारं भूत्येन नियेत्
कर्त्तृकस्य बहुरनिषेधः वाहयति रथं वाहा
नसतः ग्रादिख्याद्योर्न आदयति खादयति
वाऽन्नवदुना भंदेरहिंसा र्थस्य न भूयत्यने
वदुना ग्रीहिंसा र्थस्य किं भूयति बलिवदी न
सस्यं सस्यमहाणे न सस्यस्वामिनो हिंसाभिग
म्यते जल्पति प्रभृतीनामप्युपसंख्येन जल्प
यति भाषयति पुत्रं देवदत्तः दृशेष्टदर्शयति रु
दिं भक्तान्संज्ञे ज्ञानसमान्यापीनामेव ग
हानं न तु तद्विषोषापीनामिव त्यनेन ज्ञाय
ते तेन स्मरति जिघृषीत्यादीनां न स्मारयति
घ्राययती देवदत्तेन धात्वर्थसंहीतकर्मत्वेन
कर्मकत्वात् प्राप्तिः येषां देशकालादिभिर्न
कर्मन संभवति तेऽप्यत्राकर्मकान्तविवदि
तवर्गिणोऽपि तेन मासमासयति देवदत्त
मित्यादौ कर्मकत्वं भवति देवदत्तेन याच
यतीत्यादौ कर्मत्वं न तु रुक्तेरन्यतरस्या
रुक्तेरौघवर्तित्वात् कर्मत्वात् रुक्ते

ग.म.
२५

ति सूर्यादिनां ध्रुवांकानाह केरलगमे रसधौचष्टयुक्तविंडे सप्तनक्तै क्रमाद्ग्रहः पंच ५ स
 र्ज २१ २४ १४ गो ९ नागा ८ वक्ति ३ रुश ११ क्रमाध्रुवा अत्रोदाहरणम् विंडे १६६४ रसधौ
 ९ ९ ८४ अष्टयुक्ता ९ ९ ६२ सप्तनक्तै शेष २ मत आं दसस्य ध्रुवकेन २१ गुणिते विंडे ३९ ९ ४५
 चं ५ १२ जां गे नक्तै शेष १२ तस्मिन् सूर्य ध्रुवः सुद सुद सतः शेष ७ अष्टयुक्तं दसस्य सतः यत्
 परिमिता अवधिः उक्तं च आदिवा कर शेषे दिवशा यक्षाश्च शुक्रे हो मा सा गुर्व शेषे सौ म्ये
 क्रतवः शनैश्चरे द्यासुः अधाने शत्रु जय लाना लाने गमा गमे सूर्यादिवा कालं कार्य्य प्रवदे

सू	चं	मं	वु	शु	श	ग्रह
५	२१	१४	९	८	३	११ ध्रुवा

सर्वत्रैव संश विधानिति अत्रावधिज्ञाने विशेषोक्तं प्रत्यसंग्रहे
 दिनदृष्टतु पल्लव्यं मूलेथो जं वराग्निनिः ३ विनजे दिवशो
 वाच्यः शषतु लोत्र सूर्यः लव्यं मूले पुनर्थो जं नवे च सप्त
 निर्वुधैः ७ शेषतु लोत्रवारस्या शुक्ल कृष्णादिने रतः शुक्ल कृष्ण क्रमेणैव गणयेदुरुश्रुत

ग.म.
२५

करा इति मनस्य धाय युद्धे विजयादि ज्ञानार्थं विंशति मस्तुत्तमाह विंशे दिधा स्यात् एकत्र
यायी नामाक्षर युक्ता परत्र स्यायी नामाक्षर युक् यथानागेः कल्पना इत्युक्तत्वात् उनयत्र वि
तिः ३ न के जायी विंशे एकशेषे यायिनो गपः उनय उनयत्र नृत्पंशे संधि युद्ध काले युद्ध प्रक्षे
समादेशा इति अत्र यायि विंशे द्विशेषः स्यायि विंशे एकशेषे स्तत्रापि संधिर्वाच्या इति दृढकर्ण
र्थं सशकीनेत्युक्तं अत्र विष्णु का रा दयस्तथायि स्यायिनोः विंशे द्वाभ्यां न के यायि विंशे एकशेषे
वे यायि जयः स्यायि विंशे एकशेषे स्यायि जयः सूत्रे संधि रित्याहुः तत्र यथानागे रित्युक्तत्वात्
नागत्रयदर्शना द्वाभ्यां न के मूलं मृग्यम् किंच आनु पूर्वो क्रमेण त्रितिः न के सूत्रे शेषे संधि स
त्वाच्च सूत्रादौ यादानमर्थन कनेन सूत्रे पिसंधिर्न वतित्यर्थः नवाय्यर्थकत्वेना नानावाच्य
मे संधिरिति नियमवाक्यमतः सूत्रे पिसंधिर्नान्येति नियमार्थं तदिति वाच्यं द्वाभ्यां न जने यु
क्तानावात् अतएवोक्तं केरल संग्रहे नामाक्षर समा युक्ते विंशे रामे विंशजिते यायी यायी क्रमा

ग.म.
२४

जोनः सत्ये संधि सदावदेदिति अत्र नामाक्षरयोगस्तवर्गवणप्रमाणञ्च प्रमाणसंयोगश्च
अत्रोदाहरणम् रामरावणयोर्मध्ये केजिताईति प्रह्लेविणः १६६४ रामस्ववर्गवणप्रमा
णं २। ए। म। ११। अच २। युक्तं ११। १२। तयोर्योगः पिंडे युक्त इति यायिरामस्य पिंड १८८७ राव
णस्यवर्गः २। ए। व। ११। ए। प्रमाणम् २। ए। स्वरः आ २। अ १ युक्तं ३३ स्यायिरावणस्य पिंड १६६७
उन्नय पिंडे त्रिभिः नक्ते यायिपिंडे शेषः अतो रामस्य जयः स्यायि अतो रामस्य पिंडे शेष २ मतो रा
वणस्य जयः इति अत्र नामाक्षरमित्यनेन दुर्गनाम अयि ग्राह्यम् तत्रापि पूर्वोक्तप्रकारेण
यायि स्यायि दुर्गवशात्तयोर्नय पराजयसंधिवाच्यः एवं यत्र दुर्गपराजयग्राहस्तत्र सेनाधि
पत्यमन्यस्मे देयमिति पञ्चक्रागमादिज्ञानमाह वृक्षतले विषयानिधानसंख्यातज्ञायाप
श्च तत्र तद्युक्ता युगविनाजितशेषात्परवक्रमिति वृक्षाक्षरसमायुक्तं दुर्गनामादिनाजित
म् यायीजयीधराशेष स्यायीशेषवेजयी अत्र कोटः काइरा इति ज्ञानमाह केरलचंद्रः

ग.म.
२४

संग्रामवार्ता नयंश्च सुप्तः १ शस्त्रं तु को वर्णं युतेतु पिंड इति अत्र कोटा खंडि ज्ञानं तु पूर्वोक्तदि
ज्ञानं क्रमेण ज्ञेयम् अत्र दुर्गे कति मनुष्याः संतीति प्रश्ने पिंडे ५ श्रेष्ठे वर्गश्च खवेदाः पूर्वो दुर्गे
स्थिता प्रजनवतीद् मनुष्यसंख्या खवेदाः ४० खशौला १० शतं १०० खान्द्रहस्ताः २०० खत्रिशत ३००
सहस्र १००० सहस्रद्वयं २००० सहस्रत्रयं ३००० देशकालाधिकल्पनानुमानेन वक्तुमात्रापि यु
क्तं इति लोहज्ञानमाह एवं पिंडे त्रिनिर्जने छेदाजले नूमे विहाय सिलोमं पातं वदेदिति
जलपराजय सधयो हंता दिव्यपिवदेत् उक्तं च चूणमणौ विवादे द्युतकाले च युद्धारं नेतथे
वच शिरांतश्च परिक्षायां मत्वादि दिव्युजया जयमिति अत्र नगवतादिः मात्रं प्रदर्शितं बुद्धिम
न्दिः सर्वमहम् प्रहसमाप्तौः संशयो नेत्युक्तत्वं सर्वत्र संबंधः २० अथावधि ज्ञानार्थमेक
विंशति मन्त्रोक्तमाहः ग्रहध्रुवेण गुणिते पिंडे चंद्रांगेन क्ते यच्छेषं तत्र क्रमेण सूर्योदिति सूर्यो
दिध्रुवशो धिते यस्मिन्शुक्लति संग्रहे लब्धांक तस्माद्ग्रहा ६ वधिः प्रहसकात्सावधिर्वदेदे

ग.म.
२५

ति सूर्यादिनां ध्रुवां कानाह के रत्नगमे रसधोचययुक्तपिंडे सप्तनक्षत्रे क्रमाद्भूतः पंच ५ स
 र्ग २१ २५ १४ गो १० नागा ८ वक्ति ३ रुद्रा ११ क्रमाध्रुवा अत्रोदाहरणम् पिंडे १६६४ रसध्ने .
 १० १० ८४ अष्टयुक्ता १० ६२ सप्तनक्षत्रे शेष २ मतश्चंद्रसप्तस्य ध्रुवकेन २१ गुणिते पिंडे ३१०५५
 चंद्र १२ जंगे नक्षत्रे शेष १२ तस्मिन् सूर्य ध्रुवः सुद सुद सप्तः शेषं ७ अष्टयुक्तं चंद्र सप्तततः यत्न
 परिमिता अवधिः नक्षत्रं च आरदिवा करशेषे दिवशा पक्षाश्च शुक्रैर्दो मासा गुर्वशेषे सौम्ये
 क्रतवः शनैश्चरेद्भासुः अधानेशनुजयलानालाने गमागमे रूजिवा कालं कार्ये प्रवदे

सू	चं	मं	वु	वृ	शु	श	ग्रह
५	२१	१४	१०	८	३	११	ध्रुवा

त्सर्वत्रैव सदा विद्वानिति अत्रावधिज्ञाने विशेषोक्तं प्रत्यसंग्रहे
 दिनदृष्टतु पल्लव्यं मूले योज्यं वराग्निनिः ३ विनजे दिवशो
 वाच्यः शषतु लोत्र सूर्यः लव्यं मूले पुनर्यो ज्यं नवे च सप्त
 निर्वुधेः ७ शेषतु लोत्रवारस्या शुक्रं कृष्णादिने रतः शुक्रं कृष्णक्रमेणैव गणयेदुरुशुक्र

ग.म.
२५

सकलसौम्यस्वगायदिकेन्द्रगाभवपराक्रमशत्रुगताः खलाः सतधनं बहुलं यदिकांचनं घुतिसखं विस्त्रजं तित दान्तराणं ६४ इति राजपयोगः नी
चोपगावैरिग होपवा तापायै पुता आस्त गता ग्रहेंद्राः हरितिराज्यं विडलं नराणां तदासुरं चात्पतरं हि वर्षे ६५ दुष्टवर्गे पगाः पापासौम्या
श्रेष्ठलवर्जिताः श्रुकुर्वन्ति तदाराज्यं कं कुर्वन्ति देहिना ६६ इति राजपभंगः अथ मिश्रफलानि लग्नादिभावानि जनाप्युक्ता दृष्टाश्रतेषां
प्रवदंति वृद्धिं सौम्यश्च वा पापस्वर्गे विनाशं चेवं विमिश्रफलमिश्रदाश्र ६७ गगनशत्रुपराक्रमलाभगः खरकरोधनसौख्यजयप्रदः
मदनरंध्रसुखात्पविलग्नो विवधकषभयार्तिकरः पर ६८ दिनपतिः सतधर्मधनस्थितो निधिसुतार्थसुहृत्तयकारकः सहज
वितसुतापिगतः शशीविविधसौख्यकरोधनदस्मृतः ६९ निधनलग्नमदात्पविप्रस्थितो यदिविधुः खलखेटपुतेदितः यमकरो
विदधाति नरं तदायदि न पश्यति देवगुरुभर्त्सा ७० हिबुकजो हृदयगकफार्तिकृतधनविलासकरो गगने विधुः ७१ हरति पुण्यगतो
मत्तिसंयमं यगतः खलु दैन्यकरो नृणां ७२ तनुसुखास्तगतः दितिनंदनस्तनुभतांचत नौतनुते व्यापा निधनव्ययजो व्ययो भवति
शेषपदे बुधनप्रदः ७३ धनसुभर्त्सगतो वसुहकुजः सतः गतः सतचितविनाशनः शशिसुतो व्ययं धुरिपुस्थितधनसुखार्थहरो
भयहोभर्त्सा ७४ सहजकेंद्रधनांकसुतास्थितो धनविलासमुखप्रकरो बुधः भवगतश्च शुभैः शुभस्वचरैर्वलपुतैः सहितो निधिदोमतः
७५ धनमवात्मजकेंद्रनवत्रिगः २।११।५।१।४।१।१०।१५। ३ सुगुरुः सकलार्थसुखप्रदः निधनगस्तनुपीडनकारको धनसुखार्थहरो
व्यापशत्रुजः ७६ भगुसुतो वयवैरी विनाशजो भवति चेद्ययवैरविरोधकृत् यदि च शेषगृहेषु सुखार्थदो धनचयं विदिश्याति सुवसुदः
७७ व्यासास्तलग्नागतो कर्कशो वर्षागतो वितसुखप्रणाशं करोति पुत्रोपगतः स्वपुत्रैर्वैरसुखार्थदयकृच्चतुर्थं ७८ मंदो बलगुत्रिषु य
वर्ती करोति नूनं सकलार्थलाभं विततयं वितगतो कसंस्थः पापोदयं कर्मगतो र्चनाशं ७९ यदि सुरेशगुस्तनुगस्त्रिः प्रसवल
जनपतिर्हिबुकाश्रितः परिविजित्यरियो जनसंघं यं धनचयं प्रकरोति गजादिक ८० मदनयस्तनुगस्तनुगो गुरुवदिखलैस्सहि

८८ लोनचवीहितः भवतिचात्रधनेवहुलंतदानरपतिचमिदंविपुलंहितौ ८९ धनपतिकुरुतेधनगोधनंयदिसराधिपतिज्यसमन्वित्रः सतगतः
 सतपः सवल्लोयदासतसुखंवहुलंतनुतेतदा ९० गुरुमेतौयदिचास्तमुपागतौहिमरुचिर्द्यदिनीचयदानुगतनुभेतोतनुतेविषदंतनोमरणम
 त्रवियोगकरंपर ९१ निधनभावगतस्तनुनायको यदिकुजेनपुतोपविलोकिताः खलतनोकफवातमरुघापावहुविधंतनुतेत्रमद्वयं ९२ म
 दपतिमैरगोसवल्लोयदाखलखजैसहितोनचवीहितः मुनिवरैर्गदितेवहुलंसुखंयुवतिवर्गभवंविविधंतदा ९३ लग्नंयदापुण्यखजैःसमेतं
 सौम्यग्रहेतौसहितंचदृष्टं प्राप्नोतिमाद्यवहुलंनानात्रातदाविवादकुजनेर्नराणां ९४ वेषणानुरागोमदयेविनवेदुषान्वितेस्पात्यरभार्थयाप्तिः नवे
 विदग्धेखलखेटयुक्तेधर्माधिपेज्ञानिविपर्ययस्यात् ९५ मंदान्वितोरात्रिपतिर्ज्ययस्योदेवार्चितःषष्ठगतोविलग्नतात् सौख्यार्चनां प्रकरोति
 शीघ्रंभूपादयोचौरजनाच्चदुष्टात् ९६ मुंयावपौरंध्रससांगनापानासंगतावीर्ययुतातदावं रम्यंसुखायागमनविलासंकुर्वन्ति तेअस्तग
 ताश्चयसं ९७ त्रिकोणकेंद्राष्टिगतेवृक्षायेसौम्यंरम्यंसकलंतदावं यदाष्टिकोपगतेविबीर्यकष्टप्रदंतदुदितंमुनींद्रैः ९८ ज्ञाप्यसमाहि
 यतौत्रिवडापदोखलखजैसकलंसवल्लेभुमं व्ययविनाशगतेविवलेतदानचभुमंगदितंमनिभिर्नृणां ९९ मुंयाधिपोष्यरसांष्टगतोवि
 बीर्योदुष्टग्रहेस्त्वभुमंगगतोवृकाले कषंनृणांपरिकरोतिभयंविवादलोकेस्तपानिजजनेः कलहंनितांतं १०० सौम्यग्रहेरुपचयोपग
 तैसमसैतज्जातपानिशिपनेः सकलैर्नराणां द्यार्धनानिविविधानिविलासहास्यं सौख्यागमंनिविल्लोकजनापृथिव्यां १०१ इतिताजि
 कसारेभिःप्राध्याये लग्नाधिपोष्यवलेतिसौख्यामारोग्यताकांतिविवर्धनंच दुरवंभवेन्मध्यबलेचनवेकषं व्ययव्यादिगतेत्यसौख्यं
 १०२ केंद्रस्थितेलग्नपतौचसौम्येदृष्टुपुतेवानवपंचमस्ये सौख्याविलासंविजयंभवेद्वाकंवल्लगेरात्रियतौवलाह्ये १०३ इतितनभावः वि
 तेज्जरोजन्मनिदेवपुत्र्येवर्षेधनस्यधनलाभकृतस्यात् वर्षाधिनायेनद्युतेदितेवाजीवोऽपवावर्षपतौबलाद्ये १०४ एवंविद्ये
 भार्गवजैःपवाज्ञेधनंतदास्यात् वर्षाधिहुलाविवित्रं वलान्वितेवितपतेर्धनाप्रिहानिः खलाह्येविवलेस्वनाये १०५ पापार्दिते

पापग्रहे जन्म निकेंद्र संख्ये वर्षे विलम्बे त्वमुभं रुजो हं मुपास्त्वबंधूपगताऽर्कजेन युक्ता पशुलं परिणाम जं स्यात् १५ दैत्ये ज्यदेवे ज्यपदे महीजो
 चासंगते श्रीतलिकादि रोगा श्रीतो ह्म रोगा श्रीवुधे दुपुक्ते तत्स्थानगे कंठ रुजादिकश्च १६ जन्मांगयः षष्ठपतिर्विवीर्यो पापान्वितो शत्रुयु
 त्तोऽस्तगो वा करोति तद्वानुभवान् विकारान् रुक् सशमयो वा तनुपस्तथा वा १७ इति षष्ठभावः वर्षे रोभगजे च सप्तमगते स्त्रीतेति सौरखं
 भवेत् नाके शार्चितवीहिते पावहुलं भोमे रविरतिर्वैमिषः जेल व्यापुत वीहिते चरविजे स्याद्दुपापारतिः संपुक्ते मुरपूजिते नववध प्रा
 त्रि श्रसदसजा १८ जन्मांगयः सप्तमगे वलज्जातवीर्यान्विते स्यात्बलराक सौरखं श्रुक्ता स्पदेल जगते विवाहो वा वीर्य युक्ते च विवाह स
 मा १९ सौम्यो भगुष्मान गतांग गतां सौरखं विलासं व्यसनं करोति स्त्रीपद्मनाथः सवलो स्तसं स्यात्सचास्तचो वा विविधे प्रकारेः इति
 जाया रावः वर्षे शोहितजे वले न रहिते घातो नराणां भवेत् वरुभी खलु वान्किमे द्विपद मेरिखं न पाञ्चौरतः रंध्रे शोतनु पे भवेत् सपात्रः
 लेना कुजाद्ये वपे मृत्युस्थो पितृपाकु जेष मगते च शान्विते मृत्यु कृत २० सार्के बुधे भौमयुते मृति स्यात् देशांतरे वा वधबंधनं च विद्व
 त् शनौ व्योम गते प्रपीडा व ह्याद्वा वायु समुद्र वा वा २१ षष्ठे कुजे सूर्य युते प्रपातः स्याद्वाहनात् भोमपदे हि मांशो दुःख न पाद्वा स्वग
 त् किं पुत्रे लोभाद्भयं चेदधिकार युक्ते २२ विनाश समाधिपतिर्मृति स्थो विनाश समात् प्रकरोति नाशं जन्मावमे शो व्यपवष्य रंध्रो स्थितौ
 विलम्बेनात् विवलो चतुस्त २३ इति मृत्युभावः त्रिधर्मगे भूमि सुते वनाचे सौम्यग्रहे युक्त निरीहिते च मागा कुणोरो वर्ष मत्तौ क व
 ले धर्म त्रिर्जर्कं च पचोगम स्यात् २४ ति धामिगे दैत्य गुरो समेशो मार्जे सूरखं स्यात् कु गति विविधे एवं विधे तारकराज पुत्रे तीर्थे गतिः कृ
 र्हते विलोमं २५ धर्माधिपो लग्नपते श्रयो गे गती स्त्व कर्माच्च शनौ शुभस्थे वीर्ये किते स्याद्गमनं न सस्तं एवं गुरो दूरगति स्त्व तश्चा २६ क
 द्रास्थिते भूमि सुते वनाचे दूरे गति स्याति ज बंधू वर्गात् धर्माधिपो पूर्ण वले सूरखं च मार्जे नराणां हि शुभस्थिते वा २७ मार्गाक्ष समाधि

देवगुरौ द्वितीये रंध्रे तया भो पभयं तदा स्यात् यत्र स्थिते देवगुरुसंवागे तत्रा स्थिते वेधनलाभमत्र ८८ इति धनभावः वर्षाधिपेर्के सवलेः
 त्रिसंख्ये लाभस्थिते वाससहजाच्च सौख्यं मुक्तेन चैव ह्यटकार्यनाशं दग्धेस्तगे कूरयुते द्विते वा ८९ सहो ह्यगे देवगुरौ सहो ह्यात् सौख्यं त
 दीशो सवले त्रिगे वा सहो ह्यसमाधिपतौ वलिष्ठे नास्ते गते विप्रमते तया स्यात् ९० सहो ह्यपे ज्जे सकुजे त्रिसंख्ये वैरंकुज स्यात् न जते ९१ न जाना
 व विप्रवाचा चकंबूलगे वा हानिस्तया सुसदि के खलैर्वा २ इति सहजभावः तुर्यस्थिते चंद्रसुते द्विते शोपापक्षितस्यापि सखं हि पुत्रोः सख
 स्थिते तुर्यपतौ वलाहो सुखं स्वसदमाधिपतौ तयो वा ३ सौरेरविस्थानगते विवादे पि मुक्ता चरात्री सपतेर्जनन्याः भयं भवेत् कूरयुते
 ४ पाद्वे सुखाधिपे चा क्लिप्तमाधिपे वा ५ यस्यानगो जन्मनि रात्रिना पस्तया प्रातिमात्र भयं करोति यद्राशि शो व्योम चरसंवागे तदं भ
 वेत स पदं खगस्यः ५ इति चतुर्थभावः वर्षे श्वरे देवगुरौ सुतस्थे लाभे वा वीर्य युते स पुत्रात् सौख्यं रवौ वा मशिकुजे वा प्येवं विलोमाद्रव
 ती वृक्षः ७ यद्राशिगे जन्मनि स्तुर्पस्तुः वर्षे च तद्राशि भवेद्विलग्नं संतानकष्टं च कुजः सुतस्थो विलोमगः पुत्रहो निरुक्तः ८ संता
 नसमाधिपतौ वलिष्ठे तत्रोपगे पुत्रसुखं प्रवाचं कूरार्द्धिते वा सगते विनाशो देहोद्भवानां स्वदशा प्रवेशो ९ इति पंचमभावः मंदे व
 र्गपतौ विलोमगति गे स्यात् सन्निपातो महान् रक्तार्तिश्चरसोपगे तनुभतां पीडा ज्वराद्या ध्रुवं एवं देवगुरौ र्वलेन रहितो वा तार्तिकत भूमि
 जे तितार्ति स्वपनात्मजे हि सततं दृक् फलकतषष्टगे १० एवं रवौ षष्टगते द्विरो गं व्यपस्थितो मत्सु भयं च मुक्ते एव न शशपोपगतेः
 त्रिषु स्थे ह्ये तार्तिकतस्वेषा युते द्विते च ११ पापार्द्धिते सोमसुते वदना च षष्टस्थिते चापि रुजोदयश्च एवं विंध्यं दीर्घपुंश्च संख्ये स्यात् मत्सु
 वतस्तेषां विकारकृच्च १२ सूर्यात्मजो जन्मनि जपराशो स्थितस्तदा वृत्त्वमभवेद्विलग्नो शितो ह्यरुक्ताः प्रातिना प्रदृष्टपि तार्तिकत
 मंदवदत्र भोमः १३ रंध्रास्थिते देवगुरौ सापाधे भो मे विलग्नं सविधौ चमूर्च्छा तं द्राच वा सप्तमगे चराहो भवेद्भयं रोगभयं विचेत्रं ॥१४॥

वाच्यंग्रहजैः सदा २ इति भोजनविचारः लज्जेरवैलज्जनवांशगे वा स्वप्ने प्रयत्ने दहिता विव स्तुवन्ति स्तुते घृष्टपतेः विवंचं देस्त्रिपं
 शुभ्रतरंच पुष्पं ३ कुंभे स्यात् भूमिस्तुते सवर्णं रक्तां चरं विदुमवक्तवस्तुते पुण्यवार्ता गम न स्वमार्गे यत्ने दिल्ने पगते शजे वा
 ४ क्रीडा हि विद्यापनं सुरेजो देवाच्च न स्त्री सुरतं च मुक्ते हस्ता स्वपा नैरम एजलेषु सत्री ने चारु ह विलास मत्र ५ मंदे वला
 द्वे वनपर्वतेषु गति प्रवाच्या च वना विभीतिः स्वप्ने परा होखल संज माश्र मिश्रे विमिश्रेः सततं प्रवाचं ६ अलोका नाना मुनिसं
 मता निसम्पकृतं ताज कसार एव स्वल्पं विचित्रं हरिण सखा र्च ज्योतिर्विदंग धिवधैः सपद्यैः ७ इति श्रीहरभट्ट विरचिते ताजि
 कसारे दिनप्रवेशप्रकर्ण समाप्तम् ॥ संवत् १६१८ मिति ज्ञाते सदी १० लिखारी लक्ष्मण नवा ल ए लीषाई बुलचंद सदा यम्
 ए ज्ञातसी न सुजमस्तु ॥ द्वाविंशद्वि ए च वर्ष २२ कथितं चंद्रे चतुर्विंशति २४ अष्टाविंशति भूमि नंदन मते २८ दंता बुधा
 द्वा स्याः ३२ जीवेषोऽश २६ पंचविंशति भूजो २५ षट्त्रिंश शौरी वदेत् ३६ कर्मे ज्ञात खलु कर्म मेव कथितं लाभाधि को वत्सु तं १
 लज्जात्सत्मजो भो मशुक्रो वाचो बृहस्पतिः चिह्न मर्द्ध स्थितं ज्ञेयं ज्ञात कस्प न शंसयः १ यदा मुक्रोच वा भो मोलज्जस्योपि निशा
 करः द्वादशो वे भवेत्तस्य मस्तके चिह्न दर्शनं २ अष्टमेपि यदा मुक्रोच वापि तदा स्थिते वामकर्णे भवेत्तस्य चिह्नं लज्जा द्विनिश्रितं
 ३ जाया स्थाने यदा मुक्रोच वापि तदा स्थितः वामे भजे भवेत्तस्य चिह्नं लज्जा चैव यथोक्तं ४ द्वादशाष्टम मुक्रोचि मंत्री चतनु संस्थितः
 बाहो चिह्नं विजानीया जन्म लज्जा द्विचक्षुः ५ त्रिषडा यगते भो मे मुक्रोच वापि यदा स्थितः वामपार्श्वे भवेत्तस्य चिह्नं भुजदेश समीपतः ६

स्त्रीतो न एणं द्यारति जेनितां तं श्री डोप गो सौख्यमपो विलासं दत्ते प्रसहोपगतोति निद्रं कष्टागमं देहभृतां करोति भुक्तापगश्चाप्यभ
 यं ज्वरस्यः दुरोदयं वा निशिपोष्य पानूनं हातिप्रकं पोषणं तोन्यसौख्यं ५४ कार्योत्थिरत्वं स्थिरगः शशांको दत्तेन पाणं प्रचलं वि
 वादं धिद्रोपगो रात्रिपतिर्विलाज्जातव्यस्तफलं वा निजमादत्तं कां ५५ इति मंवेदिनप्रवेशे बस्याफलं पापार्धिर्नैकजे च वीर्यसहि
 तो सिद्धिर्न पाणं भवेत् नो चेद्दीर्यविवर्षतैजलचरैः खट्वे वलाग्नेर्जलात् सोलाछेलचरैर्विलग्नरवचरैर्लग्नास्तनाचो यदा है शाकेंद्र
 गतो वलेन रहितो प्रोक्तो न्यचा सत्फला ५६ ज्ञाप्य भोजनचिंता भोज्यान्नादोलग्नपतिः सुरवेशो भोज्यं बुभुक्षामदपोहि भोक्ता कर्मा
 धिपो यो भववेशमलज्ने दुष्टे शुभे र्वासहिते स भोज्यं ५७ जीवो वा भग्जो यवातनगतः पुसांसु भोज्यान्नादः रादुलग्नगतस्तथा त
 रावे सतः सिग्मा शुयुक्ते हितः नो स्यादत्र दिने हि भोजनफलं शस्त्रोपघातं दावीर्याद्वैः शुभवे चरैः शुभखगे युक्ते हितै र्वा शुभं ५८
 दुष्टे ग्रहे ईष्युते हितं श्रेत्कं शतिकपे नियतं नराणां वेश्माधिपो वेश्मगतो वलिषो ध्रुवं च तद्राशिपगे हतश्च ५९ स्यादेकदं
 स्थिरमेविलज्नेः कैशीघ्रसह विहितो दिवारं सूर्यादयः स्वोच्चगंतास्तनुस्थानपादिजे हेषु बुधेर्विचिंतं १०० वीर्याद्येतपन्तलाहि
 मरुचौ चेते दुलोभमि ते भोज्ये स्याच्चणका बुधे निगदिता वलाश्च मुद्रा मठमाधार क्कानि भासुरे श्वरगुरो गोधूमकं गयवा दैत्ये ज्यस्य गुरो पवारि
 रयवा वीर्यान्विते वर्जुरी १ माषानां कुलचांगुवारि रविजे राहो तुषानं स्मृतं तिक्तं वस्त्रपतौ तया चला वणं सोमे कुजे तिक्तं मिश्रतो
 मसुते गुरो हि मधुमं चान्द्रं वलाढ्यो हिते मं दे स्यात्तु वरं बुधेर्निगदितं वस्त्रे न पाणं मिदं २ सूर्ये मूलसमुद्रं हि मरुचैः पुण्यं ज्यशा ककु
 जेशा खादेव गुरुज्जैत्य सचिवेषु नेकधारका शनो ज्ञानो छमगलावकादि जनितां राहौ च शाकं बुधोरे नत्सत्पुतया प्रवीर्यवशातो

यादवः प्रसंगतो नीचमुपागतो वाक्कुरारि संपीडितमूर्तिगोवा देवेज्यश्रुको
 मनुजाधिपत्यं मुखार्थलाभं हरेते नराणां सूतो व्योमपतिग्रहः सद्यदि चेत्तद्वत्
 दाधीकृतो नीचवास्तमुपागतः शुभहरः प्रोक्तो ब्रह्मेशु धेः सौम्याचेत्यतिता श्रिताः
 रत्नरवगाः केन्द्राश्रिता वक्रिणो निर्वीर्या यदि वा तदा ब्रह्म समये तदभीपरित्यज्यते जने
 व्ययेथो दशमी च वर्धस्व स्वाभि सोम्य क्षणायोगहीनाः स्वसारिदुष्टाक्षियुता श्रयं
 हरेत्तस्मै बधैर्यं पुरुषस्य न्यूनं ९ अवेदशपदयोथ वास्तानगयोनी चारिगोवा भवेत्तु
 शनकते सराफयुतिकः रेवशोथरात्रीश्वरः दीणो नीचगतः शुभो मितयुतिः सूर्या
 पिदुष्टाश्रया राज्यानीतिवलेन विश्रुतिमिव क्षीणोति देह रुजं पंचाधिकारी घपिने
 व केन्द्राधिको रालाभं क्रमगोवलीयान् परेपिदुष्टाश्रयगा विवीर्यास्तगा भवेद्भूरिसुरवा
 र्यनाशः तमे श्वरे नीचपतित्यशाले राज्यं व्युत्तिनीचधिपानृपस्य स्वये १० स्वनीचा

धिपत्नीत्यस्याद्राष्टमस्य क्षितिपस्य बून्यं वर्षतंत्रे अथेति हे शादिश्वगाः रवलैश्च
 युते क्षिताः सगती च गावा सोम्या वलाना नृपयोग भंगंत दावदेन विनय शसुरवकायं
 इत्यंजान् निवर्षे च योगकर्तुर्वलावलं विमृश्य कथं यद्वा जयोगंत द्रुगेन वच इति श्रीम
 दैवज्ञपयं पंडित दामोदरात्मज वलभट्टविरचिते आहायनरत्ने वर्षे शादि विचाराध्याय
 पंचमः अथ तन्वादि द्वादश भाव विचारः उक्तं च यादवेन भावंपरस्यानधिगम्य धीमान्
 नेष्टे पिवक्तुं सहिताहितं कामः तथेव तन्वादिह भावयान्ते शुभाशुभं तद्विचरणं न्यथाहं द्वाद
 श भावानां संज्ञा सप्त रसिहे नोक्ता तनुधन सहज सुहृद सुनारि पुजाया मृत्यु धर्मिक मीयाः
 थय इति द्वादश भावा कार्यस्थाना तिलगनाद्या इति अथ सामान्यतो भाव विचारः उक्तं
 च यद्विज्ञे यो भावः स्वामि सोम्याभ्यां प्रेक्ष्युक्तो यने धने पापदृष्टयुतो नाशो मित्रैर्मित्रफलं
 वदेत् अत्र स्वामि शुभग्रहाणां युतो द्रष्टव्यो न द्वावसंबंधि स्वस्य सौख्यं कोऽर्थो ह्यद्रो बोक्तुं शुभ

पदार्थिनां वृद्धाश्रमपदार्थिनां नानासिनचस्पदुरं एवं पापैस्तद्भावात्ताः प्रमुनयदार्थिदृष्ट्या
 मुनयपदार्थिनां नानासिनचस्पदुरं एवं मित्रैः सोम्यापापैर्मित्रं मुनयं च न त्रसोम्याधिक्यसु
 रवाधिक्यपापाधिक्यदः स्वमधिक्यमुनयफलं ज्ञेयं तुल्यत्वे कूरसोम्यानां वलावलविषे
 केन फलनिर्देशः अत्र भावेशमित्रग्रहेण इष्टेयुनो वा भावः स्वफलप्रदेशेयः भावेश
 शत्रुसोम्येनापियुनो इष्टेयुनो वा भावः स्वफलनाशको ज्ञेयः नौधीशोपिलगताद्वा वाहोकेन्द्रजा
 भावमुनयफलवृद्धिदः वृद्धाश्रमद्वादशस्थे भावफलनाशको ज्ञेयः इति विशेषः भाव
 नोयोयदायस्येद्वाचं कार्यकरस्मृतः प्राक्रान्तो भावपः पश्यन्त्यरतः कार्यसिद्धिकर्त्ता इति जी
 र्णाताजिह्वः अत्र विशेषो भगवता गौरीणात्तः नीचस्थारिपुगेहस्थाग्रहे भावविनाशकः
 उदात्तानग्रहे मध्यामित्रस्वकीत्रिकोणागः स्वाच्चगुग्मग्रहे भाववृद्धिकरः स्मृतः इति
 व्यपष्टय्य भावेषु विचारयेयं शीत्यमाह सत्या कर्मः सोम्यापुष्टिपापाविषयं संश्रिताः गृहाः
 द्वादशैः सोम्याव्ययदानिपायाव्ययवृद्धिष्वे
 सोम्याशत्रुदानिपापाः शत्रुवृद्धिप्रित्यं प्रो

कुर्युः मृत्योर्दिनिधनान्त्यारिषु भावेषु तत्र कर्मात्फलं दद्युरिति अथ मर्त्यः अष्टमं स्थाः सो
 म्याः मृत्युहानिः कुर्वन्ति पार्थ मृत्युवृद्धिं कुर्वन्तीति विद्युसत्या चार्थं मतं वधे सौम्या शत्रुवृद्धिं कुर्वन्ती शत्रुवृद्धि
 तिक्रूरशत्रुहानिं कुर्वन्तीति ताजिककर्म मतं तद्व्यग्रं हाणां भावफले प्रकटि भविष्यति अ
 त्रविशेषं माह मरसिंहः जन्मनियस्मिन्नाशौ शुभोऽशुभो वा सर्वलगेनपि यदि भवति
 तदा पूर्ण शुभाशुभं पश्यति स्वधातुवशात् अत्र विशेषं नरमाह तेज सिंहः लग्नप्रभृ
 त्पखिलभावपतौ विनष्टं तद्भावजातविषयक निरिथ्यमत्र नष्ट रिपेरि पुरुजोपनयोत्पना
 शनार्थं व्ययश्च नृतिपे नृतिहानि निरिथ्यमिति अत्र भावेषु बलिष्ठग्रहलक्षणानुक्तं स
 ज्ञातंत्रे लग्नकर्मास्तत्तूर्याय सुतां कस्थाय वलीग्रहः यथादिमं विशेषणं सत्रिवितेषु चंद्र ११५
 माः १।२।४।५।९।३।२ कुजः सत्रिषु १।२।४।५।९।३।२ पृथ्व्यां सूतौ वर्धे च चिंतयेत्
 भावान्तवत्यंशस्ताः स्युः रिष्याश्च रिष्येवाशुभाः २ दीप्तां शान्तिकर्म शस्ताश्च मृगानि वि

चिंतयेत् प्रवसयीपेक्षाया लग्नस्थो ग्रहो वलीतस्मादशमस्माहीनवक्तः एवं सर्व
 त्रयादशाष्टमषष्टभावागणितागताधिष्ठितग्रहदीप्तांशा यन्नतिक्रम्य वर्ते रंस्त
 दाशुभफलदा इति एवं शुभभावेषु ग्रहास्वदीप्तांशमध्यस्थे घट्यंत शुभास्त दतिक
 मन्मूनफलदा इत्यनुक्रमपितेयं भावविचारे विशेष माह यादवः यद्यद्वावपतिग्र
 हो जनुषितोऽत्रादिधिकारीकली तन्न्याप्तिकरो घवाजनुषियद्वावधियोद्धे सवा यशेपतंस
 तथा विद्योयदिचनोपशेपत्फलं स्वप्नवद्यः कश्चित्तरखचरो ज्ञेनोशर दियद्रुस्थात्रतत्प्राप्ति
 दर्शनि अन्योपिविशेष उक्तो हायनसुधाकरे यस्मिन् भावे भवनायेन युक्ते लग्न
 स्वार्मि नत्वा भावस्य वृद्धिं कुर्यान्नित्यं मृत्युना येन युक्ते यस्मिन् भावे न स्पृहाति सौख्यं इति
 अथ लग्नशायद्वावस्यातिना सहेत्यशालं करोति तद्वावसंबंधिपदार्थानां वर्धलाभ
 सुरवादिवाच्यं ॥ तत्रापि महाऊरवत्प्रासररहृद्गेगादिना इत्यशालफलं नर्धन्यं एवमि

त्यशार्त्तसंभवेपियत्रयानुक्तं तं वीरयोगादौ कलं यथा क्तं वाच्यमिति भावश्चि चोराध्याया
 नुक्तं अपि ज्ञेयं अत्र जातकवविप्रसोदो लग्न्यादि दशभावाः साध्यास्ततो यत्र यत्र भावे
 यद्यदस्त्वभिप्रायादिग्रहयोगेनोवाच्यं उक्तं च चंडेश्वरेण यद्वावेनुयदस्तु कथितं
 यवनादिभिः तत्कांचिंतनारव्यानेन तत्र प्रसूदिचिंतयेत् इति सामान्यतरभावविचारः
 अथ विशेषभावविचारे आदौ तनुभावविचारः तत्र तनुभावे किंचिंतनीयं इत्युक्तं
 चंडेश्वरेण आरोग्यपक्षमागुणमानहतमायुर्वेद्योज्ञातिजोदोषसौख्यं क्लेशाकलीलक्षणा शुभा
 वरगिरिदातद्वागितियस्य च धूकमनिस्यात् अत्र तनुभावश्चेत्स्वामिसौम्याभ्यां दुष्टायुक्तो
 वा स्यात् तदा देह आरोग्यं लोकितः पूजा लाभः गुणादयः सम्मानाधिक्यं शुभाचरणा
 प्रायुषि निर्विघ्नता लज्जशयसापुरुषणसुरवाधिक्यं ज्ञाति सुरवंशे क्लेशनाशः शुभाक
 तित्वेनामकांतिवर्द्धने हे शुभलक्षणोद्गमः ॥ लग्नाधीशस्य संज्ञातं चोक्तं ब्राह्मणादि

ग०म०

५

धा०
तरे
शेष
जीवे

वर्गीकारयाः सुखं प्रंगरदयभागिनयजायादेहसुखं भागिनेयविवाहाद्यन्तवेनवासु
खं एवं पापैस्सर्वविपरीतं ज्ञेयं मिश्रैर्मिश्रचपूर्ववद्भुञ्जते अथ विशेषयोगताजिकसारे
लाग्नाधिपे पूर्णवलेति सौख्यं मां रोगपताकांतिविर्वर्द्धनं च स्वस्थं सुखं मध्यवले विनष्टे क
ष्टं व्याघादरिगतेन्यसौख्यं अत्र वर्षलग्ने शो जन्मन्यपि पूर्णवलोऽपेक्षितः इत्युक्तं नेजसिं
हेन लग्ने श्वरोदजनुषोरपि पूर्णवार्थेनी रुगतामतिमहत्त्ववसुः सुखानिलेन शोऽष्टि
सहिते विभुता शुभैर्वाभावेषु चैव मरिचलेषु फलं विलोक्य केंद्रस्थिते लग्नपतो च सौम्यः
इष्टे युतेवानवपचनस्थे सौख्यं विलासो विजयो भवेद्वा कबूलगैरात्रियतो वलाढ्यः २ लग्नं धर्म
यदा पापग्रहेः समन्तं सौम्यग्रहेर्नो सहितं च इष्टं ददाति मां घं बहुलं समानेन तथा विवादं कुजने
र्नराणां शुभग्रहा केंद्रगता वलां न्विता सद्यो र्थलाभाय सुरपार्थमिदृशे पापग्रहाः पंचमकेंद्र का
गां दारिद्र्यदुःखाय भवन्ति तत्र सौम्यग्रहे रूपचयापगतेः समस्तैर्लग्नातथा हिमकरात्सव
लैर्नराणां दद्युधेनानि विबुधातिविलासहास्यं सौख्यागमं निरिवलयोगजनां न्यायेन ॥॥

१५
 सप्तसिंहः लग्ने शकेन्द्रस्थे शुभग्रहे लग्नग शुभे द्रष्टे लग्नत्रिकोणसंस्थे दोषे द्रष्टे
 चद्रमुत्थशीले जातकलग्नादूर्ध्वे द्रष्टे वा दशाग्रहेः क्रूरे द्रष्टे युते च वाच्यं तदूर्ध्वे न शुभं
 न्ययोगेपि जज्ञनिपोपवर्धे लग्नगतामुयहानहि अशंकुरयुतद्रष्टे चंद्रलग्नस्थे वा शुभे
 वरुणः ज्ञेयं ताजिके उदितो लग्नयो लग्नं यशेन सर्वग्रहे क्षिप्तं सार्वभौमस्तदायोगो महा
 भाग्यश्च जायते यद्वा शिजो नरस्तस्य समुदतिपतिर्यदा राशीणां द्येपावास्यादुदः जन्म
 राशीशस्तस्य वत्सेर उदितः स्वाच्छुभो वापि राशिबाललग्नोपापि वा शुभं तद्वत्सरेन स्य कुर्याद्यु
 कोथयाग्रहः लग्नशो वा क्षिते लग्नं वा क्षिते च शुभग्रहाः तदा द्रष्टुं सुखं विद्यात् लग्ना
 लग्नेन च राश्या वा लग्नं लग्नेन च स्वस्य शेषतः भावं पश्यति भावयः तावुभौ भावगौ स्यातां तदा
 तद्भावजे सुखं त्वेकत्रस्थो लग्नपतिरिति भावेन युतः राशी अष्टाधनाधिपश्च स्यात्तदा
 अष्टफलाभिप्रातः केन्द्रगो यदि लग्नेन राशुभो द्रष्टुं शुभे रपि त्रिकोणलाभगो वापि चंद्राग्र

१५

ग.म.
५

धाम्येगीवसजीवनिजीवे मूलैविहरितशुष्के वा-मो-नक्तेपिते ज्ञेयंत उक्तं ग्रंथा
तरे धातुचिंता यदादृष्टा दाम्यो-नागं समाहरेत् एकेन धाम्यं विज्ञेय मधाम्यं सूत्र्य
शेषतः १ एवं जीवेपि दाम्यो-नक्ते फलं वदेदिति ४ मूलम् धातुमूलंतथा
जीवे मूलजीवं च धातुकं कालक्रमादुरगातिराशु दिज्ञेयं प्रह्नकोविदे ४
धातोर्नेदां प्रवक्षेत्त्रयिणस्य सदृशशेषतः स्वर्णे रौप्यं तथाताम्रं नाणकं कांस्यपित्त
लं ५ सीशं यसदलोहं च नास्तीत्यत्र कमथापिना तत्र द्वादशशेषेण कालां कर्क
मतो न वेत् ६ नृषाणां अस्ति संज्ञानं त्रिनिरेवात्र नाजिने नाणकं च नाथा जत्र
विज्ञेयं सर्वदा बुधैः ७ अथ धाम्ये धातौ दशनेदाः शार्ध सूत्रेणोक्ता अथ
इदं शार्ध पञ्चमसूत्रम् एमं निनं पदं केचिद्वदशं शेषेण हीरकं ज्ञेयम् इतिके
चिमतं द्वात्रिंशदसदृशशेषतो धातोर्नेदादत्राहं प्रवक्षे इति दशनिस्तपे पिते

ग.म.
५

स्वर्गः १ मर्त्यः २ रसातलम् ३ नूतनं च १ वर्तमानं च २ न विष्यदिति शेषतः ३ सर्वत्र
 फलविज्ञाने चिंतनीयं गणां विकेति ३ अथ धातुमूलजीवज्ञानार्थं सूत्रं का
 लक्रमदित्यत्र कालशब्दो न दिने ग्राह्य मध्याह्नादपर्यन्तं कालरात्रौ प्राग्रात्रीम
 धरात्रौ पररात्रौ ग्रह्याः कालानां क्रमात्तस्मादेतोः धातुमूलजीवं तथा न दत्त
 मूलजीवं धातुश्चाप्ययात् पुनरपि प्रस्ताएत् सिद्धजीवं धातुमूलगुरगदिति
 गुणतो वशिष्टात् पिंण्डात्प्रमको विदेः अस्मविद्भिर्विश्लेषे नत्प्रस्तरो यथा
 अनेनेत उक्तं नवति प्रदे प्राग्रात्रौ चष्टक १ शेषे धातुर्विशेषे मूलं २ त्रिशेषे ३ जी
 वं मध्याह्ने मधरात्रौ च एकशेषे १ मूलमिति कूलितं नृशहरणम् प्राते गते ध
 टी ४ पलेषु ४५ कृते अस्मि पिराड १६४ गुणतो वशिष्टात् शेष २ धातुमूलजीव
 अतो मूलमिति यथा नागे स्तु कल्पनेति प्रथमसूत्रे कथितत्वात् धातुधाम्नाधा

अ० को
९

लोकेनभयोऽभिधानं हफः २

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॐ यस्य ज्ञानदयासिन्धो रगाद्यस्मान्निघां गुणाः सेव्यतामह

यो धीराः सप्रिये चामताय च १ समाहृत्या न्यतंत्राणि संहितैः प्रति संस्कृतैः सं। प्रत्येकपरिपाटीत्या
नादिना कृतो कर्षः

वर्जं प्रकरणैः संपूर्णं
न्यूनतुदोषरहितं
सजातीयसूत्रावर्जः ३

पूर्णमुच्यते वर्गानामलिङ्गानुशासनम् २ प्रायशोरूपभेदेन साहचर्याच्च कु। निश्चितलिङ्गेन त्रा
नेतरजं त्राच्यं
अस्य पुगस्यती

अचित् स्त्रीपुनपुंस्वैज्यंतद्विशेषविधेः कचित् ३ भेदाख्यानाय नद्वंद्वेनैक।

शेषानसंकरकृतैर्त्रिभिर्नलिङ्गानामनुक्तानां क्रमादते ४ त्रिलिङ्गाविधि।

९

झार शक्नि शक्नि शक्ता शक्ता शक्द्वाम शक्भ्याम् ददत्त ददद्द
 दती ददन्ति एवं जाग्रदादयः तुदत्त वादीपोः शतुः अवर्णितात्परस्य
 शतुर्वीनुमीकारे ईपिचपरे तुदती तुदनी तुदन्ति भात्त भाद् भात्ती
 भात्ती भात्ति अप्ययोरावित्पम् अप्रत्यययप्रत्ययसंबन्धि नोऽवर्णि
 तपरस्य शतुर्नुम् नित्यमीकारे ईपिचपचत्त पचद् पचन्ती पचन्ति
 दीव्यत्त दीव्यद् दीव्यन्ती दीव्यन्ति स्वप् स्वप् स्वप् नसम् महत्त इति
 दीर्घः स्वामि दीर्घेनेत्येके स्वंपि स्वपा मिदपाम् स्वद्वाम् स्वद्विः
 जगत् जगद् जगती जगन्ति महत्त महद् महती महन्ति धनुषी
 न्यपूर्वस्य शौ दीर्घः धनूंषि रुविः रुविषी रुवीषि पयः पयसीप

चं प्र.

यांसि तेजः तेजसी तेजांसि वचः वचसी वचांसि पिपठीः पिपठिषी
सयउ-नस्यशेन। पिपठिषि सपुम् सपुंसी सपुमांसि अदः अमः अ
मृनि पुनस्तद्वत् शेषं पुंवात् युष्माद् नामकश्चित् युष्मात् युष्मादौ
युष्मादः युष्मादम् युष्मादौ युष्मादः २ अगे एवमपि युष्माद्वत् यु
ष्मादी युष्मान् पुनरपि युष्माङ्गम् युष्माद्भिः स्त्रीलिङ्गेशरदश
ऋवद्रूपणिज्ञेयाप्रेवमस्मदः ० इति हसान्ता नृपुंसकलिङ्गाः समा
तः शुभम् ० त्वमहंसिना सिसदित्तयोर् युष्मादस्मदोः त्वमहमि
त्येतावादेशौ भवतः यथा सडखेन त्वम् अहम् युवावौ द्विवच
ने ह्यर्पवाचिनोर् युष्मादस्मदोर् युव आव इत्येतावादेशौ भवतः

ति १० ६८

१० ६८

उ३ नगणेषु यतः ॥ पुण्यमप्रीपतिं वा एतीं नारायणमनामपम ॥ सिद्धं तच्चंद्रिकाख्यातव्याकृतिरुच्यते
 धुनं १ धातोरेति अधिकारो यमित्वा ह ३ दनिर्तिविशेष्यपदं वानाम्नेह्यतः पुण्यधिकारो बोध्यः अ
 धिकारफलं तु ऊरीकरोति शुक्ली भवतीत्यादावृष्य भूतोः प्रकृपयोगनियमेन तत्सहिता झलोः प्रत्ययोऽप्य
 त्रिपदानस्यात् अन्यथाऽद्वित्वयोर्दोषो दुर्वारस्यात् न च नामव्यावृत्तिरेव फलमिति वाच्यं स्यादिविधा ततः
 नेनेवतद्वाधनात् सिवंतव्यावृत्तिरपिन फलं प्रकृत्यर्थस्य इव्यकारकादेराख्यातार्थकर्तृकर्मणोरनन्वयात् का
 रकाणां क्रियैवान्वयनियमात् अतएव सिवंतव्यावृत्तिरपिन फलं पचतीत्यत्रैकेन तिपाएकाश्रयिकायां
 क्रियायां बोधितायामपरेणान्याश्रयायाः क्रियायाः बोधनस्याशक्यत्वात् प्रथमस्य समासप्रत्ययफेरितिलोपे
 न तु तदर्थस्यैव बोधाच्च कर्तृध्यादिवोधाकांक्षायां पचतइत्यादेव न्यायत्वात् भ्वादिरिति भवनं भः क्रिया आदि
 यतेऽर्थः नेनेत्यादिः शब्दः आङ्पूर्वोद्वाजः किः तथाच भवः क्रियायाः आदिवोचकः शब्द इत्यर्थः एवं सति हि रुक्च
 जने इत्यव्ययेऽतिव्याप्तिस्तस्यापि वर्जनरूपक्रियावाचकत्वात् अतो भ्वादिरित्यावर्तनीयं अत्रादिशब्दो व्यवस्था
 यः तथाच भूशब्दमारभ्य पेपदितास्ते धातुसंज्ञा एवं च क्रियावाचकत्वे सति भ्वादिरणपठितत्वं धातुत्वमिति
 लक्षणं वादावव्ययेऽतिप्रसंगवारणाय सत्यं तं एताच्च आश्रयोपादाने च हि रूपादावतिव्याप्तिः अत्राहुः क्रिया
 वाचकत्वलाभायावृत्तिर्न कर्तृव्या न च वादावतिव्याप्तिः या इत्यस्य लाक्षणिकत्वेनैवांग्रहात् यदस्य दावत्वस्या

एव चेति प्रथमम्भ्वादियदस्य क्रियावाचकत्वात्
 द्वितीयस्य भ्वादियदस्य पठितत्वं वाचकत्वात्

चं. पू. ... वचः वचसी वचांसि पिपठीः पिपठिषी

श्री १०८ अक्षर १२ १५ २० १५

विशेषकं न्युदस्यतेतदाह दूरः पंचाशति एतेन करणे च स्त्री केति सूत्रे करणे किं क्रिया विशेषले कर्मणि मा भूत स्तोकं
 पञ्चति क्रियान द्रव्यमिति प्राचा म्या यो विव्याख्यातः न च क्रियाया विशेषत्वेन द्रव्यत्वावश्यभावात् नैतत्प्रत्युदाहर
 ण युक्तमिति वाच्यं धातुवाच्यायाः क्रियाया असत्त्वरूपस्या कश्चिदसिद्धत्वात् न च विशेषत्वे तदनुपपत्तिः कर्त्तृक
 मंतरकारकलिंगान्वयित्वमात्रेण सत्त्वरूपत्वोपपत्तेः उक्तं च क्रियान युज्यते लिंग क्रियानाधारकारकैः असत्त्वरूप
 तातस्या इयं वावधार्यतामिति कलं व्यापारश्च क्रियाफलाधारकं कर्म व्यापाराधारकारकं कर्त्तृत्वविवेकः इति पंचमी
 षष्ठीशेषे उपयुक्तादन्यः शेषः कर्मोदयश्च प्रातिपदिकार्थपर्यंता उपयुक्ता सूत्र द्वितीयादीनां विधानादतो व्याचष्टे
 कारकप्रतिपदिकार्थव्यतिरिक्त इति राज्ञः पुरुष इति प्रत्ययार्थस्य प्रकृत्यर्थप्रतिप्राधान्यादप्रधानादेव षष्ठीप्रत्यया
 र्थत्वात् पुरुषविशेषण राज्ञ निरूपितसेवकत्वसंबंधवान् पुरुष इत्यर्थविवक्षायां प्रधानात् पुरुषशब्दान्न षष्ठी उक्तन्यायवि
 रोधात् शेषत्वाभावात् राज्ञः पुरुषसिद्धितीत्यादेः पुरुषशब्दे हि प्रातिपदिकार्थमात्रवृत्तिः राज्ञः पुरुषेण कृतमिति त्वादौ कार
 कार्थकः यदा तु पुरुषनिरूपितसेवकत्वसंबंधवान् राजा इत्यर्थविवक्षा तदा पुरुषशब्दादपि षष्ठी भवत्येव पुरुषस्य राज्ञेति
 यत् अत्र प्रधानं शेष इति कैश्चिदुक्तं तन्न प्रातिपदिकार्थमात्रेण श्रुतौ बटश्याम बट इत्यादेः विशेषले षष्ठी प्रसंगात् न च प्र
 थमयावाधः तस्याः प्रधाने चरितार्थत्वात् कर्मदीनामपीति यथा विशेषा विवक्षायां रूपवानिति प्रयुज्यते विशेषविव
 क्षायां तु नीलः पीत इत्यादितया इमं विन्यासमिदमिति भावः सतांगतमिति सत्पुरुषसंबन्धिगमनमित्यर्थः सतांग
 कृतीत्यत्र त्वाख्यातेन कर्त्तृत्वरूपसंबन्धस्योक्तत्वात् संबन्धमात्रविवक्षा कर्त्तृ नशक्यते इति षष्ठी हन भवति किल प्रातिप
 दिकार्थमात्रेण प्रथमेवेत्याहुः सपि योजनीत इति वस्तुतः करणस्य संबन्धमात्रविवक्षया षष्ठी सपिः संबन्धिप्रवर्तनमित्यर्थः
 अकर्मकाच्चेति अतु पसगीत जइ त्मनेन वा जानाते सुडु अन्ये तु व्याचरन्त्युः कर्मणः शेषत्वविवक्षया षष्ठी सपिः सं
 बन्धिज्ञानमित्यर्थ इति ॥ १६०६ कस्येति ॥ १६०७ अउदकं च ते यो समाहारः १६०८ कं जातिरप्राणिनामित्येकवचनावः प

मी० त्य०

प्रस्मिन्नुच्यते तन्मयी दावचनं तद्विश्वाङ् मयी दाभि विधौ रिति सत्रं तत्र यश्चाङ् दृष्ट उक्तं संज्ञ इत्यर्थः परिहरे रिति ।
हरिर्वर्जयित्वा इत्यर्थः परे वर्जने वावचनमिति वार्ति कायदेहिर्वचनाभावः परिरत्रेति अत्र पंचमी विधौ वर्जनायेना
पेन साहचर्यादिति भावः प्राप्नुते रिति मुक्तिं मदीकृत्यैः प्रासकलादिति सकलमभिव्याप्येत्यर्थः प्रतिनिधिप्रति
दाने अस्मादेव निर्देशादिगदाभ्यायोगे पंचमी ज्ञापकमिदं न सर्वत्रैति क्लृप्तस्य प्रतिनिधिरित्यपि सिद्धमिदं
मुत्वा स्य भावितस्तदुपपादीयते सप्रतिनिधिः दत्तस्य प्रतिनियतं प्रतिप्रतिपत्तमकर्तारि हेतुभूतमिति हेता
वित्यनुवर्त्तत इति भावः पंचमी स्यादिति तृतीयापवादोपे शतेनेति शतमिह उक्तमस्मादध्यायमाणा दृष्टं तत्पु
योजको हेतुश्चेति चकारात्कर्तृसंज्ञं च वधित इति एते प्रयोजकर्तुः शतस्य हेतुसंज्ञाप्य सौति पंचम्यत्र स्यादेवातो
त्रो कर्तृ रित्युक्तः भावः योगविभागादिति एतच्च हेतुमनुष्येभ्य इति सूत्रेण दमंजयस्य सृष्टि योचैति बाहु
ल्यं प्रकृतं सन्नुद रिति वार्तिकनिर्देशोऽपि इह ज्ञापकः पृथग्विना ननु तृतीयाभावपक्षे एनपा द्वितीयै वस्या
त पदितु द्वितीया विकल्पेन भवेत् तदा पंचम्यपि स्यात् सा तु नित्यैव तस्मादि भक्तित्रय समावेशोद रूपपाद इत्य
तश्चाह अन्यतरस्याग्रहणं समुच्चयार्थमिति निपातानामनेकार्थत्वादिति भावः पंचमीति तत्र मंडूकलुत्वा पंचमी द्वितीयात्सं
निहितैव इह पृथगर्थे रिति सूत्रचित्ये पर्यायत्रयोपादानं पर्यायंतरनि वृत्त्यर्थे तेन हिरुदेव दत्त स्य अत्र नेत्याङ् पृथङ् ना
ना भिरुती अन्यतरस्यामिति सुवचनानाजिति प्रत्ययग्रहणे तदंतोर्विना नाना शब्दोली भाव नानेति हिरुङ् नाना चव
र्जने इत्यमरः नानानारी निष्कलालो कयात्रेति करणे च अन्यतरस्यामिति वर्त्तते पंचमीति च तेन करणे तृतीयाया
पक्षे पंचमी विधीयते तया मुक्ते करणत्वादेव तृतीया सिद्धेत्याशयेनाह तृतीया पंचम्योक्त इति लोकनेति अनया से
मुक्त इत्यर्थः दूरदूरादूरेण वेति इह स पंचमी अभिव्यज्यते किंच दूरातिकार्येभ्य इति सत्रस्य सप्तम्यधिकरणे चेतुत्तरस
त्रेण नुवर्त्तनादधिकरणेभ्यो विभक्तिचतुष्टयपूर्वा तया च प्रयुज्यते दूरादवसथान्त्रे दूरात्या दवसेचनमिति आ
वसथस्य दूर इत्यर्थः असेत्ववचनस्येति सत्ववचनत्वमिह सत्वविशेषकत्वमेव च सामानाधिकरणेन प्रातिपदिकार्थ

व्याः प्रदक्षिण मंत्रः शालग्रामः स्वयं विसृज्येते जो अनाई नः पीतांबरधरे नित्यं प्रनतान् नमो नमः नमो स्तुता
 सिंहाय श्रीधराय नमो नमः नमो वामनरूपाय प्रच्युताय नमो नमः नमो स्तुतयः कृष्णभाय उरुघोषा नमो नमः हंषी
 केश नमस्तुभ्यं संकथेण नमो स्तुते ३ एभिर्मंत्रैर्लौजाहं नः कार्यः ततः प्रदक्षिण नमोऽनिरुद्धरूपाय नमः केश
 वरूपिणे नमो वैकुण्ठवासाय नमो विष्णुस्वरूपिणे नमो गोविंदरूपाय नमो गोपालमूर्तये मधुसूदत नमस्तुभ्यं
 त्रिविक्रम नमो नमः २ नमो स्तुतशंखहस्ताय नमो स्तुतयंत्रधारिणे नमो गदागृहीत्रे च नमो स्तुतचक्रधारिणे प्रदक्षि
 ण २ नमो स्तुतवासुदेवाय नारायण नमो स्तुते नमो माधवरूपाय हरये च नमो स्तुते १ अधोक्ष जनमस्तुभ्यं प्र
 च्युताय नमो नमः नमो स्तुतउग्ररूपाय उपेन्द्राय नमो नमः २ नमो स्तुतमत्सरूपाय कूर्मरूपाय चैव नमः नमो स्तुतवज्र
 रूपाय प्रजनाय नमो नमः प्रदक्षिण ३ ओं नमः शार्ङ्गधारय गार्हृदाय नमो नमः नमो जलदरूपाय नमो हिरण्य
 रूपिणे १ नमोऽनेकरूपाय हेमरूप नमो स्तुते त्वेधाता सर्वलोकानां ज्योतिरूप नमो स्तुते नमो महाविभूत
 ये नमस्तु कर्मसाक्षिणे नमः तलसीपतये शालग्रामाय चैव नमः प्रदक्षिण त्वत्स्वस्थाने स्थापयित्वा अथ उष्यां ज

केशिस्तदनाय० ॐ जगदीश्वराय० ॐ गोपीवल्लभाय० ॐ नरकोतकाय० ॐ योगाय० ॐ योगपीठाय० ॐ गोपालाय०
 ॐ गोकुलाय० ॐ वासुदेवाय० ॐ देवकीनेदनाय० ॐ अव्यक्ताय० ॐ अव्यक्तरूपाय० ॐ अव्यक्तमूर्तये० ॐ मत्स्वरूपाय०
 ॐ कूर्मरूपाय० ॐ शंकररूपाय० ॐ नृसिंहरूपाय० ॐ अनंतरूपाय० ॐ कृष्णाय० ॐ वल्लिवेशप्रदीपाय० ॐ शेषरू
 पाय० ॐ कमलेश्वराय० ॐ राजीवलोचनाय० ॐ जलशायिने० ॐ श्रीवत्सधराय० ॐ गरुडध्वजाय० ॐ नरकोतका
 नाय० ॐ प्रजपतधराय० ॐ भूधराय० ॐ भुवनेश्वराय० ॐ यज्ञपुत्राय० ॐ यज्ञेशाय० ॐ नारायणाय० ॐ दुष्टहम
 नाय० ॐ भृगुर्भाय० ॐ कूटस्थाय० ॐ पीताम्बराय० ॐ त्रिमूर्तये० ॐ ललितप्रियाय० ॐ महाबाहवे० ॐ हयग्रीवाय०
 ॐ परमानंदाय० ॐ पवित्राय० ॐ परमेश्वराय० ॐ दिव्यसिंहासनाय० ॐ भुजंगशयनाय० ॐ मोक्षरूपिणाय० ॐ वल्ल
 चताहतीर्जुह्यात् ॐ प्रजापतये स्वाहा इह प्रजापतये इति प्रजापत्यं ॐ अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा इह मरुत
 स्विष्टकृते ॥ इति स्विष्टकृद्वेदमः ॥ प्रपद्यजमानः सपूनीकः प्रनयेत्तन्निगास्तथा तान्निवेत्तुं कर्तव्यः चतुः स

ॐ वंदे श्री लक्ष्मीं नमः ॥ १ ॥
 ॐ कायप्रिनीसहिताय नमः ॥ २ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ ३ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ ४ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ ५ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ ६ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ ७ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ ८ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ ९ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ १० ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ ११ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ १२ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ १३ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ १४ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ १५ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ १६ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ १७ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ १८ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ १९ ॥
 ॐ सहिताय नमः ॥ २० ॥

गान्धिप्रदक्षिणातिउत्तरपितयेव एतेननवलाजाहुतयः सांगुष्टहस्तग्रहणत्रयं प्रफ़्फ़ारेहणत्रयं गद्या
गानत्रयंप्रदक्षिणात्रयं संपद्यते ततोवशिष्टलाजैः कन्याभातदत्तैरंजलिष्यसूर्यकोणेनवधूर्जहोति॥
ओं भगायस्वाहा इदं भगाय ततस्तस्मात्परिक्रमाणं प्रज्ज्विष्टः पश्चात्तलसी तत उपविश्य ओं समं लीरियं व
धूरिमा ११ समेतपश्यत सौभाग्यमसौ दत्त्वा यथास्तं विपरेतन॥ इति मंत्रेण सिंदूरीकरणम्॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वंचनहि कार्पीनिमित्तत्वेनाश्रियते नवानिमित्तकार्पित्वेन तद्विधेयानिमित्तस्य कार्पित्वेन वाधात् कथं वकारलोपो वि
 तत्रोच्यते अस्याः परिभाषायाः अत्र संचारो नास्ति कुतः यत्र यत्र वकारे परतः वकारस्य लोपो विधीयते तत्र सर्व
 त्रकार्येण एव निमित्तत्वेनाश्रयणं वरीकृत्यते एवं च वकारे परे वकारलोपविधा नान्यर्थस्यान्तरुत्तरकारेणानुक्तं
 तस्मात्किं नुमीयते वलोपे कर्त्तव्येऽस्याः परिभाषायाः संचारो न जायते ननु गच्छति तत्र वकारलोपः स्यात् उ
 च्यते गोश्रुतौ कृदस्युपसंख्यानमिति वा त्तिके पितृकारात्पूर्वभागे विवकारस्य प्रश्लेषः क्रियते एवं च तत्राविवकारलो
 पो न जायते तथा अथ परिमाणे चेति वार्तिके पि प्राश्लिष्य विप्रश्लिष्य वान्ते पदसंबन्धः क्रियते इति नकारकृत्वा तत्रा
 पि वान्तादेशः श्रूयमाण एव भवति न ककारस्य लोपो जायते तदेव संबन्धुभट्टोजि दीक्षितेन फक्कि कायाभ्युपनि
 वध्वान्त इत्यत्रैतं काराङ्गो हितावित्यत्र कृकारादित्यादिनेति मूलफक्कि कायः ननु गव्यं नाव्यमित्यत्र वकारलोप
 वारणार्थं प्रश्लेषः क्रियते तर्हि तर्हि न कर्त्तव्यं कुतः गव्यं नाव्यमित्यत्रान्तर्वर्ती नीविभक्तिमाश्रित्य पदसंज्ञा प्राप्ता
 किंच यच्चिभमित्यनेन सूत्रेण यकारादि प्रत्ययमाश्रित्य भसंज्ञापि प्राप्ता एवं च भसंज्ञाया भवति सा पदसंज्ञाया अ
 पवादकावर्तते इति कृत्वा वकारस्य पदान्तत्वं नास्ति तथा च वकारलोपस्य पदान्तत्वाभावात्प्रशान्तिरेव नास्ति पु
 नः वकारप्रश्लेषां किमर्थं तत्रोच्यते यद्यपि गव्यं नाव्यमित्यत्र प्रश्लेषाभावादवदोषो नास्ति तथापि गान्ति कृ
 तिगव्यति नावमिच्छते नाव्यतीत्यत्र दोषः कुतः न हितत्र भसंज्ञायाः प्राप्तिः कुतः कुप्रत्ययस्वाधियकारादि प्रत्य
 यपरत्वाभावात् तस्मात्प्रश्लेषः आवश्यकः न चेतदर्थं श्रीमद्भिः वैयाकरणैः प्रश्लेषः क्रियते तर्हि न कर्त्तव्यः कु
 तः न क्येदं सूत्रं नियमार्थं कीदृशो नियमः क्यचिक्वडि नान्तमेव पदं स्यात् नाव्यतिवकारस्य पदान्तत्वाभावादवदो
 पप्रशान्तिर्नास्ति पुनर्वातोपीति सूत्रे वकारप्रश्लेषो न कर्त्तव्य उच्यते अतएवावरोचेद्विद्वद्भिरिति न वदकृकारा

वेत्तुक्तमूननुताहिककारात् सर्वभागे विप्रश्लेषो न कर्त्तव्यः कुत गच्छति रिति किं दस प्रयोगः प्रकृतं दसियथा तथैवा
 नुविधेयं भवति यथा च गच्छति रित्यत्र वकारस्य लोपो न भवति उनः प्रश्लेषो न कर्त्तव्यः तत्र चोच्यते यदा अत्र
 वार्तिके ककारात् सर्वभागे प्रश्लेषो वर्त्तते तदा प्रश्लेषविशिष्टस्य वा नुपदस्य अर्धपरिमाणे चेति वार्तिके संबंधो
 जायते एवं च गच्छति स्त्री कौशादुपगमित्यत्र लोपो न जायते प्रश्लेषो भावे नुलोपः स्यादेतर्थात् प्रश्लेषकस्याभावश्च
 कं उच्यते एतदर्थमपि प्रश्लेषो न कर्त्तव्यः कुतः गच्छति रिति कौशादयस्य संज्ञा तत्र संज्ञा भंगभया लोपो न भवि देवप
 ष्यति अन्यथा लोपे तत्ते संज्ञा भंगभयस्यादित्यं लोपो न विधेयः तत्रोच्यते गच्छति रित्यत्र संज्ञा भंगभया लोपो
 न भविष्यति इदं तु वक्तुं न शक्यते कुतः संज्ञा भंगभयस्वीकारः सार्वत्रिको भवति यदि संज्ञा भंगभयस्वीकारः
 सार्वत्रिकः स्यात् तर्हि मोराजिसमः क्वाविदं सूत्रं किमर्थं कुतः सन्नाडिति च क्वर्त्तिनः संज्ञा तत्र संज्ञा भंग
 भया देवानुस्वागो न भविष्यति उनः सूत्रं किमर्थं सूत्रकृता नु कृतं तस्मात्किमनुमीयते संज्ञा भंगभयस्वीकारः सार्व
 त्रिको न भवति एवं च गच्छति रित्यत्रा अपरिमाणवाच्यवकारस्य प्रश्लेष आवश्यकः ननु चोच्यते कुतः
 चित्रोल्लेखः सूत्रे वा नान्न हणमेवमास्तु यिप्रत्यये इत्येवं सूत्रं विधेयं एचो यवा याव इति सूत्रं संश्रुतिमनुव
 र्त्तते यादौ प्रत्यये परे एचः स्यात् एयवा यावः स्युरिति सूत्रार्थो भविष्यति सर्वत्र लक्ष्ये लक्षणा समन्वयो
 भविष्यति तत्रोच्यते वा नान्न हण भावे जेयमित्यत्रापि यान्तादेशः स्यात् यदा नु वा नान्न हणं वर्त्तते तदा ओ
 दौतोर्वातादेश एव न यान्तादेशः उच्यते यद्ये तदर्थं वा नान्न हणं तर्हि मास्तु कुतः दाप्प जय्यो प्राकार्थं इ
 दं सूत्रं किमर्थं अनेनैव सूत्रेण तत्रापि यान्तादेशः सिद्ध एव तथा च इदं सूत्रं नियमार्थं भविष्यति यादौ

प्रपयेधातोरेच श्रुतयांतादेशस्तर्हि क्षप्यजप्योरिवेति कृत्वा जेयं च यमित्यत्र दूषणं नास्तेव वा तग्नराणां
 न कर्त्तव्यं तत्रोच्यते वा न्नग्नराणां भावे क्षेपं योग्यं क्षेपं पापं जेतुं योग्यं जेयं मन इत्यत्र दूषणं वर्त्तते त
 र्हि नियमेन वारणं प्राप्नोति उच्यते एतदर्थमपि वान्नग्नराणां न कर्त्तव्यं न व्यकुत क्षप्यजप्याविति मि
 त्तं वा क्यं प्राक्यार्थे इति भिन्नं वा क्यं तत्राप्यवाक्यस्य कीदृशो नियमः यो दोषोऽप्येपरैर्धातोरेच
 श्रुतयांतादेशः क्षप्यजप्योरिवेतेन जेयं च यमित्यादौ न दोषस्ततः प्राक्यार्थे इत्यस्य कीदृशो नियमः
 क्षप्यजप्योरपि यांतादेशस्तर्हि प्राक्यार्थे एवेति कृत्वा क्षेपं योग्यं क्षेपं पापं जेतुं योग्यं जेयं मन
 इत्यादावपि यांतादेशो न भविष्यति पुनः यो वान्नग्नराणां मास्तु स्तुत्रेन तु भूय विधि नियमस्वीकारे
 तत्सर्वदोषाभावेऽपि रेयतीत्यत्र दोषः रायमिच्छतीति विग्रहे रे प्रादात्क्य चियान्तदेशः स्यात् न हि नियमे
 न वारणं प्राप्नोति रे इत्यस्य प्रातिपदिकत्वेन धातुत्वाभावात् तस्मात्तान्नग्नराणां कर्त्तव्यं न व्यमेव तत्रोच्यते
 नदर्थमपि वान्नग्नराणां न कर्त्तव्यं कुतः क्यजंतस्य रे प्रादस्य लोके प्रयोगो नास्ति व किंतु र्धेदस्य व प्रयोगः
 तत्रोच्यते च दसि दृष्टानुविधानं भवति इति सिद्धं त एव च रेयतीत्यादौ यांतादेशो न भविष्यति वान्नग्न
 राणां न करणीयम् किंच गोसामानाक्षरनां त्यादिति वचनवत्त्वात् विशाशवात् क्यचसैव जायते सीतायाः
 पतये नमः श्रीरामाय नमः

अल्लिधर्मनिहमृतेन वव्रश्चेत्यत्र वस्य सम्प्रसारणं न उरदस्य स्यानिवले
 न सम्प्रसारणतया न सम्प्रसारण इति निवेद्यात् न चो रदत्वस्य निमित्तत्वे
 वाच्यं अङ्गाद्विषये प्रत्यये परे तद्विधानात् प्रागभ्यासविकारेभ्योऽङ्गाधिका
 र इति पक्षे न दुषयित्वा आसप्तमसमाप्तेरिति पक्षे स्याकारे सिद्धातिनत्वात्
 अविद्यमानं स बोधकत्वं मुपलक्षणम् अविद्यमानं स बोधकत्वं विप्रोषण
 एतत् अत्र इति पूर्वसूत्रेण स्याद्विप्रोक्तमिति दिश्यते आदेशा प्रोक्ते
 न वाच्यते अनेन तु वाच्यते तत्फलं न नायक इत्यादि स्थले पूर्वयोगात्
 भावस्यैवातिदेशो भवति अथ च भावाभावयो रभयोरप्यतिदेशः तत्फलं
 तु ववश्चेत्यादि पूर्वार्थेण ह्यल्लिधौ स्यानिवभावः क्रियते अनेन त्वल्लि
 वावेव

श्री उनाम रो कौव ऊः शिष्ये
 वैरपदिनयो विद्यो बो वे रूपं रूपं
 अत्र पुत्र प्रथयमात्र कृतस्याने मान
 पदेन अकृत्य कृतं रूपं रूपं
 ववश्चेत्युदः गार्थं गार्थं य एण वि
 त्पत्रे कृतं रूपं गार्थं गार्थं य एण वि
 त्पत्रे

गी. ले. प. सा. पितः अदि. सा. दि. च. पूर्व. त्वा. त. को. त. प्र. मि. ति. नि. षे. धा. च. ति. दि. क. सि. ज्यो. रे. व. ग्र. ह. गं. वा. ख्या. ना. दि. तु. क. त. दे. व. वा. ख्या. नं. स्पृ. य. ति. अ. न.
ए. वे. ति. क. य. स. त. द. धि. त्प. त्र. प्र. धा. त. क. य. क. म. र्णो. न. त. त. अ. दे. न. प. र. म. श. स. र्थ. श. हो. ण. दा. न. सा. म. ध्या. द. तो. गु. र्ण. न. त. क. य. क. क्रि. या. ण. ए. व.
प. र. म. श. श. त्प. श. ये. ना. ह. वा. ख्या. ना. द्ग. भू. त. स्या. पी. ति. स. र्वा. ना. म्. म. प्र. धा. न. प. श. म. श. क. त्व. मि. तु. स. र्गः. द. शै. ते. र. वा. म्. ग. स. त्पे. चा. मी. तु. र. द.
मा. इ. त्प. त्र. य. धा. न. द. धे. त्व. अ. न. त्रि. रू. पितं. फ. लो. प. धा. ना. म्. क. ज. न. क. त्व. म. न. तु. स. रू. प. णो. ग. य. त्वं. वि. शं. ष. णो. पा. दा. न. सा. म. ध्या. नं. त. दो. ह. क. ण. धि. त्व. ज्यो.
ति. के. चि. त्वि. ति. अ. य. म्. भा. व. क. ण. श. हे. वि. क. ये. को. ण. ति. वि. र्ते. ते. र. क. ज्ञा. य. द्वा. य. वि. की. ते. त. क. य. म. त. त्र. वि. के. वा. म. शी. य. मि. द्. क. य. मि. ति. य. व.
ह. र्ते. यं. ये. न. त. धा. न्यं. की. त. ते. ने. द. न्वा. न्यं. के. य. मि. त्ये. व. व. क्त. व. म्. श. द्वा. श. क्रि. स्व. भा. वा. व. त. त्प. त्र. स. ध्या. ष्या. च. र. वं. हि. त. त्र. भा. ध्या. म. न. दि. त्ये. ने. न.
कि. म्प. ति. नि. दि. प्र. प. ते. सा. व. की. ण. त्प. र्थः. इ. ह. मा. भू. तः. के. य. तो. धा. न्य. म. क्रि. त. व्य. मि. ति. त. द. र्थः. न. चा. स्ति. क. ण. मि. ति. अ. य. म. भि. प्रा. यः. अ. न.
की. ण. ति. वि. क. ये. व. र्ते. ते. न. था. च. य. त्र. म. पा. वि. की. त. मि. ति. य. व. हा. र. स. त्र. क. य. मि. ति. भ. व. ति. म. ध्या. व्य. व. हा. र. यो. ग. ता. च. धा. न्य. स्ये. व. न. द्वा. ये. न. त. सि.
य. न्द. व्य. न्द. त्वा. धा. न्यं. मि. की. त. न. त्प. ति. प. दि. का. मि. जु. स. त्ये. कि. न. चि. तु. रु. षे. णो. क. मि. द्. न्वा. न्य. म. स. म्. भ्य. दे. य. मि. ति. त. दा. स. के. ला. ए. व. मु. क्त. रं. क.
यां. त. के. य. त्रो. धा. न्य. मि. ति. अ. य. म. व. भा. ष्य. स्व. र. से. प. ति. प. दि. का. मि. जु. स. त्ये. ति. पा. ति. प. दि. का. हा. त्व. र्थ. इ. त्य. ने. न. न. च. त. त्के. रो. ति. त. दा. च. षे. ते. ना. ति.
क्रा. म. ती. ति. वि. वि. भि. त्र. वि. भ. क्रि. नि. र्देश. न. स. व. ता. मि. नि. ति. ल. भ्य. ते. त. त्क. थ. मु. क्त. म्प्रा. ति. प. दि. का. दि. ति. वा. अ. य. म. त. ते. ने. त्य. न. क. र्म. त्वा. च. धी. त.
भी. वे. न. द्वा. ति. प्र. द. र्श. न. मा. त्र. क्रि. य. ते. णी. च. तु. प्रा. ति. प. दि. का. दे. वे. र्थ. र्थ. श. ण. न. पूर्व. त्रा. सी. दी. य. र. ति. न. च. प. द्. र्श. न. या. य. थो. देश. त्वे. स्ये. व. सि. द्धा. ति.
त. त. पा. प. द्. सं. ज्ञा. या. अ. त्रै. णा. दि. क. त्वे. न. क. थ. म्पू. र्व. त्रा. मी. दे. न. स्या. नि. व. दि. ति. नि. षे. ध. र. ति. का. च. म. सा. दा. त्प. द. त्व. स्या. त्रै. णा. दि. क. त्वे. स्ये. व. सि. द्धा. ति. त. त. पा. प्रे.

श्री. श्री.
४५

परत्वकारकपरम्परयापूर्वकासिद्धीयलोपप्रतिबन्धकस्यस्यानिबन्धनेननिषेधात्तत्रपदानाहलोऽणउतिपद्यित्तरासूत्रेभाष्येन
हिपदानाःपदेशाःसन्तोत्यवपाटउपलभ्यतेतद्यापितद्वयतत्रैवमनुवाद्यमाहिकर्तृहर्तृतिमदर्शितेनज्ञेनाज्ञपस्याणःसम्बद्धलोऽप्र
मसंगतमितिवाच्यमप्रकृतकार्यभाजोनसतीतितदर्थान्त्राणोपरस्येति सूत्रेऽणप्रत्याहारःपूर्वणनपरेणकुतरनतपरभावात्
नहिपदानानामेवावसानेऽनुसिकोविधीयतइत्यभिप्रायेणोहपदानात्पुक्तमवृत्तवादेःप्रामाणिकत्वेऽनुनासिकयोर्म्यस्यपरस्या।
पराःसम्बद्धादिदमसंगतमेवस्यात्सुधुपास्यत्वादेतुयणोनुनासिकप्रवृत्तिर्योग्यत्वाभावेनतत्सत्त्वैवाधकोभावात्अत्रैवगमाका
नरमाहभोभगोऽतीतितत्रत्यवर्तिकेनकथमेवावल्लभमतआहअशोभ्यत्रेमिगतत्रिमितकार्यस्यकारिणोऽभावादित्यर्थःआस्मिन्न
द्येनद्विभक्त्याख्यानभाष्यविरोधस्तत्रआहनहान्यत्रेमिपादिअतएवप्रकृतसूत्रेऽणग्रहणस्यप्रयोजनाभावादेववाक्यसंस्कारपक्षेन
इतिपद्यप्यास्मिन्सर्वकारिणपुत्रपत्न्यामित्यापिपेनक्रमेणवर्गीश्रवणत्रैनेवक्रमेणान्तरङ्गत्वाच्चसंस्कारःकार्यइत्यत्रनपरा
नसत्स्यंकातिमतिकौस्तुभ्यत्रेपदानग्रहणप्रयोजनप्रतिपादनपरम्परायमेवमानमपरीभाषालस्यमिदिअनुवादेपिपरीभाषाम।
वनेःप्रकीर्त्यभाष्यसम्मतिमाहअतएवेतिरेफस्यावयवत्वस्वीकारदेवतत्साधयेतिअवयवसादृश्येत्यर्थःएथादःपावयवस्यावयवि
कीधकशब्दजन्यप्रतिपत्तिविषयत्वत्रथाअस्यवृद्धिगुणादिशब्दबोधत्वमन्यथासादृश्यपर्यवसानेहेलनाचेतिअत्रह्युक्तोयनिर्देशः
कथंहेनामेकोहेलनःस्यात्अन्यस्यान्यत्पुक्तंअत्रकैटाटःअन्यस्यान्यइतिअन्यनभेदमनयोदेशीयतिएतत्कवाङ्गुतयोमेवाचोच

४५

श्री.
भा. ए.
टी.
१०७

धर्मनिष्ठायामेव सन्निपातं दर्शयति प्रवृत्तिलक्षणैकपक्षे धर्मो यदा पुंसे निष्ठा भवति तथा पुमान्यदा गृह
ह्यस्य एव सक्तु सिद्धेत् अनुपपन्ना स्वधर्मो नित्यनेषित केति चेत्तापि सधितिसन्निपातः हि यत्स्यात्
काम्यधर्मो गृहसक्ति स्वधर्मः रजस्य सत्वमया इत्यर्थः तदेवं मिश्र मिश्र गुणवत्तीः प्रदर्शयन्ती पुं
मान्येन यथा भवेदिति यदुक्तं तद्दर्शयति पुरुषप्रतिविधिः हिंसाशत्रुमरणदिकमाश्रयस्योभजे
न तामसंविद्यात् एतैर्गुणैरेवं भूतो भवतीति तात्पर्यार्थः ननु तवापि गुणवशेन कर्त्तव्या विशेषान्

प्रवृत्तिलक्षणैकपक्षे पुमान्यर्हि गृहस्य स्वधर्मो चानुतिष्ठेत् गुणानां प्रधिति हि सा ८ पुरुषं
सत्त्वं संयुक्तं मनुमीयाद्यदि धिः कामादिभि रजोयुक्तं क्रोधाद्यैस्तमसा युतं ९ यदा भजति मां
भक्त्या निरपेक्षः स्वकर्मधिः तं सत्वप्रकृतिं विद्यात् पुरुषं सियमेव वा १० यदा आश्रित्य शस्त्रा
मां यजेत स्वकर्मधिः तं रजः प्रकृतिं विद्यात् हिंसाश्रयतामसं ११ सत्त्वं रजसम इति गुणा जी
वस्यैवमे चित्तजायेतु भूतानां सृजमानो निवध्यते १२

केन विशेषणत्वं सेवो जीवस्यैव कर्त्तृत्वमिति नियमः यतो मां भजेतेति वारं वारमुच्यते तत्र ह्यसत्त्वमिति जी
वस्यैव न्ये कुतः यतः चित्तजा जीवोपाधौ चित्ते धिः कथ्यते अतो येः सा एव वध्यते कीदृशः भूतानां देह
पाणमन्येष्टा च मध्ये सृजमानः अहंत्वं नासृजमानो गुणानियंत्वेन सृष्ट्यादिकर्त्ता पितृत्यमुक्त
अतो महान विप्रो य इति भावः यद्वा भूतानां येषां कृतानां यत्कार्यं भूतं चित्तं प्रत्यक्षं यं हि सौम्यमनः

सिद्धिः तत्त्वमावाः प्रतोयते पितृस्य जीवस्यैव तत्त्वमिति १२

२२ ततः प्रथममेवा प्रेशराक्ष्ण द्विष्टिष्टिभिः व
 वर्षसूक्ष्मतामर्षास्तां देवीममरायः २३ साचता
 नप्रद्वितातान्वाणान्शूलशक्तिपरश्च धान्
 खड्गागोथितांश्चारीनकुर्वतीव्यचरत्तद्य २४
 चिच्छेदलीलया धमातधनुर्मुक्तेर्महेशुभिः २५
 तस्मात्तस्तथाकालीशूलमातविदारितान्
 खड्गागोथितांश्चारीनकुर्वतीव्यचरत्तद्य २६
 कमंडलुजलाक्षेपहतवीर्यान्हतौजसः ब्रह्मा
 र्णवाकरोच्छन्नयेनयेनास्मधावती २७ माहे
 श्वरीत्रिशूलेनतथाचक्रैरावेक्ष्यवीदैरन्यान्ज
 घान्कोमारीतथाशक्त्यातिकोपना २८ ते

शकुलिशयानेन शतशो द्वे त्वदनवाः। ये तु विद्वारि
ताः पृथ्वा रुद्धिरो घप्रचरिणी। ३४। ते उ प्रहार वि
ध्वंस्ता दंष्ट्रा ग्नक्षतवक्षसः। वाराहम् त्पीन्यपतैश्च तं
क्रैराच विद्वारिताः। ३५। नरे वै विद्वारितांश्चान्यान्मक्ष
यंती महासुरान्। नारसिंही च चाराजौ नाक्षर्यदि
गंतयन्। ३६। चंडा दृढासैरसुराः शिबदृष्ट्यभिद्विषिताः। ये
न तु पृथ्वा पतितांस्तान्श्च खादाथ सांदा। ३७। इति
मात्रगणां कुक्षं मर्दयंतं महासुरान् दृष्ट्वा न्युपाये
विद्विधेर्न शुद्धचारिणैर्निकाः। ३८। पलायनयरा
दृष्ट्वा द्वेत्यान्मातृगणार्दिनान्। यदुमन्या ययो
कुक्षोरक्तवीजो महासुरः। ३९। स विंदुर्धराभू

जगति पूज्य जरो मरुं क
लैः ॥ मति सु रूप बलै र
पिपो एषि गः ॥ स च होरो द
वने रघु नंद नः ॥ न विधि
ना विहितं कृतमन्यथा (

शोध्यं पुण्यं दिनेरात्रिगते विलोमं ५० भावो वासहेन स्वनाप्य सहितं दृष्टं चतुर्दशं दसौ म्येर्वा निजनाप्य पाकविषये नापो न्यचास्याहयोः ५५
 पुण्ये धीर्धसमान्वितेव दुधने चित्यं विलासं सखं हानिस्पादलवीर्जिते च निखिलान्येवं विचिंत्यानिवौ ६० स्वेशानितस्य सहमरपलवाः
 विनिघ्रास्त्रियोदये नखखवन्निहता भवन्ति तत्प्राप्तिहेतुकिशमानिदिर्न चेद्वातदृशासतदसंफलदायिकस्य ६१ इति हमात्रि अथत्रि
 काले बलम् सूतो वर्षा विलज्जने शसमये पाकस्य कालोद्भवं ज्ञेयं तत्र विधं वलं सुमतिमान् वर्षे शपाके शये तद्दीप्ये च धिपा विस्म
 यमवलवाचं हि ज्योतिर्विज्ञयः खेः सवलो ववेशाशसमये सूतो दशां योतया ६२ सर्वा तस्य दशाशुभचिकित्तास्तु ६३ धीर्वात
 वर्षे नष्टवलो दशाशुनियते मेधना दद्यादशा ज्ञायते फलवर्जिता च सफला मध्यो हि सस्य कृदशा ज्ञेया वास्तफफ ६४ निजवले
 व्यं स्तेवं धैर्निश्चितं ६३ सूतो यः सवलो दशास विवलो मध्यो ववेशो पदा श्वीर्द्धसफला दशापरदले प्रोक्ता बुधे निःस्फला विधं ज्ञे
 यावलपर्य योत्तं दितवत्तस्य दशासुरभिर्यो वेजन्मनिखेचरो हि सवलः पाके विवीर्यो पदा ६४ कीर्याहः स्वदाशासु भौर्यरहितो वर्षे प्रस
 तौ हि ये मप्योयं कश्चित्स्त्रिकालसमये दामं हनः सखला कीर्ये र्यस्त्रिविधः खो विरहितः सो निष्कृत हातिदो साध्यं हल ६५ इति कसां
 मुनिवरे ज्ञेयं त्रिकालोद्भवं ६५ इति त्रिकालवलम् अप्यसामान्यतो बलम् केद्रापत्रिनवेषु वितभगते द्रव्यसु भैस्संयुतं पापे हारहितो भवे
 दलपुतो नासंगतो मार्गतः सूर्या मध्यदिने भवेदलपुतः शुक्रोऽधरात्रौ शानि घुस्त्राते शशिला घुनोस्तसमये प्रातर्बुधा भूमिजः ६६ रात्रौ
 ते धिषणं सदान् वचरा पुरा शिगाः स्त्रीग्रहा स्त्रीराशि प्रसरादिवास्तसमये प्रोक्ता दनायी ग्रहाः स्वैस्त्रिगृहेऽप्यवास्तुभव नो यातो व
 लिष्यन्मयः सामान्यं हि वलं विशेषमधुना ज्ञेयं बुधेः शास्त्रतः ६७ इति सामान्यतो बलम् अप्यनिर्वलत्वम् रंध्रा रिव पगोस्तगः स्वभव
 नात्सप्राप्तिवक्रराः स्वाच्चाच्चासभगः खगं मुकिरलोर्निनोस्तगो भास्करात् योनीचां सगदस्य शालरहितः कूरे सराफी खले युक्तौ

२२ वाविजितोत्रिभिर्गतवलोपोराहुपुष्पास्पगः ६२ इतिनिर्वलत्वम् अथनववीर्यसाधनम् पापेयकृविलो कित अविजितो नीचानुजोस्तानुजो ॥
 नषोसौख्यचरोधिकारहितो यो वैरियुक्तेहितः दत्तेसौ निखलंगरोगदमने दारिद्र्यसंपीडने वैरवितविनाशननिजदशाकालेऽप्यवावेपुनः
 ६५ नषोचस्रपतीरियोर्व्यसनकतत्वकूनेत्ररुक्कृष्णशीसौख्यार्चयकृत कुजश्रलघुताकृतविनिमतिनाशकृतसौख्यार्चयकृत
 सुद्रेषासविबोभोशार्चहानिर्गुः ॥ २५ ॥ भीतिकरः शनिः खलुनृणा वर्येषु पाकेसदा ७० इतिनववीर्यम् वीजं चाद्रमसंवलं निगदिते
 सर्वत्रकार्येषु धेततत्कृष्णस्वधियाविमश्रपतिपतं नैर्वल्पमत्रोच्यते स्वर्हात्सपूगतः स्वनीचभगवतो नीचेऽप्यशालोऽमुभोपुष्टे स्ना
 सहितो धृतः खलखर्गे नष्टेऽप्यशालोस्तनः ७१ तुलात्पेदले वृश्चिकाद्येचनस्य स्तमेवरं क्रुष्टस्य स्थितो द्वादशांशैः विधुसंयुक्तैर्विद
 व्यासमेतो विनवस्त्वसौ तैर्विमुक्तो वलाहः ७२ इति चंद्रनिर्वलत्वम् अथ दशाक्रमानयनम् सांगेषु खेटेषु लवकेषु पाहीनस्तदं
 शातप्रचमं विलिख्य ततो धिकाशां नखचरान् सर्वाणामेवं भवेत् स्पष्टदशाक्रमोया ७३ अत्राद्योपात्पाश्रोऽप्यशोपाश्रुकेको नाश
 वाणं गाज्जयः पादयु ७४ वृस्त्रास्पष्टो निघ्नकसेन निघ्नः हीनाशां स्वाः स्यादशास्त्र फला ७५ पादान्वितैः पंचशराग्नि वस्त्रैः हतानिजो साग्र
 हहीनकैः सैः संभाजिता स्यात्खलखेचराणां दशा स्फुटा वक्रमसौ खिलानां ७६ शुद्धाशयोगे न दशाग्रहाणां भक्तादिना निहिताः
 फलेन शुद्धांशकास्त्वंतरजां दशा स्यात्दिनादिका पाक दशाक्रमेण ७७ तुल्यलवाद्ये यदि खेट भुक्तौ स्यात्तातयो यो वलवांस्तदा
 यः वीर्यसाधने योऽल्पजवः स पूर्वज्ञेयो दशा याक्रमममन हर्वकाश्च ७८ एवमत्र ७९ वीर्यसमाने तनुजं ८० अथ नववीर्यसाधनम्
 दयोऽनेन यस्याऽल्पभक्तिखलु पूर्वको सौज्ञेयो ग्रहज्ञेर्ग्रहयामार्जे ८५ अंतर्द्वयोप दशाखगना साध्यावुद्येऽनेन कृतं फलान्ननं ॥
 वेदति केचिद्ग्रह पूर्वको सौज्ञेयो ग्रहज्ञेर्ग्रहभक्तभागे दशाक्रमावा म न हर्वकाश्च ८० इति दशाक्रमः अथ
 लम् गजाश्रला

को.
मो.

टी.
प०

तस्य दंडस्य द्वयोपदेशः प्रभुप्रभुषां करपोरीशः स्त्रियां लोकादंडक इति रंभसकोशानां लोकोपधः तस्मिन्मरे भादृष्टं इति पतं संजलपोपस्मिन्नमत्का
र्यत्वादिति पतं जलिः मार्तंड इति केचित्सवर्णदीर्घमेवाः प्रामार्तोडमास्यात् विश्वो मार्तंडो व्रतं परामार्तोडमाभ्युदितोदिप्रयोगास्तेषां कलाः प्रोत्तो
हो रिति प्रकारस्य प्रोत्तोहो प्रोत्तोहो एकत्र समासे स्थितौ त्याग्यं दं प्रवर्तते तेनेहन रघुसुतो ह्यत्र एतेऽप्यमृतशरं व्याचष्टे ध्वनेरिति अनुकरणस्येति प
रिस्फुराकारादिवर्णस्येत्यर्थः तस्य चानुकरणत्वं किं हि साधेन बोधं प्रभुप्रभोक्तं प्रतः किं दकारं नेमाभूत् पञ्चमाख्यातं दकारं न इति रपां नरोपहृत् एव
उक्तं मरुत इत्यादि रपीति तन्निःसारं प्रत इति प्रत्यस्य पदांत्युत्तरस्य च निरासं वनत्वात् पञ्चमाचक्षुः प्रतो गुण इत्यनोः न इत्यनुवर्तते ष्टाधिकारश्च एतस्मिन्
इमिति प्रत्यः पदाज्जश्वशब्दांतत्वं तदापि स्यात् पुनरुक्तं तां त्वस्य विवक्षणा न्ये सुतरात् इति तच्चित्तं जश्वशब्दात् स्यात् सिद्धत्वेन परस्मै प्रवर्तते नावेति येति
षेपे परत्वं परादिति उदाहरणस्यासंबद्धत्वापत्तेश्च तत्र हि मनुकरीत्या प्राप्तिरेव नास्ति दांतत्वात् एतेनानुकार्यानुकरणयोरेव विवक्षया विभक्त्यन्येनानुगा
विषयमाहेति वदपदत्वाज्जश्वनेति ग्रंथोपि प्रत्युक्तः उतरग्रंथोपात्तं जश्वशब्दात् स्यात् सिद्धत्वापत्तेश्चैव वाधाच्च ननु तदपि नित्यं तच्चावकथं विर
हेण प्रयोग इति चेन्न प्रतौ किं प्रविषावाक्यमिदमिति स्वयमेवाख्यातत्वात् संहितायाः प्रविवक्षायां तत्संभवाच्चेति द्विकं प्रकः सवर्णे प्रविपर इति दि
क्तं अणमिषाद्विचनत्वाच्चिप्यनाज्जलाविति सत्रं प्रत्याख्यायते तरेचीति नानुवर्तनीयं प्रकोकिदीर्घ इत्येवमुच्चवर्णद्वयं हि मात्रमिति प्रभुप्रभोक्तं
दीर्घप्राज्ञे ह्रस्वकारः ल्यकारश्च विधीयते इमेतत्तद्वाच्यं केपटादिविभादुपेत्सं एडः पदांता इति डः सिडः सोश्चेत्यस्यारंभादस्य पदांतविषयत्वेन येन
रार्थपदांतादिति स्वार्थमिहैव कृतं सर्वत्र विभाषागोः पद्यपीह छंदसीति कृतं तथापि यजुस्युरादिप्रक्रमाच्छंदस्येवैवमिति संभाषेत प्रतः सर्वे कृतं
लोके वेदे चेति इहैव इत्यनुवर्त्य एडं न स्यगोरिति आख्येयं तेनेहन चित्रप्रमितिः सपरोकस्येडो ग्रहणं नैह हे चित्रगोः ग्रंथमिति प्रकृतिभाव इति प्रकृत्यांतः प
दं इति सत्राख्येयस्य अनुवर्तने पद्यपीको गुणरूपीति सत्रेनांतः पादमिति पादः स्थितं चारभाष्येप्येवं तथापि साकल्येति सत्रे ह्रस्वश्चेति चकारेण प्रकृत्येव नु
ष्यत इति भाष्यदर्शनात् प्रकृत्यांतः पादमिति पादोपि सापुरेवनेति पादे तु सर्वत्रेति सत्रेणैव नैव विकल्पत इत्यवधेयं प्रवडः स्फोटापनस्य प्रवाप एडं न
स्यगोरिति आख्येयं प्रमिति सत्रपितुमुचितं विभाषा नुवर्तते स्फोटापनग्रहणं नार्थं गवीति पतं नावेति प्रत्युदाहृतं तत्र सप्तम्यवदि प्रतो गुण इति पर

हस्तः

सर्ग

तिस्रैरुजैः सृष्ट्यग्राजिग्रहणमिह सापकमिति नत्वेन दधुक्तं फलदिनाराजिनासाहवर्षात्तथाभूतस्यैववत्त्वाधृतपात्राजिग्रहणस्योपहीणत्वादिति चेन्न विभ्राह
विभाणितिरुपद्रव्यं हि साधुं तच्च ब्रह्मादि सत्रे राज्ञ इति पदित्वा मुसाधुं एकस्य भ्राजतेर्नकारस्य प्रागपि वक्तुं शक्यत्वात् नृभ्राजिति भ्राजभासेति विकल्पस्य वाच
निकतपात्रकारस्यात्मनेपदं मात्रफलकतया वक्ष्यमाणत्वेन तस्यानेः कारस्य उपद्रवत्वाच्च तस्मात्सीरदेवोक्तं सापकं सम्पन्ने वप्रेष्य इति एष साहचर्यो देवोप्यन
यपमेव गच्छते तेन एव तादृशैः कोऽपि पश्य पमेव ननु वृद्धिः प्रेष्यगतः प्रवसतः प्रत्रकालापावुसारिलो वसतः शत्रुमपि पठित्वा वसतरे देवमणं वसतः एवमि
त्युदाहंति अपरे तु वत्सशत्रुमपि पठंति तत्सर्वं भाष्यविरुद्धं अंतादिव दृष्ट एक एव योरित्यनुवर्तते पथासंख्यं चेत्तमभिप्रेत्याह पूर्वस्यांतवदिति स्यान्निवत्सत्रे
लेवगतार्थमिदं न चाल्तिभ्यर्चमिति भ्रमितं अस्याप्यस्त्विधा न विवृत्त्वात् प्रमथाः प्रमजे इंदुमित्तत्रवर्णदीर्घोपतेः तथा च वार्तिकं न वा प्रताड्यातिदेशा
दिति न विसर्ग इति एतच्च सुवार्तदसादावपितुल्यं प्रत्रचकार्यकारुपत्वे वदिरंगस्यासिद्धत्वमपि वाच्यं न च नाजानंतर्प्येव हि दृष्टति निषेधः प्रशंतं रं च हि रं
वाचो एनंतर्प्येन तत्रेति हरदत्तपक्षेन तस्यावापि पत्रपश्चात्त्ववर्तमाने प्रचः प्रानंतर्प्यमिति कै परमते निषेधाप्रवृत्तेः बहुपेक्षत्वेन वहिरंगायां वृद्धौ प्रानंतर्प्यस
त्वेपि पश्चात्त्ववर्तमाने विसर्गे न दभावात् उपसर्गे लोपितक्रियापत्ताः प्रादप्यसं प्रत्येव गतुपसंज्ञा इत्युक्तत्वादिति भावः प्रार्थम्यपतीति शरोचीति द्वित्वनिषेधः प्रेजत इ
ति राजदीप्तौ कं पनार्थस्तु परस्मैपदी राजते कं पत इति प्राचः प्रमाद एव एङो डिः सेवसिद्धे परग्रहणुत्तरार्थे रपग्रहणं चिंत्यप्रयोजनं एङि परस्मैवसिद्धे पथाभि
पूर्व इति नियोगोवधारणमिति पदाहः प्रनवत्समौ पदाहः प्ररूपस्वगोचरः एवस्तु विषयो वृद्धेः नियमे पंपराभवेत् एतेन नियोजनैरनियोगो व्यापार इति व्याख्या
नंपरास्तमृपदैव पूर्वत्वलनैशरीरं प्रमेव जमांतरपातकालाभित्यादि प्रयोगविरोधात् उदाहृत इति श्लोकविरोधात् लङ् शक्यतापनस्यैव तपस्तपकर्मकस्यै
व इत्यादि सौत्रप्रयोगविरोधाच्च पतुश्लोकवार्तिकमिदमित्याहुस्तद्वृत्तमसात् शकं प्रादिष्विति शकं प्रादिविषयेन तस्मिन्नुपगुणं परत्वं वा अभित्यर्थः अत
एवाह न च वृत्तेरिति पदित्वादि सधिका एदकारस्यैव वेद्येतर्हि मृन्मीषापतंजलिरिति ननु येन केचित्तु मनः पतच्छब्दयोः एषोदरादित्वादं त्यलोवेः कारस्यै
व पश्य पमाहुः शकानां देशविशेषाणामंधुः कपः शकंधुः कर्कोणमंधुकपः कर्कंधुः वदरीवावी कर्कंधुशब्दो दीर्घोः अंदरं भू इत्यादिना उणादिषु व
त्सनेः अटतीति अरापचायचकुलस्याराकुलराईषुं देवगत्यादिषुः प्राभ्यांगुरोश्च हल इति प्रप्रत्यये ईषामने मीषा हलस्य ईषाहलीषा लोम

